

د شمېر کتاب

سريزه

د شمېر کتاب د تورات څلورم کتاب دی چې د اسراييلو د سختيو په باره کې خبرې کوي.

خدای پاک حضرت موسی^۱ د اسراييلو د مشر په توگه انتخاب کړ چې هغوی وعده شوي وطن يعنې کنعان ته رهنمايي کړي. په دې سفر کې څلوېښت کاله تېر شول. کله چې هغوی د سینا د غره لمنو ته ورسېدل او د څه مودې دپاره يې هلته خپمې ودرولې، نو د تگ څخه مخکې حضرت موسی^۱ د خدای پاک د لارښوونې سره سم د قوم سرشمېرنه وکړه ترڅو د کنعان د نيولو دپاره تيار اوسي. هغوی قادش برنيع ته چې د کنعان په جنوبي سرحدونو کې پروت ؤ ورغلل خو وعده شوي وطن ته په ورننوتلو کې ناکام شول او د حضرت موسی^۱ د مشرۍ څخه يې سرغړونه وکړه. د دې کار په نتيجه کې کلونه کلونه سرگردانه شول تر دې پورې چې د هغوی يو نسل په دښته کې له منځه لاړ او يو بل نسل راپيدا شو. بيا هغوی د موآب ډاگونو ته چې د اردن د سيند په ختيځو برخو کې وو ورسېدل او حضرت موسی^۱ بيا د هغوی سرشمېرنه وکړه چې کنعان ته د ننوتلو دپاره تيار شي.

د شمېر د کتاب نوم د اسراييلو د دې سرشمېرنو څخه اخیستل شوی دی. د شمېر کتاب په دښته کې د اسراييلو د قوم د سفر جريان په لنډ ډول بيانوي. زياتې پېښې چې د شمېر په کتاب کې ورڅخه يادونه شوې ده په هغو کې د خدای پاک عمل په بڼه توگه څرگنديږي. هغه اسراييليانو ته د هغوی د نافرمانۍ له کبله سزا ورکوي او په عين وخت کې يې دې ته تياروي چې د قومونو په منځ کې د هغه د کارونو په خاطر د شاهدۍ ورکولو يوه وسيله وگرځي. د شمېر کتاب د هغو اسراييليانو قصې

بیانونی چې زیاتره یې د سختیو په مقابل کې ناامیده کیږي او د خدای پاک او حضرت موسیٰ په مقابل کې سرکشي کوي. خو خدای پاک همپشه په خپلو وعدو باندې وفا کوي او د خپل قوم ساتنه کوي.

د موضوعگانو فهرست:

اسراييليان د سینا د غره څخه د تللو دپاره تیاری نیسي ۱: ۱ - ۹: ۲۳

الف: اوله سرشمېرنه ۱: ۱ - ۴: ۴۹

ب: مختلف قوانین او اصول ۵: ۱ - ۸: ۲۶

ت: د فسحې دوهم اختر ۹: ۱ - ۲۳

د سینا د غره څخه تر موآب پورې ۱۰: ۱ - ۲۱: ۳۵

د موآب پېښې ۲۲: ۱ - ۳۲: ۴۲

د مصر څخه د موآب پورې د سفر لنډیز ۳۳: ۱ - ۴۹

د اردن د سیند څخه د تېرېدلو څخه مخکې لارښوونې ۳۳: ۵۰ - ۳۶: ۱۳

د اسراييلو اوله سرشمېرنه

۱ د مصر څخه د اسراييلو د قوم د راوتلو څخه وروسته د دوهم کال د دوهمې میاشتې په اوله ورځ کله چې څښتن د حضرت موسیٰ سره د سینا په دښته کې په مقدسه څپمه کې خبرې وکړې هغه وفرمایل: ۲ >ته او هارون طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ د اسراييلو د ټول قوم سرشمېرنه وکړئ او د هغو ټولو خلکو د نومونو لست ولیکئ ۳ چې عمر یې شل کاله یا زیات وي او جنگ کولی شي. ۴ د هرې قبیلې د طایفې د یو مشر څخه مرسته وغواړئ. ۵ دا د هغو مشرانو نومونه دي چې تاسو سره باید مرسته وکړي:

د روبین له قبیلې څخه ایصور د شدیئور زوی

- ٦ د شمعون له قبیلې څخه شلوميئیل د صوریشدای زوی
- ٧ د یهودا له قبیلې څخه نحشون د عمیناداب زوی
- ٨ د یساکار له قبیلې څخه نتنائیل د صوغر زوی
- ٩ د زبولون له قبیلې څخه الیاب د حیلون زوی
- ١٠ د حضرت یوسف له زامنو څخه:
- د افرایم له قبیلې څخه الیشمع د عمیهود زوی
- د منسی له قبیلې څخه جملیئیل د فدهصور زوی
- ١١ د بنیامین له قبیلې څخه ابیدان د جدعوني زوی
- ١٢ د دان له قبیلې څخه اخیعزر د عمیشدای زوی
- ١٣ د اشیر له قبیلې څخه فجعیئیل د عکران زوی
- ١٤ د جاد له قبیلې څخه الیاساف د دعوئیل زوی
- ١٥ د نفتالی له قبیلې څخه اخیرع د عینان زوی.

١٦ دا خلک قبیلوي مشران وو چې د اسراییلو د قوم څخه د دې کار دپاره وټاکل شول.

١٧ د دې دولسو نفرو په مرسته حضرت موسی^۱ او حضرت هارون ١٨ د دوهمې میاشتې په اوله ورځ ټول قوم راوغوښت. خلکو خپل نومونه طایفه په طایفه او کورنی په کورنی ولیکل او هغه نفر چې عمر یې شل کاله یا زیات ؤ د هر یو نوم په لست کې ولیکل شو. ١٩ څنگه چې څښتن په حضرت موسی^۱ باندې امر کړی ؤ، هغوی یې د سینا په دښته کې وشمېرل: ٢٠-٤٦ ټول نفر چې عمر یې شل کاله یا زیات ؤ او جنگ یې کولی شو نومونه یې په لست کې ولیکل شول. د هر یو نوم د خپلو طایفو او کورنیو د سوانحو په مطابق ولیکل شو او د حضرت یعقوب د مشر زوی رویین د قبیلې څخه شروع وشوه.

د روبين د اولادې شمېر: ۴۶۵۰۰ تنه
 د شمعون د اولادې څخه: ۵۹۳۰۰ تنه
 د جاد د اولادې څخه: ۴۵۶۵۰ تنه
 د يهودا د اولادې څخه: ۷۴۶۰۰ تنه
 د يساکار د اولادې څخه: ۵۴۴۰۰ تنه
 د زبولون د اولادې څخه: ۵۷۴۰۰ تنه
 د حضرت يوسف د زامنو څخه:
 د افرايم د اولادې څخه: ۴۰۵۰۰ تنه
 د منسي د اولادې څخه: ۳۲۲۰۰ تنه
 د بنيامين د اولادې څخه: ۳۵۴۰۰ تنه
 د دان د اولادې څخه: ۶۲۷۰۰ تنه
 د اشير د اولادې څخه: ۴۱۵۰۰ تنه
 د نفتالي د اولادې څخه: ۵۳۴۰۰ تنه

د هغو نفرو شمېر چې د حضرت موسیٰ، حضرت هارون او د دولسو قبيلو د مشرانو له خوا ليکل شوی و، ټول ۶۰۳۵۵۰ تنه وو.

(۴۷) مگر هغه خلک چې د لاوي د قبيلې څخه وو په دې کې شامل نه وو، (۴۸) ځکه چې څښتن حضرت موسیٰ ته فرمايلي وو: (۴۹) >کله چې ته د هغو نفرو سرشمېرنه کوي چې جنګ کولی شي، نو د لاوي قبيله په کې مه شاملوه. (۵۰) د هغې په ځای لاويان د مقدسې خېمې او د هغې ټول سامان مسوولان وټاکه. هغوی به دا خېمه او د هغې سامان انتقالوي، ساتنه به يې کوي او د هغې په شاوخوا کې به خپلې خېمې ودروي. (۵۱) هرکله چې تاسو خپلې خېمې بل ځای ته وړئ، نو

لاويان دې مقدسه خېمه راتوله کړي او په نوي ځای کې دې بيا ودروي. که بل هرڅوک ورته نژدې ورشي وبه وژل شي. (۵۲) پاتې اسراييليان به د خپلو ډلو په اساس خېمې ودروي، هر سړی به د خپل بيرغ لاندې د خپلې ډلې سره وي. (۵۳) خو لاويان به خپلې خېمې د مقدسې خېمې په شاوخوا کې ودروي ترڅو د اسراييلو په قوم باندې زما قهر نازل نه شي. لاويان دې د مقدسې خېمې د ساتلو مسئوليت په غاړه واخلي.

(۵۴) څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و، اسراييليانو کټ مټ هماغسې وکړل.

په کمپ کې د قبيلو ځای په ځای کول

۲ (۱) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: (۲) >کله چې اسراييليان خېمې ودروي، هر سړی به د خپلې ډلې د بيرغ او د خپلې طايفې د نښان لاندې خېمې ودروي. کمپ دې د مقدسې خېمې په شاوخوا کې جوړ شي.

(۳) د يهودا د کمپ ډلې دې په ختيځ کې د لمرخاته خواته د خپل بيرغ لاندې خېمې ودروي. د يهودا د خلکو مشر د عميناداب زوی نحشون دی. (۴) د هغه د ډلې شمېر ۷۴۶۰۰ تنه دی.

(۵) د يساکار قبيله به د هغوی په څنگ کې خېمې ودروي. د يساکار د خلکو مشر د صوغر زوی نتنائيل دی. (۶) د هغه د ډلې شمېر ۵۴۴۰۰ تنه دی.

(۷) ورپسې به د زبولون قبيله وي. د زبولون د خلکو مشر د حيلون زوی الياب دی. (۸) د هغه د ډلې شمېر ۵۷۴۰۰ تنه دی.

(۹) هغه ټول نفر چې د يهودا کمپ ته د هغوی د ډلو په مطابق ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ۱۸۶۴۰۰ تنه دی. اول به دوی روان شي.

١٠ د روښن د کمپ ډلې به په جنوب کې د خپل بیرغ لاندې وي. د روښن د خلکو مشر د شديئور زوی الیصور دی. ١١ د هغه د ډلې شمېر ٤٦٥٠٠ تنه دی.

١٢ د شمعون قبيله به د هغوی په څنگ کې خپمې ودروي. د شمعون د خلکو مشر د صوریسداي زوی شلوميئیل دی. ١٣ د هغه د ډلې شمېر ٥٩٣٠٠ تنه دی.

١٤ ورپسې به د جاد قبيله وي. د جاد د خلکو مشر د دعوئیل زوی الیاساف دی. ١٥ د هغه د ډلې شمېر ٤٥٦٥٠ تنه دی.

١٦ هغه ټول نفر چې د روښن کمپ ته د هغوی د ډلو په مطابق ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ١٥١٤٥٠ تنه دی. دوهم به دوی روان شي.

١٧ بیا د اولنیو او آخرنیو دوو کمپونو په منځ کې دې لایوان روان شي او مقدسه خېمه دې یوسي. هر کمپ دې په هماغه ترتیب سره روان شي لکه څنگه چې هغوی خپمې ودروي. هر یو به په خپل ځای کې د خپل بیرغ لاندې وي.

١٨ د افرایم د کمپ ډلې به په لوېدیځ کې د خپل بیرغ لاندې وي. د افرایم د خلکو مشر د عمیهود زوی الیشمع دی. ١٩ د هغه د ډلې شمېر ٤٠٥٠٠ تنه دی.

٢٠ د منسي قبيله به د هغوی په څنگ کې وي. د منسي د خلکو مشر د فدهصور زوی جملیئیل دی. ٢١ د هغه د ډلې شمېر ٣٢٢٠٠ تنه دی.

٢٢ ورپسې به د بنیامین قبيله وي. د بنیامین د خلکو مشر د جدعوني زوی ابیدان دی. ٢٣ د هغه د ډلې شمېر ٣٥٤٠٠ تنه دی.

٢٤ هغه ټول نفر چې د افرایم کمپ ته د هغوی د ډلو په مطابق ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ١٠٨١٠٠ تنه دی. دریم به دوی روان شي.

٢٥) د دان د کمپ ډلې به په شمال کې د خپل بیرغ لاندې وي. د دان د خلکو مشر د عمیشدای زوی اخیعزر دی. ٢٦) د هغه د ډلې شمېر ٦٢٧٠٠ تنه دی.

٢٧) د اشیر قبيله به د هغوی په څنگ کې خپمې ودروي. د اشیر د خلکو مشر د عکران زوی فجعیئیل دی. ٢٨) د هغه د ډلې شمېر ٤١٥٠٠ تنه دی.

٢٩) ورپسې به د نفتالي قبيله وي. د نفتالي د خلکو مشر د عینان زوی اخیع دی. ٣٠) د هغه د ډلې شمېر ٥٣٤٠٠ تنه دی.

٣١) هغه ټول نفر چې د دان کمپ ته ورکړل شوي دي، د هغوی شمېر ١٥٧٦٠٠ تنه دی. هغوی به د خپلو بیرغونو لاندې په آخر کې روان شي.

٣٢) نو دا د اسراییلو د قوم سرشمېرنه وه چې د هغوی د کورنیو په اساس ترسره شوه. هغه ټول خلک چې په ډلو ډلو په کمپونو کې وو، شمېر یې ٦٠٣٥٥٠ تنه وو. ٣٣) لکه څنګه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ لایان د نورو اسراییلیانو سره یوځای ونه شمېرل شول.

٣٤) نو د اسراییلو قوم هغه ټول کارونه سرته ورسول چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ. په دې ډول هغوی هر یو د خپل بیرغ لاندې خپمې ودرولې او د خپلې طایفې او خپلې کورنۍ سره روان شو.

د حضرت هارون زامن

٣ ١) دا د حضرت موسیٰ او حضرت هارون د کورنۍ د هغه وخت قصه ده کله چې څښتن د حضرت موسیٰ سره د سینا په غره کې خبرې وکړې. ٢) حضرت هارون څلور زامن درلودل:

ناداب چې مشر ؤ، ابیهو، العازار او ایتامار. (۳) هغوی مسح کړای شول او د کاهنانو په توګه وټاکل شول. (۴) مګر ناداب او ابیهو د خښتن په حضور کې په داسې وخت کې مړه شول کله چې هغوی د سینا په دښته کې خښتن ته ناپاکه اور وړاندې کاوه. هغوی اولادونه نه درلودل، نو العازار او ایتامار د حضرت هارون د ژوندانه په دوران کې د کاهنانو په توګه خدمت وکړ.

د لاویانو وظیفې

(۵) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۶) > د لاویانو قبيله راوله او د هارون کاهن د خدمتګارانو په توګه یې وټاکه. (۷) دوی به په مقدسه خېمه کې کار کوي او د هارون او ټول قوم دپاره به وظیفې سرته رسوي. (۸) هغوی به د مقدسې خېمې د ټول سامان مسئولیت په غاړه واخلي او د نورو اسرایلیانو دپاره به وظیفې اجرا کوي. (۹) د لاویانو مسئولیت دا دی چې د هارون او د هغه د زامنو خدمت وکړي. (۱۰) هارون او د هغه زامن د کاهنانو په توګه د خدمت دپاره وټاکه. که بل هر څوک مقدس ځای ته ورنژدې شي باید ووژل شي.<

(۱۱) بیا خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۱۲) - (۱۳) > اوس دې لاویان زما شي. کله چې ما د مصریانو ټول مشران زامن او اولني زېږېدلي حیوانات ووژل، دا پرېکړه مې وکړه چې په هرې اسرایلي کورنۍ کې مشران زامن او د هغوی د رمو او پادو څخه هر اولنی زېږېدلی نر حیوان به زما وي. مګر اوس ما د اسرایلیو د ټولو مشرانو زامنو په ځای لاویان انتخاب کړي دي. زه خښتن یم.<

د لاویانو سرشمېرنه

(۱۴) خښتن حضرت موسیٰ ته د سینا په دښته کې وفرمایل: (۱۵) > لاویان کورنۍ په کورنۍ او طایفه په طایفه وشمېره. هر نارینه چې عمر یې یوه میاشت یا زیات وي وشمېره.< (۱۶) نو څنګه

چې خښتن ورباندې امر کړی ؤ، حضرت موسیٰ هغوی وشمېرل.

١٧-٢٠ د لاوي درې زامن وو: جرشون، قهات او مراري. هغوی د هغو طایفو نیکونه وو چې د

هغوی په نوم یادېږي. د جرشون دوه زامن وو: لښي او شمعي. د قهات څلور زامن وو: عمرا،
یصهار، حبرون او عزئییل. د مراري دوه زامن وو: محلي او موشي. هغوی د هغو کورنیو نیکونه وو
چې د هغوی په نوم یادېږي.

٢١ لښیان او شمعیان د جرشونیانو طایفې وې. ٢٢ د هغو نارینه جرشونیانو ټول شمېر چې عمر

یې یوه میاشت یا زیات ؤ او وشمېرل شول، ٧٥٠٠ تنه وو. ٢٣ دغو طایفو د مقدسې خېمې شاته

یعنې لوېدیځ خواته خېمې ودرولې. ٢٤ د جرشونیانو د کورنیو مشر د لایل زوی الیاساف ؤ. ٢٥ د

په مقدسه خېمه کې جرشونیان د دغو شیانو د ساتنې مسوولان وو: د خېمې، د هغې د پوښونو، د

خېمې د دروازې د پردې، ٢٦ د حویلی د پردو، د هغې حویلی د دروازې د پردې چې د مقدسې

خېمې او قربانۍ د ځای گردچاپېره ده او د هغو د رسی گانو. هغوی د دې ټول سامان او په هغه

پورې د اړونده کارونو مسؤلیت په غاړه درلود.

٢٧ عمرا میان، یصهاریان، حبرونیان او عزئییلیان د قهاتیانو طایفې وې. ٢٨ د هغو نارینه قهاتیانو

ټول شمېر چې عمر یې یوه میاشت یا زیات ؤ ٨٦٠٠ تنه وو. قهاتیانو د مقدس ځای د ساتنې

مسؤولیت په غاړه درلود. ٢٩ دغو طایفو د مقدسې خېمې جنوب خواته خېمې ودرولې. ٣٠ د

قهاتیانو د طایفو د کورنیو مشر د عزئییل زوی الیصافان ؤ. ٣١ د دغو شیانو مسؤلیت د هغوی په

غاړه ؤ: د لوظ صندوق، مېز، خراغدان، د قربانۍ د ځایونو، هغه لوبښي چې کاهنانو په مقدس ځای

کې ورڅخه کار اخیست او د ډېر مقدس ځای د دروازې پرده. هغوی د دې ټول سامان او په هغه

پورې د اړونده کارونو مسؤلیت په غاړه درلود.

۳۲ د لاویانو د مشرانو رئیس د حضرت هارون کاهن زوی العازار ؤ. هغه په هغو خلکو باندې مقرر شوی ؤ چې د مقدس حای د ساتنې مسوولان وو.

۳۳ محلیان او موشیان د مراریانو طایفې وې. ۳۴ د هغو نارینه مراریانو ټول شمېر چې عمر یې یوه میاشت یا زیات ؤ او وشمېرل شول ۶۲۰۰ تنه وو. ۳۵ د مراریانو د طایفو د کورنیو مشر د اییحایل زوی صوریئیل ؤ. هغوی د مقدسې خېمې شمال خواته خېمې ودرولې. ۳۶ مراریان د دې دپاره ټاکل شوي وو چې د مقدسې خېمې په چوکاټونو، د هغې په اړمونو، ستنو، پایو او د هغې د ټول سامان ساتنه وکړي. هغوی د دې ټول سامان او په هغه پورې د اړونده کارونو مسئولیت په غاړه درلود. ۳۷ همدارنگه هغوی د ستنو، پایو، مېخونو او د هغو رسی گانو مسئولیت په غاړه درلود چې د شاوخوا حویلی دپاره وې.

۳۸ حضرت موسی^۱ او حضرت هارون او د حضرت هارون زامنو د مقدسې خېمې لمرخاته خواته یعنې د مقدسې خېمې په منځ کې خېمې ودرولې. هغوی د هغو کارونو د سرته رسولو مسئولیت په غاړه درلود چې د اسراییلو د قوم دپاره په مقدس حای کې ترسره کېدل. بل هرڅوک به چې مقدس حای ته ورنژدې کېده، هغه به وژل کېده. ۳۹ د هغو ټولو نارینه لاویانو شمېر چې عمر یې یوه میاشت یا زیات ؤ او حضرت موسی^۱ او حضرت هارون د خښتن په امر طایفه په طایفه وشمېرل، ټول ۲۲۰۰۰ تنه وو.

لاویان د مشرانو زامنو په حای منل کېږي

۴۰ خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمایل: >د اسراییلو ټول مشران زامن چې عمر یې یوه میاشت یا زیات وي وشمېره او د هغوی د نومونو یو لست تیار کړه. ۴۱ د اسراییلو د ټولو مشرانو زامنو په حای زما دپاره لاویان واخله او د هغوی د ټولو اولنیو زېږېدلو حیواناتو په حای زما دپاره د لاویانو

حيوانات واخله. زه څښتن يم. < ٤٢ > نو څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ، هغه د اسراييلو ټول مشران زامن وشمېرل. ٤٣ > د نارينه مشرانو ټول شمېر چې عمر يې يوه مياشت يا زيات ؤ او د هر يو نوم په لست کې ليکل شوی ؤ ٢٢٢٧٣ تنه وو.

٤٤ > بيا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ٤٥ > اوس د اسراييلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای لاويان وقف کړه او د لاويانو حيوانات د هغوی د حيواناتو په ځای وقف کړه. لاويان دې زما شي. زه څښتن يم. ٤٦ > په دې خاطر چې د اسراييلو مشران زامن د لاويانو په پرتله ٢٧٣ تنه زيات دي، نو ته بايد اضافي زامن بېرته په بيه واخلي. ٤٧ > د هر نفر دپاره د مقدس ځای د مثال په مطابق پنځه پنځه مثقاله سپين زر راټول کړه ٤٨ > او هغه هارون او د هغه زامنو ته ورکړه. <

٤٩ > حضرت موسیٰ د ٢٧٣ اضافي مشرانو زامنو څخه سپين زر راټول کړل ٥٠ > چې د هغو وزن د مقدس ځای د مثال په مطابق ١٣٦٥ مثقاله ؤ. ٥١ > هغه يې د څښتن د حکم سره سم حضرت هارون او د هغه زامنو ته ورکړل.

د قهاتيانو وظيفي

٤ > ١ > څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: ٢ > د قهاتيانو سرشمېرنه چې د لاويانو د قبيلې يوه برخه ده طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ وکړئ. ٣ > هغه ټول نفر وشمېرئ چې عمر يې د دېرشو کالو څخه تر پنځوسو کالو پورې وي او په مقدسه خېمه کې د کار کولو توان ولري. ٤ > په مقدسه خېمه کې د قهاتيانو کار دا دی چې په مقدسو شيانو باندې پام وکړي.

٥ > کله چې د دې وخت راشي چې کمپ ته حرکت ورکړای شي نو هارون او د هغه زامن به خېمې ته ورننوزي، هغه پرده به راکښته کړي چې د لوط د صندوق په مخ کې ده او صندوق به

ورباندي پټ کړي. (۶) په هغه باندي به د بني خرمني پوښ واچوي او په سر باندي به يې يو داسې ټوکر خپور کړي چې پوخ آبي رنگ ولري او بيا به وړونکې ميلې په کې ورننبايي.

(۷) هغوی به په هغه ميز باندي چې خدای ته ورباندي ډوډی وړاندي کيږي يو آبي ټوکر خپور کړي او په هغه باندي به قابونه، د خوشبویی کاسې، د نذرانې دپاره کاسې او هغه منگي کېږدي چې د خښلو د نذرانو دپاره دي. په ميز باندي به همپشه ډوډی پرته وي. (۸) هغوی به په دې ټولو باندي يو سور ټوکر خپور کړي، د يوې بني خرمني پوښ به ورباندي واچوي او بيا به وړونکې ميلې په کې ورننبايي.

(۹) هغوی دې يو آبي ټوکر واخلي او دغه شيان دې ورباندي پټ کړي: خراغدان د خراغونو سره، د هغه پلتي پاکوونکي، پتنوسونه او د زيتونو د تېلو ټول لوبني چې د خراغونو دپاره استعمالیږي. (۱۰) هغوی به خراغدان او د هغه ټول سامان د بني خرمني په پوښ کې راتاو کړي او په يو وړونکي چوکاټ باندي به يې کېږدي.

(۱۱) بيا به د سرو زرو په قربانگاه باندي يو آبي ټوکر خپور کړي، د بني خرمني يو پوښ به ورباندي واچوي او بيا به وړونکې ميلې په کې ورننبايي. (۱۲) هغوی به هغه ټول لوبني چې په مقدس حای کې ورڅخه کار اخيستل کيږي واخلي او په يو آبي ټوکر کې به يې تاو کړي، د بني خرمني يو پوښ به ورباندي واچوي او په يو وړونکي چوکاټ باندي به يې کېږدي. (۱۳) د قربانی د حای څخه به ايرې لېرې کړي او په هغه باندي به يو بانجاني ټوکر خپور کړي. (۱۴) په هغه ټوکر باندي دې هغه ټول سامان کېږدي چې د قربانی په حای کې ورڅخه کار اخيستل کيږي: لکه د اور لوبني، د غوښې قاشق پنچې، بېلچې او د وينې د شيندلو کاسې. بيا به هغوی ورباندي د بني خرمني يو پوښ واچوي او وړونکې ميلې به په کې ورننبايي.

١٥) كله چې هارون او د هغه زامن د مقدس سامان او ټولو مقدسو موادو د ټولو څخه وزگار شي او کمپ د وړلو دپاره تيار شي، نو قهاتيان دې د دغو شيانو د وړلو دپاره راشي. مگر هغوی بايد مقدسو شيانو ته لاس ورنه وړي که نه، نو مړه به شي. قهاتيان دې هغه شيان انتقال کړي چې په مقدسه خېمه کې دي.

١٦) د هارون کاهن زوی العازار دې د دغو شيانو مسئوليت په غاړه واخلي: د خراغونو دپاره د زيتونو تېل، خوشبويي، د عادي غلې دانې نذرانه او د مسح کولو تېل. هغه دې د ټولې مقدسې خېمې او هرڅه چې په کې دي، د مقدس سامان او لوښو په شمول د هغو مسئوليت په غاړه واخلي.

١٧) څښتن حضرت موسی^۱ او حضرت هارون ته وفرمايل: ١٨-١٩) > پرېنږدئ چې قهاتيان ډېرو مقدسو شيانو ته په ورتږدې کېدلو سره ووژل شي. د دې دپاره چې د داسې پېښې څخه مخنيوی وشي، نو هارون او د هغه زامن دې مقدس ځای ته ورننوزي او هر سړي ته دې خپل کار وروسپاري چې څه شی یوسي. ٢٠) مگر قهاتيان بايد دننه لاړ نه شي چې مقدس شيان وگوري، حتی^۱ د یوې شېبې دپاره هم. که نه، نو مړه به شي.

د جرشونيانو وظيفې

٢١) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: ٢٢) > د جرشونيانو سرشمېرنه چې د لاويانو د قبيلې يوه برخه ده کورنۍ په کورنۍ او طایفه په طایفه وکړه. ٢٣) هغه ټول نفر چې عمر يې د دېرشو کالو څخه تر پنځوسو کالو پورې وي او په مقدسه خېمه کې د کار کولو توان ولري وشمېره. ٢٤) هغوی به د لاندینيو شيانو د وړلو مسئوليت په غاړه لري: ٢٥) خېمه، د هغې داخلي او بیرونی پوښ، د هغې په سر باندې د ښې څرمنې پوښ، د دروازې پرده، ٢٦) د خېمې او د قربانۍ د ځای د گردچاپېره حویلی دپاره پردې، د حویلی د دروازې پرده، رسی گانې او هرڅه چې د دې شيانو په

ودرولو کې په کارېږي. جرشونيان د دې ټولو شيانو د ساتنې او ترتيبولو مسؤليت په غاړه لري. (۲۷) ته او هارون به وگورئ چې جرشونيان دا ټول کارونه ترسره کوي او هر هغه شی چې هارون او د هغه زامنو هغوی ته ورسپارلی دی وړي که نه. (۲۸) دا د مقدسې خېمې په کار کې د جرشونيانو وظيفې دي. هغوی به دا کار د هارون کاهن د زوی يعنې ايتامار تر لارښودنې لاندې ترسره کوي.

د مراريانو وظيفې

(۲۹) خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: <مراريان چې د لاويانو د قبيلې يوه برخه ده طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ وشمېره. (۳۰) هغه ټول نفر چې عمر يې د دېرشو کالو څخه تر پنځوسو کالو پورې وي او په مقدسه خېمه کې د کار کولو توان ولري وشمېره. (۳۱) هغوی به د چوکاټونو، اړمونو، ستنو او خېمې د پايو د وړلو مسؤليت ولري (۳۲) او همدارنگه د خېمې د گردچاپېره حويلۍ د ستنو، پايو، مېخونو، رسۍ گانو او هغو ټولو شيانو چې د هغو په ودرولو کې په کارېږي. هر سړی به د ځانگړو شيانو د وړلو مسؤليت په غاړه ولري. (۳۳) دا د مقدسې خېمې په کار کې د مراريانو وظيفې دي. هغوی به دا کار د هارون کاهن د زوی يعنې ايتامار تر لارښودنې لاندې ترسره کوي.>

د لاويانو سرشمېرنه

(۳۴) - (۴۸) حضرت موسی^۱، حضرت هارون او د اسراييلو نورو مشرانو د خښتن امر ته غاړه کېښودله او د قهاتيانو، جرشونيانو او مراريانو سرشمېرنه يې وکړه. هغوی دا کار طایفه په طایفه او کورنۍ په کورنۍ وکړ او هغه ټول خلک يې وشمېرل چې عمر ونه يې د دېرشو او پنځوسو کالو ترمنځ وو او په مقدسه خېمه کې يې کار کولی شو. د هغو شمېر په لاندې ډول ؤ: قهاتيان ۲۷۵۰،

جرشونيان ۲۶۳۰ او مراريان ۳۲۰۰ چې د ټولو شمېر ۸۵۸۰ ؤ.

۴۹ څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړې ؤ، هر سپری وشمېرل شو او هر یو ته د خدمت کولو یا د وړلو د وظیفې مسئولیت وسپارل شو.

د کمپ پاکوالی

۵ ۱ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ۲ >د اسرائیلو په قوم باندې امر وکړه چې هر څوک چې د پوستکي په ساري ناروغی باندې اخته وي یا د بدن څخه یې زوه راوړي او هغه څوک چې په مړي باندې لگېدلی وي او ناپاک شوی وي د کمپ څخه وشړي. ۳ دا ټول ناپاکه خلک که هغه ښځې وي یا نارینه بیرون وباسئ، ترڅو هغه کمپ چې زه په کې د خپل قوم په منځ کې اوسېږم ناپاکه نه کړي. ۴ اسرائیلیانو همداسې وکړل. هغوی یې ټول له کمپ څخه وشړل. لکه څنگه چې څښتن حضرت موسیٰ ته لارښودنه کړې وه، هغوی هماغسې وکړل.

د جرم کولو دپاره تاوان

۵ ۶ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل ۶ چې د اسرائیلو قوم ته داسې ووايي: ۷ که چېرې یو سپری یا یوه ښځه د یو چا په مقابل کې جرم وکړي دا به زما په مقابل کې گناه وي. ۷ هغه باید د خپلې گناه اقرار وکړي او هغه نفر ته چې د هغه په مقابل کې یې جرم کړی دی پوره تاوان ورکړي او شل فیصده دې زیات هم ورکړي. ۸ مگر که چېرې هغه نفر مړ شوی وي او نژدې خپلوان چې تاوان ورته ورکول کېدای شي ونلري، هغه به د کاهن په خاطر څښتن ته ورکړل شي. د دې بیې له ورکولو څخه علاوه باید یو پسه هم ورکړل شي چې د هغه نفر د کفارې په ادا کولو کې ورڅخه کار واخیستل شي. ۹ ټولې مقدسې اعانې چې اسرائیلیان یې کاهن ته راوړي د هغه دي. ۱۰

هر کاهن دې هغه نذرانې وساتي چې ورته ورکول کيږي.<

يو شکمن مېړه

۱۱) خښتن حضرت موسیٰ^۱ ته وفرمايل ۱۲-۱۴) چې اسراييليانو ته دا لاندینی لارښودنې وکړي:

کېدای شي داسې وشي چې يو سړی شکمن شي چې ښځې يې ورسره بې وفايي کړې ده او د بل سړي سره يې زنا کړې ده او په دې کار يې خپل ځان ناپاکه کړی دی. مگر ښايي چې د مېړه سره يې کوم ثبوت نه وي، ځکه کېدای شي چې د هغه ښځې دا خبره پټه ساتلې وي، هلته هيڅ شاهد نه و او هغه په دې عمل باندې نه وي نيول شوې. يا کېدای شي چې يو مېړه په خپلې ښځې باندې شکمن شي، که څه هم هغې به بې وفايي نه وي کړې. ۱۵) په دواړو حالاتو کې به سړی خپله ښځه کاهن ته ورولي. هغه سړی دې د هغې په خاطر يو کيلوگرام د اوربشو د اوږو نذرانه هم يوسي، مگر په هغې باندې دې د زيتونو تېل يا خوشبويي نه اچوي، ځکه چې دا نذرانه د يو شکمن مېړه له خوا د دې دپاره تيارېږي چې حقيقت معلوم شي.

۱۶) کاهن به هغه ښځه راوولي او د خښتن د قربانگاه مخې ته به يې ودروي. ۱۷) هغه به لږې مقدسې اوبه د خټو په يوې کاسې کې واچوي او د مقدسې خېمې د غولي څخه به لږه خاوره واخلي او په اوبو کې به يې واچوي چې اوبه ترخې شي. ۱۸) بيا به هغه د ښځې وينستان خپاره کړي او د اوږو نذرانه به د هغې په لاسونو کې کېږدي. کاهن به په خپلو لاسونو کې هغه کاسه ونيسي چې هغه ترخې اوبه په کې دي چې په گناهکارانو باندې د خښتن لعنت راوولي. ۱۹) بيا به کاهن په هغې ښځې باندې هغه قسم ومني چې هغه يې ورکوي او داسې به ووايي: <که چېرې تا زنا نه وي کړې، هغه لعنت به درته زيان ونه رسوي چې دغه اوبه يې راوولي. ۲۰) مگر که زنا دې کړې وي، ۲۱) خښتن دې تا شنډه کړي او ستا گېډه دې وپرسوي او په دې ډول دې ستا نوم په خپل قوم کې لعنتي کړي. ۲۲) دغه اوبه دې ستا په گېډه کې ننوزي او هغه دې وپرسوي او تا دې شنډه کړي.>

ښځه بايد په ځواب کې داسې ووايي: <منم، څښتن دې همداسې وکړي.>

٢٣) بيا به کاهن دغه لعنت په يو کاغذ باندې وليکي او هغه دې په ترڅو اوبو کې ومينځي. (٢٤)
مخکې له دې چې په ښځې باندې هغه اوبه وڅښي چې په هغې باندې سخت درد راوستلی شي،
٢٥) کاهن به د اوږو نذرانه د ښځې د لاسونو څخه واخلي او هغه دې څښتن ته د وقف کولو په
خاطر پورته ونيسي او د قربانۍ ځای ته دې راوړي. (٢٦) بيا به له هغې څخه يو موټی د نذرانې د
يوې برخې په توگه واخلي او په قربانگاه باندې به يې وسوزوي. په آخر کې به په ښځې باندې هغه
اوبه وڅښي. (٢٧) که چېرې هغې زنا کړې وي نو اوبه به سخت درد ورباندې راولي. د هغې گډه به
وپرسپړي او هغه به شنډه شي او نوم به يې په خپل قوم کې لعنتي شي. (٢٨) مگر که چېرې هغه
ښځه بې گناه وي، نو زيان به ورته ونه رسپړي او اولادونه به وزېږولي شي.

٢٩) - ٣٠) دا قانون د هغو حالاتو دپاره دی چې يو سړی غیرتي وي او په خپلې ښځې باندې
داسې شکمن شي چې هغې زنا کړې ده. ښځه به د څښتن د قربانگاه مخې ته ودرول شي او کاهن به
دغه مراسم سرته ورسوي. (٣١) که چېرې مېړه په حقه نه وي نو سزا به ورته نه ورکول کيږي، مگر
که چېرې ښځه قصورواره وي نو سزا به ورته ورکړل شي.

د نذر ورکونکو دپاره مقررات

٤) ١) څښتن حضرت موسی^١ ته وفرمايل (٢) چې د اسراييلو قوم ته داسې ووايي: <که چېرې
ستاسو څخه څوک که هغه نر وي يا ښځه غواړي چې د خاص نذر په ورکولو سره خپل ځان ما
څښتن ته وقف کړي، (٣) نور بايد شراب يا بېر ونه څښي او نه دې کوم ډول سرکه استعمال کړي.
د انگورو شربت دې نه څښي، انگور يا ممیز دې نه خوري. (٤) ترڅو پورې چې هغه وقف شوی
وي بايد کوم شی چې د انگورو څخه جوړېږي ونه خوري، حتی^١ تخمونه او پوستکي يې هم ونه

٥٥ ترڅو پورې چې هغه وقف شوی وي، باید خپل وینستان کم نه کړي او خپله بریره ونه خرابي. په هغه ټوله موده کې چې هغه څښتن ته وقف شوی وي، باید نذر ورکړي او خپل وینستان پرېږدي چې لوی شي. ٥٦-٥٧ د هغه وینستان خدای ته د هغه د وقف کېدلو نښه ده، نو هغه باید خپل ځان مړي ته په ورنژدې کېدلو سره ناپاک نه کړي، که څه هم هغه د هغه د پلار، د هغه د مور، د هغه د ورور یا د خور مړی وي. ٥٨ ترڅو پورې چې هغه نذر ورکوي، هغه به څښتن ته وقف وي.

٥٩ که چېرې د هغه وقف شوي وینستان یو چاته په ورنژدې کېدلو سره چې یوناخاپه مړ شي ناپاک شي، هغه باید اووه ورځې صبر وکړي او بیا خپل سر وخرایي نو هغه به په مذهبي لحاظ پاک شي. ١٠ په اتمه ورځ به هغه نفر دوه کوترې یا دوه قمري گانې د مقدسې خېمې دروازې ته کاهن ته راوړي. ١١ کاهن به یو مارغه د گناه د نذرانې په توگه او بل به د سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړي چې د هغه دپاره کفار ه ادا کړي ځکه چې هغه مړي ته په ورنژدې کېدلو سره گناه کړې ده. هغه دې په هماغه ورځ د خپلو وینستانو د پاکولو مراسم ترسره کړي. ١٢ نو څښتن ته دې هغه نفر خپل وخت بیا وقف کړي. تېرې شوې ورځې نه حسابیږي، ځکه چې د هغه مقدس وینستان ناپاکه شول. هغه باید د تاوان د نذرانې په توگه یو یو کلن وری راوړي.

١٣ کله چې هغه نفر خپله هغه موده پوره کړي چې هغه په کې دا وعده کړې ده چې نذر به ورکوي، باید دا مراسم سرته ورسوي. د مقدسې خېمې دروازې ته به ورشي ١٤ او څښتن ته دې درې داسې حیوانات وړاندې کړي چې کوم عیب په کې نه وي، یعنې یو یو کلن وری د سوزېدونکې نذرانې دپاره، یوه یو کلنه مېړه د گناه د نذرانې دپاره او یو پسه د سلامتۍ د نذرانې دپاره. ١٥ هغه دې یوه ټوکرۍ فطیره ډوډۍ هم وړاندې کړي یعنې پنډې ډوډۍ چې د داسې ښو اوږو څخه تیارې شوې وي چې د زیتونو تېل ورسره گډ وي او داسې نری ډوډۍ چې تېل ورباندې موبنل شوي وي

او د غلې دانې او د خښلو نذرانې هم باید ورسره وي.

١٦ کاهن به دا ټول خښتن ته حاضر کړي او د گناه نذرانه او سوزېدونکې نذرانه دې وړاندې

کړي. ١٧ هغه به پسه د سلامتی د نذرانې په توگه خښتن ته قرباني کړي او هغه به د ډوډۍ د

ټوکړۍ سره وړاندې کړي، همدارنگه هغه به د غلې دانې او خښلو نذرانې هم وړاندې کړي. ١٨ له

هغې وروسته به هغه نفر د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې ودرېږي، خپل سر به وڅرايي او

ويښتان به په هغه اور کې واچوي په کوم باندې چې د سلامتی نذرانه سوزول کېږي.

١٩ کله چې د پسه د اورې غوښه وایشول شوه، کاهن به هغه واخلي او د ټوکړۍ د يوې پنډې

ډوډۍ او يوې نرۍ ډوډۍ سره به يې د هغه نفر په لاسونو کې کېږدي. ٢٠ هغه به يې بېرته کاهن

ته ورکړي او کاهن به يې ما خښتن ته د وقف کولو دپاره پورته ونيسي. بيا کاهن کولی شي چې د

پسه د اورې غوښه، سينه او د هغه شاتنی پښه وڅوري ځکه چې دا د نذرانې څخه د هغه برخه ده.

له دې وروسته به هغه نفر نور نذر نه ورکوي او ازادانه شراب خښلی شي.

٢١ دا قانون د هغو خلکو دپاره دی چې نذر ورکوي. که چېرې کوم نفر وعده کړې وي چې

خښتن ته برسېره په هغو شيانو چې هغه يې په عادي حالت کې ورکوي کوم بل شی د نذر په توگه

ورکړي، نو هغه دې د خپلې وعدې سره سم خپل خاص نذر ورکړي.

د کاهنانو له خوا د خلکو دپاره برکت

٢٢ خښتن حضرت موسی^١ ته وفرمایل: ٢٣ ځکه چې هارون او د هغه زامن د اسراييلو قوم ته

برکت ورکوي، هغوی باید داسې ووايي:

٢٤ خښتن دې برکت درکړي

او هغه يې لاويانو ته (٧) - (٨) چې د حضرت هارون د زوی ايتامار تر مشرۍ لاندې وو ورکړل. حضرت موسیٰ جرشونيانو ته د هغوی د کار دپاره دوه گادۍ گانې او خلور غوايان ورکړل او خلور گادۍ گانې او اته غوايان يې مراريانو ته د هغوی د کار دپاره ورکړل. (٩) مگر قهاتيانو ته يې هيڅ ورنه کړل، ځکه چې هغوی د هغو مقدسو شيانو مسوولان وو چې بايد په خپلو اوږو باندې يې يوسي.

(١٠) کله چې د قربانۍ ځای مسح کړای شو، مشرانو خپلې نذرانې د هغه د وقف کولو دپاره راوړلې او هغه يې د قربانۍ د ځای په مخ کې وړاندې کړې. (١١) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: >مشرانو ته ووايه چې تر دولسو ورځو پورې دې يو يو مشر هره ورځ خپله نذرانه د قربانۍ د ځای د وقف کولو دپاره راوړي.<

(١٢) - (١٣) نو هر مشر دا لاندیني سوغاتونه راوړل:

د سپينو زرو يو پيشقاب چې وزن يې يونيم کيلوگرام ؤ او د وينې د شيندلو دپاره د سپينو زرو يوه کاسه چې وزن يې اته سوه گرامه ؤ. دواړه د بنو اوږو او زيتونو د تېلو څخه ډک وو، دا د غلې دانې د نذرانې په توگه وو او وزن يې د مقدس ځای د اندازې په مطابق ؤ:

- د خوشبویۍ څخه ډک د سرو زرو يو پيشقاب چې وزن يې يوسلو لس گرامه ؤ

- يو ځوان غویي، يو پسه او يو يو کلن وری د سوزېدونکې نذرانې په توگه

- يو وز د گناه د نذرانې په توگه

- او د سلامتی د نذرانې په توگه دوه غوايان، پنځه پسونه، پنځه وزان او پنځه وري چې هر يو

يو کلن ؤ.

قبیلوي مشرانو خپل سوغاتونه او نذرانې په لاندیني ترتیب سره راوړلې:

په اوله ورځ د یهودا د قبیلې څخه نحشون د عمیناداب زوی
په دوهمه ورځ د یساکار د قبیلې څخه تنائیل د صوغر زوی
په دریمه ورځ د زبولون د قبیلې څخه الیاب د حیلون زوی
په څلورمه ورځ د روبین د قبیلې څخه الیصور د شدیئور زوی
په پنځمه ورځ د شمعون د قبیلې څخه شلومیئیل د صوریشدای زوی
په شپږمه ورځ د جاد د قبیلې څخه الیاساف د دعوئیل زوی
په اوومه ورځ د افرایم د قبیلې څخه الیشمع د عمیهود زوی
په اتمه ورځ د منسی د قبیلې څخه جملیئیل د فدهصور زوی
په نهمه ورځ د بنیامین د قبیلې څخه ابیدان د جدعوني زوی
په لسمه ورځ د دان د قبیلې څخه اخیعزر د عمیشدای زوی
په یوولسمه ورځ د اشیر د قبیلې څخه فجعیئیل د عکران زوی
په دولسمه ورځ د نفتالی د قبیلې څخه اخیرع د عینان زوی.

۸۴-۸۸ په دې ډول کله چې د قربانۍ ځای مسح او خښتن ته وقف کړای شو، دغو دولسو مشرانو دا لاندیني سوغاتونه راوړل:

- دولس د سپینو زرو قابونه او دولس د سپینو زرو کاسې چې د وینې د شیندلو دپاره وې او د ټولو وزن د مقدس ځای د اندازې په مطابق اته ویشت کیلوگرامه و.
- دولس د سرو زرو پشقابونه چې وزن یې یونیم کیلوگرامه و او د خوشبویۍ څخه ډک وو.
- دولس غوایان، دولس پسونه او دولس یو کلن وري د غلو دانو د نذرانو سره د سوزېدونکو

نذرانو په توگه.

- دولس وزان د گناه د نذرانو په توگه.

- خلورويشت غوايان، شپېته پسونه، شپېته وزان او شپېته يو كلن وري د سلامتی د نذرانو په توگه.

۸۹ کله به چې حضرت موسیٰ غوښتل چې د خښتن سره خبرې وکړي نو مقدسې خېمې ته به ورننوت. هلته به هغه د دوو کروبیانو له منځ څخه د کفارې د پوښ دپاسه چې د لوظ په صندوق باندې پروت ؤ، د خښتن غږ اورېده چې د هغه سره یې خبرې کولې.

د خراغونو ایښودل

۱ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ۲ >هارون ته ووايه چې په خراغدان باندې اووه خراغونه داسې کېږدي ترڅو د خراغدان مخې ته رڼا ورکړي.< ۳ حضرت هارون دا خبره ومنله او لکه څنگه چې ورته ویل شوي وو، خراغونه یې هماغسې کېښودل. ۴ خراغدان د سر څخه نیولې تر پایې پورې د ټکول شویو سرو زرو څخه جوړ شوی ؤ او کټ مټ د هغې نقشي په مطابق ؤ لکه څنگه چې خښتن حضرت موسیٰ ته ښودلې وه.

د لایوانو پاکول او وقف کول

۵ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ۶ >لایوان د اسراییلو له پاتې قوم څخه جدا کړه او پاک یې کړه. ۷ د دې دپاره چې هغوی پاک کړي نو داسې وکړه: په هغوی باندې پاکوونکې اوبه وشینده او ورته ووايه چې د خپل بدن ټول ویښتان وخرایي او خپل کالي ومینځي. نو هغوی به پاک

شي. (۸) هغوی دې یو ځوان غویي او د غلې دانې هغه نذرانه راوړي چې د بنو اوږو څخه جوړه شوې وي او د زيتونو تېل ورسره گډ وي. بل غویي دې د گناه د نذرانې په توگه راولي. (۹) بيا به د اسراييلو ټول قوم راوغواړي او لاويانو ته به ووايي چې د مقدسې خېمې مخې ته لاړ شي. (۱۰) هلته به زما په حضور کې قوم خپل لاسونه د لاويانو په سرونو باندې کېږدي. (۱۱) هارون به لاويان د قوم له خوا د يو خاص سوغات په توگه ماته وړاندې کړي، ترڅو هغوی زما خدمت وکړي.

(۱۲) له هغې وروسته دې لاويان خپل لاسونه د غوايانو په سرونو باندې کېږدي. بيا به يو غویي د گناه د نذرانې په توگه قرباني شي او بل د سوزېدونکې نذرانې په توگه، ترڅو د لاويانو دپاره كفاره ادا شي. (۱۳) لاويان د يو خاص سوغات په توگه ماته وقف کړه او هارون او د هغه زامن د هغوی مشران کړه. (۱۴) په دې ډول به لاويان د نورو اسراييليانو څخه جدا کړي او هغوی به زما شي. (۱۵) وروسته له هغې چې تا لاويان پاک او وقف کړل، بيا به هغوی ته اجازه ورکړل شي چې په مقدسه خېمه کې کار وکړي. (۱۶) لاويان يوازې زما دي او هغوی مې د اسراييلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای قبول کړي دي. (۱۷) کله چې ما د مصريانو مشران زامن او اولني زېږېدلي حيوانات ووژل، دا پرېکړه مې وکړه چې په هرې اسراييلي کورنۍ کې مشران زامن او د هغوی د رمو او پادو څخه هر اولني زېږېدلی نر حيوان به زما وي. (۱۸) مگر اوس ما د اسراييلو د ټولو مشرانو زامنو په ځای لاويان انتخاب کړي دي. (۱۹) د ټولو اسراييليانو څخه مې لاويان هارون او د هغه زامنو ته د سوغاتونو په توگه ورکړي دي چې په مقدسه خېمه کې د قوم په خاطر کار وکړي او د هغوی دپاره كفاره ادا کړي، ترڅو کله چې اسراييليان مقدس ځای ته ورنژدې کېږي، په هغوی باندې کوم آفت رانه شي. <

(۲۰) لکه څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ، نو حضرت موسیٰ، حضرت هارون او د اسراييلو ټول قوم لاويان وقف کړل. (۲۱) لاويانو خپل ځانونه پاک کړل او خپل کالي

يې ومينځل او حضرت هارون هغوی د يو خاص سوغات په توگه څښتن ته وقف کړل او د هغوی د پاکوالي دپاره يې کفاره ادا کړه. (۲۲) له دې وروسته لکه څنگه چې څښتن امر کړی ؤ، لاويانو د حضرت هارون او د هغه د زامنو د مرستيالانو په توگه په مقدسه څېمه کې کار کاوه.

(۲۳) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: (۲۴) - (۲۵) > هغه لاويان چې عمر يې د پنځه ويشتو او پنځوسو کالو ترمنځ وي کولی شي چې په مقدسه څېمه کې کار وکړي. مگر څنگه چې د پنځوسو کالو څخه يې عمر زيات شي نور بايد کار ونه کړي. (۲۶) هغوی کولی شي چې د مقدسې څېمې په وظيفو کې د نورو لاويانو سره مرسته وکړي مگر په خپله بايد د کوم کار مسئوليت په غاړه ونلري. په دې ډول لاويانو ته وظيفې وسپاره.<

د فسحې دوهم اختر

۹ (۱) د دوهم کال په اوله مياشت وروسته له دې چې د اسراييلو قوم د مصر څخه راووت، څښتن د سينا په دښته کې د حضرت موسی^۱ سره خبرې وکړې. هغه وفرمايل: (۲) - (۳) > اسراييلو قوم بايد د فسحې اختر په ټاکل شوي وخت يعنې د دې مياشتې په څوارلسمه ورځ د لمريز پواته په وخت د دې اختر د ټولو قوانينو او مقرراتو په مطابق ولمانځي.< (۴) نو حضرت موسی^۱ قوم ته وفرمايل چې د فسحې اختر ولمانځي (۵) او هغوی دا کار د اولې مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام د سينا په دښته کې وکړ. قوم هرڅه هماغه شان وکړل لکه څنگه چې څښتن په حضرت موسی^۱ باندې امر کړی ؤ.

(۶) مگر ځينې خلک په مذهبي لحاظ ناپاک وو ځکه چې د هغوی لاسونه په مړي باندې لگېدلي وو او هغوی ونه شو کولی چې په هغه ورځ د فسحې اختر ولمانځي. نو حضرت موسی^۱ او حضرت هارون ته ورغلل (۷) او ويې ويل: > مونږ ناپاک يو ځکه چې زمونږ لاسونه په مړي باندې

لگېدلي دي، مگر ولي نه شو کولی چې د فسحې اختر ولمانځو او د نورو اسراييليانو سره په يو وخت څښتن ته نذرانې وړاندې کړو؟>

⑧ حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمايل: >صبر وکړئ چې زه په دې باندې ځان پوه کړم چې څښتن ستاسو په باره کې څه حکم کوي.<

⑨ بيا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل چې ⑩ د اسراييلو خلکو ته ووايي: >که چېرې تاسو يا ستاسو له اولادې څخه څوک په مړي باندې په لگېدلو سره ناپاک شوی وي او يا په لېرې سفر کې وي، خو وغواړي چې د فسحې اختر ولمانځي، ⑪ نو هغه دې د دوهمې مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام يعنې يوه مياشت وروسته ولمانځي. هغه دې د فسحې وری د فطيرې ډوډۍ او ترڅو بوتو سره وخوري. ⑫ له هغه څخه دې هيڅ شی تر سهاره پورې نه پرېږدي او د حيوان هيڅ يو هډوکي دې نه ماتوي. کله چې هغه د فسحې اختر لمانځي، بايد د دغو ټولو مقرراتو څخه پيروي وکړي. ⑬ مگر که چېرې ستاسو څخه څوک په مذهبي لحاظ پاک وي او په سفر کې نه وي او د فسحې اختر نه لمانځي، هغه بايد زما د قوم څخه وشرل شي. هغه ته به سزا ورکړل شي ځکه چې ماته يې په ټاکلي وخت نذرانې نه دي وړاندې کړې.

⑭ که چېرې هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي وغواړي چې د فسحې اختر ولمانځي، بايد د ټولو قوانينو او مقرراتو په مطابق يې ولمانځي. همدغه قانون په هرچا باندې که هغه اصلي اوسېدونکی وي يا بېگانه وي عملي کيږي.<

د مقدسې خېمې د پاسه ورپېڅ

(هجرت ۴۰: ۳۴ - ۳۸)

⑮ - ⑯ په هغه ورځ چې مقدسه خېمه ودرول شوه، يوه ورپېڅ راغله او خېمه يې پټه کړه. ورپېڅ

به هره ورځ هلته وه او د شپې له خوا به د اور په شان ښکاره کېدله. (۱۷) هرکله چې به ورپځ د خېمې څخه پورته شوه نو اسراييليان به روان شول. کله به چې ورپځ راکوزه شوه، هغوی به خېمې ودرولې. (۱۸) قوم د څښتن په امر حرکت کاوه او د هغه په امر به يې خېمې ودرولې. تر هغه وخته پورې چې په خېمه باندې به ورپځ وه، هغوی به په هماغه کمپ کې پاتې کېدل. (۱۹) کله چې به ورپځ په خېمې باندې تر ډېره وخته پورې پاتې کېدله، هغوی د څښتن اطاعت کاوه او کېد يې نه کوله. (۲۰) کله به ورپځ په خېمې باندې يوازې د يو څو ورځو دپاره پاتې کېدله، په هر حال کې به هغوی د څښتن د امر په مطابق په کمپ کې پاتې کېدل يا به يې کېد کوله. (۲۱) کله کله ورپځ يوازې د ماښام څخه تر سهاره پورې پاتې کېدله، څنگه به چې ورپځ پورته شوه هغوی به کېد کوله. هرکله چې ورپځ پورته کېدله، هغوی کېد کوله. (۲۲) که دا به دوه ورځې، يوه مياشت يا به ډېره موده وه ترڅو چې په خېمې باندې به ورپځ وه هغوی کېد نه کوله. مگر کله چې ورپځ پورته کېدله، هغوی به کېد کوله. (۲۳) هغوی به د څښتن په امر خېمې ودرولې او د هغه په امر به يې حرکت کاوه. هغوی د څښتن د حکمونو څخه چې د حضرت موسیٰ په وسيله يې کول، اطاعت کاوه.

د سپينو زرو سرنې

۱۰ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲) > د ټکول شويو سپينو زرو څخه دوه سرنې جوړ کړه. له هغو څخه به د خلکو د راغونډولو او د کمپ د لېرې کولو دپاره کار اخيستل کېږي. (۳) کله چې دواړه سرنې په اوږد اواز سره ووهل شي، ټول قوم دې د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې تاته راغونډ شي. (۴) که چېرې يو سرنی ووهل شي، يوازې د قبيلو مشران دې درته راغونډ شي. (۵) کله چې هغه په لنډ اواز سره ووهل شي، کومې قبيلې چې په ختيځ کې کمپ لري، هغه به حرکت کوي. (۶) کله چې هغه د دوهم ځل دپاره په لنډ اواز سره ووهل شي، کومې قبيلې چې په جنوب کې دي، هغه به حرکت کوي. نو هغه دې په لنډ اواز سره ووهل شي د دې

دپاره چې کمپ ته حرکت ورکړای شي. (۷) مگر د دې دپاره چې ټول خلک راغونډ شي، هغه دې په اوږده اواز سره ووهل شي. (۸) د هارون زامن چې کاهنان دي، سړني دې ووهي. دا قانون بايد د همپس دپاره ستاسو او ستاسو د راتلونکو نسلونو له خوا مراعت شي. (۹) کله چې تاسو په خپله خاوره کې جنگپړئ او د هغو دښمنانو په مقابل کې چې په تاسو باندې يې حمله کړې ده د خپلو ځانونو څخه دفاع کوئ، نو په دې سړنيو باندې د جگړې دپاره اشاره ورکړئ. زه يعني ستاسو څښتن خدای به ستاسو سره مرسته وکړم او د خپلو دښمنانو څخه به مو وژغورم. (۱۰) همدارنگه د خپلې خوشالۍ په وختونو کې، ستاسو د نوې مياشتې په اخترونو او په نورو اخترونو کې کله چې تاسو سوزپدونکې او د سلامتی نذرانې وړاندې کوئ بايد سړني ووهئ. بيا به زه درسره مرسته وکړم. زه ستاسو څښتن خدای يم. <

اسراييليان د سينا څخه ځي

(۱۱) د دوهم کال د دوهمې مياشتې په شلمه ورځ يعني وروسته له دې چې اسراييليان د مصر څخه راووتل، هغه ورپېچ چې په مقدسې خېمې باندې ولاړه وه پورته شوه. (۱۲) نو اسراييليان د سينا له دښتې څخه روان شول او د يو ځای څخه يې بل ځای ته سفر کاوه ترڅو چې ورپېچ د فاران په دښته کې ودرېدله. (۱۳) دا اول ځل ؤ چې څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل چې د اسراييلو په قوم باندې امر وکړي چې حرکت وکړي.

(۱۴) هغه کمپ چې د يهودا قبيلې يې مشري کوله، د خپل بيرغ لاندې د عميناداب د زوی نحشون په مشرۍ اول حرکت وکړ. (۱۵) نتنائيل د صوغر زوی د يساکار د قبيلې مشر ؤ (۱۶) او الياب د حيلون زوی د زبولون د قبيلې مشر ؤ.

(۱۷) بيا مقدسه خېمه راتوله کړای شوه او جرشونيانو او مراريانو چې هغه يې وړله، حرکت وکړ.

١٨ ورپسې هغه کمپ چې د روبین قبیلې یې مشري کوله، د خپل بیرغ لاندې د شدیئور د زوی
الصور په مشرۍ حرکت وکړ. ١٩ شلومیئیل د صوریشدای زوی د شمعون د قبیلې مشر ؤ ٢٠
او الیاساف د دعوییل زوی د جاد د قبیلې مشر ؤ.

٢١ د هغوی پسې قهاتیانو چې د لایانو د طایفو څخه وو حرکت وکړ او مقدس شیان یې وړل.
کله چې هغوی بل کمپ ته ورسېدل، څپمه ودرول شوې وه.

٢٢ ورپسې هغه کمپ چې د افرایم قبیلې یې مشري کوله، د خپل بیرغ لاندې د عمیهود د زوی
الیشمع په مشرۍ حرکت وکړ. ٢٣ جملیئیل د فدهصور زوی د منسی د قبیلې مشر ؤ ٢٤ او
ایدان د جدعوني زوی د بنیامین د قبیلې مشر ؤ.

٢٥ په آخره کې هغه کمپ چې د دان قبیلې یې مشري کوله او د شاله خوا حملې په مقابل کې به
یې د اسرایلیانو ساتنه کوله د خپل بیرغ لاندې د عمیشدای د زوی اخیعزر په مشرۍ حرکت وکړ.
٢٦ فجعیئیل د عکران زوی د اشیر د قبیلې مشر ؤ ٢٧ او اخیرع د عینان زوی د نفتالی د قبیلې
مشر ؤ. ٢٨ په دې توگه هرځل چې هغوی خپل کمپ د یو ځای څخه بل ځای ته وړه نو د
اسرایلو خلکو به حرکت کاوه.

٢٩ حضرت موسیٰ خپل د بنحې ورور حوالب ته چې د مدیانی یترون زوی ؤ، وفرمایل: <مونږ
هغه ځای ته روان یو چې څښتن فرمایلي دي چې هغه مونږ ته راکوي. هغه زمونږ سره دا وعده
کړې ده چې اسرایلیان به خوشبخته کړي. نو زمونږ سره راشه او مونږ به دا خوشبختي ستاسو سره
شریکه کړو.>

٣٠ حوالب په ځواب کې وویل: <نه، زه نه ځم، زه بېرته خپل وطن او خپلو خلکو ته ځم.>

﴿٣١﴾ حضرت موسیٰ ورته وفرمايل: <مهرباني وکړه زمونږ سره لار شه! ته به زمونږ لارښودونکی اوسې، ځکه چې په دښته کې د خېمو د ودرولو ځايونه پېژني.﴾ ﴿٣٢﴾ که چېرې ته زمونږ سره لار شې، مونږ به درته د هغو ښو شيانو برخه درکړو چې څښتن يې مونږ ته راکوي.>

خلک سفر شروع کوي

﴿٣٣﴾ نو د اسراييلو قوم د سينا يعني د مقدس غره څخه روان شو او هغوی درې ورځې سفر وکړ. د څښتن د لوظ صندوق همېشه د هغوی په مخ کې روان ؤ ترڅو د هغوی دپاره ځای پيدا کړي چې خېمې په کې ودروي. ﴿٣٤﴾ څنگه به چې هغوی د هر کمپ څخه حرکت کاوه، د څښتن ورپېڅ به د ورځې له خوا د هغوی په سر باندې ولاړه وه.

﴿٣٥﴾ هرکله به چې د لوظ صندوق روان شو، حضرت موسیٰ به ويل: <ای څښتنه، خپل دښمنان دې خپاره واره کړه او هغوی چې ستا څخه کرکه کوي په تېښته مجبور کړه!> ﴿٣٦﴾ او چې کله به د لوظ صندوق ودرېد، حضرت موسیٰ به داسې دعا کوله: <ای څښتنه، د اسراييلو د زرگونو، زرگونو خلکو سره نژدې اوسه.>

اسراييليان شکايت کوي

١١ ﴿١﴾ د اسراييلو قوم د خپلو تکليفونو په هکله شکايت کول پيل کړل. کله چې څښتن د هغوی شکايت واورېد، هغه په قهر شو او په قوم باندې يې اور نازل کړ. د هغوی په منع کې اور بلېده او د کمپ يوه څنډه يې له منځه يوړله. ﴿٢﴾ کله چې قوم حضرت موسیٰ ته د مرستې دپاره زاري وکړه، هغه څښتن ته دعا وکړه او اور مړ شو. ﴿٣﴾ نو هغه ځای د تبعيړه په نوم ياد شو، ځکه چې هلته د هغوی په منع کې د څښتن له خوا اور بل شوی ؤ.

حضرت موسیٰ او یا تنه مشران ټاکي

٤) ځينې بېگانه خلک وو چې د اسراييليانو سره راغلي وو. د هغوی غوښې ته ډېر سخت زړه کېده او حتی^۱ په خپله اسراييليانو هم په شکايت کولو پيل وکړ او ويې ويل: >کاشکې مونږ ته د خوراک دپاره لږه غوښه وای! ٥) څومره ماهيان چې مونږ غوښتل په مصر کې مو وړيا خوړلي شول او هلته بادرنګ، هندواني، گندنه، پياز او هوربه هم وه. ٦) مگر دلته زمونږ اشتها له منځه لاړه، بغير له دې من څخه مونږ بل هيڅ شی ونه ليد.<

٧) من د دنيا د تخم په شان ؤ، خو رنگ يې سپين بخن ؤ. ٨) - ٩) هغه د شپې له خوا د پرځې سره يوځای په کمپ باندې اورېده. په سهار کې به خلک گرځېدل او هغه به يې راتولواوه، په مېچن کې به يې ميده کاوه او يا به يې په اونگ کې ټکاوه او بيا به يې په لوبنو کې ايشاوه او ډوډی به يې ورڅخه تيارولې. خوند يې د هغې ډوډی په شان ؤ چې د زيتونو په تېلو کې پخېږي.

١٠) حضرت موسیٰ د هرې کورنۍ د خلکو ژړا چې هر يو د خپلې خېمې د دروازې په خوله کې ولاړ ؤ او ژړل يې، واورېدله. څښتن ډېر زيات په قهر شو او په دې باندې حضرت موسیٰ خفه شو. ١١) هغه څښتن ته وفرمايل: >خپل خدمتگار دې ولې د داسې تکليف سره مخامخ کړی دی؟ ما څه کړي دي چې له ما څخه ناراضه شوی يې او د ټول قوم پېټې دې زما په اوږو باندې ايښی دی؟ ١٢) هغوی ما نه دي پيدا کړي او نه مې هغوی زېږولي دي! ولې زما څخه غواړې چې د يوې دايي په شان کار وکړم او هغوی لکه د ماشومانو په شان په ټوله لار کې په غېږ کې واخلم او هغه وطن ته يې بوځم چې د هغوی د نيکونو سره دې وعده کړې وه؟ ١٣) هغوی ماته ژاړي چې مونږ ته غوښه راکړه چې ويې خورو. د دې ټول قوم دپاره غوښه له کوم ځای څخه راپيدا کړم؟ ١٤) دا کار زما دپاره ډېر سخت دی. زه يوازې څنگه کولی شم چې د دغو ټولو خلکو مسئوليت په غاړه واخلم؟ ١٥) که چېرې ته زما سره دا ډول رويه کوې، نو په ما باندې رحم وکړه او همدا اوس مې مړ کړه او

دا بدبخته ژوند مې پای ته ورسوه!>

١٦ خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: >اویا تنه عزتمن خلک چې د قوم د مشرانو په توگه پېژندل شوي وي راغونډ کړه. هغوی ماته مقدسې خېمې ته راوله او ورته ووايه چې ستا په څنگ کې ودرېږي. ١٧ زه به درکوز شم او هلته به ستا سره خبرې وکړم او د هغه روح څخه به چې تاته مې درکړی دی لږ واخلم او هغوی ته به یې ورکړم. بیا هغوی کولی شي چې ستا سره د دغو خلکو دپاره د مسئولیت په درلودلو کې مرسته وکړي او ته به مجبور نه یې چې یوازې ته دا مسئولیت په غاړه واخلي. ١٨ اوس قوم ته ووايه: د سبا دپاره خپل ځانونه پاک کړئ، تاسو به غوښه وخورئ. خښتن اورېدلي دي چې تاسو فریاد کوئ او وایئ چې کاشکې زموږ سره لږه غوښه وای او موږ په مصر کې ډېر ښه وو. اوس به خښتن تاسو ته غوښه درکړي او تاسو به یې وخورئ. ١٩ تاسو به هغه یوازې یوه، دوه، پنځه، لس یا حتی^۱ شل ورځې نه، ٢٠ بلکه پوره یوه میاشت به یې وخورئ ترڅو ستاسو د سپېرمو څخه راووزي او زړه مو ورڅخه تور شي. داسې به وشي، ځکه چې تاسو د خښتن څخه چې ستاسو په منځ کې حاضر دی منکر شوي یئ او دا شکایت مو کړی دی چې باید هیڅکله له مصر څخه وتلي نه وای.>

٢١ حضرت موسی^۱ په ځواب کې وفرمايل: >دلته زما سره لږ تر لږه شپږ لکه نفره دي. نو څنگه فرمایلی شي چې د هغوی دپاره به دا غوښه پوره یوه میاشت کفایت وکړي؟ ٢٢ حتی^۱ که چېرې ټولې رمې او پادې هم حلالې شي یا د دریاب ټول ماهیان هم ونيول شي، د هغوی دپاره به کفایت ونه کړي.>

٢٣ خښتن په ځواب کې وفرمايل: >زه هرڅه کولی شم! ته به ژر ووينې چې زما خبرې به رښتیا شي.>

٢٤) نو حضرت موسیٰ له مقدسې خېمې څخه راووت او څه چې څښتن فرمایلي وو هغه یې قوم ته بیان کړل. هغه اويا تنه مشران راغونډ کړل او د خېمې شاوخوا یې ودرول. (٢٥) بیا څښتن په ورپېڅ کې راکوز شو او د حضرت موسیٰ سره یې خبرې وکړې. څښتن د هغه روح څخه چې حضرت موسیٰ ته یې ورکړی ؤ، لږ واخیست او اويا مشرانو ته یې ورکړ. کله چې د څښتن روح په هغوی باندې نازل شو نو هغوی د نبیانو په شان په نبوت پیل وکړ، مگر دا کار یې یوازې د یو ځل دپاره وکړ.

٢٦) الداد او میداد دوه مشران وو چې په کمپ کې پاتې وو او خېمې ته تللي نه وو. مگر کله چې په هغوی باندې هم روح نازل شو، نو په کمپ کې یې نبوت پیل کړ. (٢٧) یو ځوان حضرت موسیٰ ته ورمنډه کړه او د الداد او میداد په هکله یې ورته خبر ورکړ.

٢٨) د نون زوی یوشع چې د خپلې ځوانۍ له وخت څخه د حضرت موسیٰ مرستیال ؤ، وویل:
>ای موسیٰ زما باداره، هغوی منع کړه!<

٢٩) مگر حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمایل: >آیا ستا سره دا اندېښنه ده چې هغوی به په ما باندې څه وکړي؟ کاشکې څښتن خپل روح په خپل ټول قوم باندې نازل کړي نو هرڅوک به نبي شي.< (٣٠) بیا حضرت موسیٰ او د اسراییلو اويا مشران بېرته کمپ ته لاړل.

څښتن مېرزان رانازلوي

٣١) له هغې وروسته څښتن یو قوي باد رانازل کړ چې مېرزان یې د دریاب څخه راوړل. هغه د ځمکې څخه د یو متر څخه په کمه فاصله کې پورته الوتل ترڅو د اسراییلیانو په کمپ او د هغه په شاوخوا باندې د څو څو کیلومترو په فاصله له هرې خوا څخه رانېکته شول. (٣٢) نو خلکو ټوله

ورخ او ټوله شپه او ټوله راتلونکې ورځ مرزان ونيول. هيچا د زرو کيلوگرامو څخه کم نه وو راتول کړي. هغه يې د وچېدلو دپاره د کمپ شاوخوا ته وغورول. (۳۳) مگر د غوښې د خوراک د شروع سره سم څښتن په قوم باندې په قهر شو او په کمپ باندې يې سخته وبا نازله کړه. (۳۴) هغه ځای د قبروت هتاوه (د حريصانو د قبرونو) په نوم ياد شو، ځکه چې په هغه ځای کې هغه خلک ښخ شول چې غوښې ته به يې سخت زړه کېده.

(۳۵) له هغه ځای څخه قوم حزيروت ته سفر وکړ او هلته يې خېمې ودرولې.

مریم او حضرت هارون د حضرت موسیٰ سره مخالفت کوي

۱۲ (۱) حضرت موسیٰ د يوې ايتوپيايي ښځې سره واده کړی ؤ او مریم او حضرت هارون په هغه باندې د دې کار په خاطر انتقاد وکړ. (۲) هغوی وويل: <آيا څښتن يوازې د موسیٰ په وسيله خبرې کړې دي؟ آيا هغه زمونږ په وسيله خبرې نه دي کړې؟> څه چې هغوی وويل څښتن هغه واورېدل. (۳) حضرت موسیٰ د ځمکې پر مخ تر ټولو عاجز سړی ؤ.

(۴) څښتن سمدستي حضرت موسیٰ، حضرت هارون او مریم ته وفرمايل: <زه غواړم چې تاسو درې واړه مقدسې خېمې ته راشئ.> نو هغوی ورغلل. (۵) څښتن په ورپېڅ کې راکوز شو، د خېمې د دروازې په خوله کې ودرېد او غږ يې وکړ: <ای هارونه! ای مریمې!> هغوی دواړه رامخکې شول (۶) او څښتن وفرمايل: <اوس زما خبرې ته غوږ ونيسئ! زه خپل ځان نبيانو ته په روياگانو کې ښکاره کوم او د هغوی سره په خوبونو کې خبرې کوم. (۷) خو کله چې د خپل خدمتگار موسیٰ سره خبرې کوم هغه د نورو سره فرق لري. هغه مې د خپل ټول قوم مشر ټاکلی دی. (۸) نو زه د هغه سره مخامخ او صفا خبرې کوم، نه په رموز سره، حتی هغه زما څېره هم وينی! تاسو څنگه جرأت کوئ چې زما د خدمتگار موسیٰ په ضد خبرې وکړئ؟>

٩) څښتن په حضرت هارون او مريم باندې په قهر شو. د څښتن د تگ (١٠) او د مقدسې خېمې د سر څخه د ورپځې د لېرې کېدو څخه وروسته مريم په جذام باندې اخته شوه او پوستکي يې لکه د اوورې په شان سپين واوښت. کله چې حضرت هارون هغې ته وکتل نو ويې ليدل چې هغه په جذام باندې اخته شوه، (١١) نو حضرت موسیٰ ته يې وفرمايل: <زما باداره، مونږ ته د داسې گناه په خاطر چې په بې عقلۍ سره مو کړې ده سزا مه راکوه. (١٢) مه پرېږده چې د مريم غوښه د يو مړه زېږېدلي ماشوم په شان خوسا شي!>

١٣) نو حضرت موسیٰ څښتن ته فریاد وکړ: <ای خدایه، هغه روغه کړه!>

١٤) مگر څښتن په ځواب کې وفرمايل: <که چېرې پلار يې د هغې په مخ باندې ليارې توکړې وای هغه به اووه ورځې خجالت نه وای؟ نو پرېږده چې يوه هفته د کمپ څخه دباندې ايساره وي او له هغې وروسته کېدای شي چې کمپ ته راوستل شي.> (١٥) مريم اووه ورځې د کمپ څخه دباندې ايساره پاتې شوه او قوم تر هغه وخته پورې حرکت ونه کړ ترڅو هغه بېرته کمپ ته راوستل شوه. (١٦) بيا هغوی د حضيروت څخه لاړل او د فاران په دښته کې يې خېمې ودرولې.

دولس نفره کنعان ته لېږل کيږي

(تثيه ١: ١٩ - ٣٣)

١٣ (١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (٢) <د هرې قبيلې څخه يو يو مشر انتخاب کړه او کنعان ته يې د جاسوسانو په توگه ولېږه چې هغه وطن وگوري چې زه يې اسراييليانو ته ورکوم.>

(٣) نو حضرت موسیٰ د څښتن د حکم سره سم د فاران له دښتې څخه دولس قبيلوي مشران ولېږل (٤) - (١٦) او حکم يې ورکړ چې د کنعان ځمکه وگوري. د هغوی نومونه دا دي:

د روبين له قبيلې څخه د زکور زوی شموع
 د شمعون له قبيلې څخه د حوري زوی شافاط
 د يهودا له قبيلې څخه د يفنه زوی کاليب
 د يساکار له قبيلې څخه د يوسف زوی يجال
 د افرایم له قبيلې څخه د نون زوی هوشع (حضرت موسی^۱ په هغه باندې يوشع نوم کېښود.)
 د بنيامين له قبيلې څخه د رافو زوی فلتی
 د زبولون له قبيلې څخه د سودي زوی جديئیل
 د منسي له قبيلې څخه د سوسي زوی جدي
 د دان له قبيلې څخه د جملي زوی عميئیل
 د اشیر له قبيلې څخه د میکائیل زوی ستور
 د نفتالي له قبيلې څخه د وفتسي زوی نحبي
 او د جاد له قبيلې څخه د ماکي زوی جاوئیل.

(۱۷) مخکې له دې چې حضرت موسی^۱ هغوی کنعان ته ولېږي، داسې یې ورته وفرمایل: ځکه چې
 د کنعان د جنوبي دښتې څخه تېر شوی، غرنۍ سیمې ته چې په شمال کې ده لار شئ. (۱۸) دا
 معلومه کړی چې هغه هېواد څه ډول دی، په هغه ځای کې څومره خلک اوسېږي او هغوی څومره
 قوي دي. (۱۹) هغه ځمکه ښه ده یا خرابه او آیا خلک په بې دېواله ښارونو کې اوسېږي یا په
 دېوال لرونکو ښارونو کې؟ (۲۰) خاوره یې حاصلخېزه ده او یا ځمکه یې ځنگلي ده؟ د هغو مېوو
 څخه چې هلته پیدا کېږي لږه خامخا د ځان سره راوړئ. < (دا د اولنیو پخو شویو انگورو موسم ؤ.)

(۲۱) نو نفر د شمال خواته لاړل او هغه ځمکه یې د سین د دښتې څخه چې په جنوب کې وه تر
 رحوب پورې چې په شمال کې د حمات غاښي ته نژدې وه، وکتله. (۲۲) هغوی اول د هغه وطن

جنوبي برخې ته لارل او حبرون ته ورغلل. هلته د اخيمان، شيشاى او تلماى طايفې اوسېدلې، دا د عناقيانو د قوم اولاده وه، چې ډېر لوړ قدونه يې درلودل. (حبرون اووه كاله مخكې د صوعن څخه چې په مصر كې ؤ جوړ شوى ؤ.) (٢٣) هغوى د اشكول درې ته ورغلل او هلته يې يوه څانگه پرې كړه چې د انگورو يو وږى په كې ؤ او دومره درنده وه چې دوه تنو هغه د يوې ميلې په وسيله انتقال كړه. هغوى لږ انار او اينځر هم راوړل. (د انگورو د وږي له كبله چې اسراييليانو هلته پرې كړ، هغه ځاى د اشكول د درې په نوم ياد شو.)

(٢٥) د كنعان د خاورې د كتلو څخه وروسته چې څلورېښت ورځې يې دوام وموند، (٢٦) هغه دولس نفره قادش ته چې د فاران په دښته كې ؤ راستانه شول او څه يې چې ليدلي وو، حضرت موسى، حضرت هارون او د اسراييلو ټول قوم ته وويل او هغه مېوه چې هغوى راوړې وه هغوى ته يې وروښودله. (٢٧) هغوى حضرت موسى ته وويل: <مونږ هغه ځمكه وكتله او معلومه شوه چې هغه غني او حاصلخېزه ده او دا د هغې ځمكې لږه مېوه ده. (٢٨) مگر د هغه ځاى خلك قوي او ښارونه يې ډېر لوى او دېوال لرونكي دي. برسېره پردې، مونږ هلته د عناقيانو اولاده هم وليدله. (٢٩) عماليقيان په جنوبي دښته كې اوسېږي، حيتيان، ييوسيان او اموريان په غرنۍ سيمه كې دي او كنعانيان د مديترانې د بحيرې او د اردن د سيند په غاړه اوسېږي.>

(٣٠) كالېب هغه خلك غلي كړل چې د حضرت موسى په ضد يې شكايتهونه كول او ويې ويل: <راځئ چې اوس لار شو او دا ځمكه ونيسو. زه پوهېږم چې مونږ دا كار كولى شو!>

(٣١) مگر هغو نفرو چې د كالېب سره تللي وو وويل: <نه، مونږ دومره قوي نه يو چې په هغوى باندې حمله وكړو، د هغه ځاى خلك زمونږ څخه ډېر قوي دي.> (٣٢) نو هغوى د هغې ځمكې په باره كې چې هغوى كتلې وه د اسراييليانو په منع كې غلط خبر خپور كړ. هغوى وويل: <هغه ځمكه دومره حاصل هم نه وركوي چې د هغه ځاى د خلكو د مړولو دپاره كفايت وكړي. هرڅوك چې

مونږ لیده ډېر لوړ قد يې درلود، (۳۳) حتی 'مونږ په هغه ځای کې د عناقیانو اولاده ولیدله. هغوی دومره قوي وو او لوړ قدونه يې درلودل چې مونږ ته خپل ځانونه داسې کوچني ښکاره شول لکه د ملخانو په شان او هغوی ته هم همداسې ښکاره کېدو.

اسراييليان سرکشي کوي

۱۴ (۱) کله چې اسراييليانو د هغو دولسو نفرو راپور چې د کنعان خاوره يې کتلې وه واورېد، نو خلکو ټوله شپه وژړل (۲) او حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته يې داسې گيله وکړه: <کاشکې مونږ په مصر کې يا دلته په دښته کې مړه شوي وای! (۳) خښتن ولي مونږ کنعان ته ورولي؟ مونږ به په جنگ کې مړه شو او زمونږ ښځې او ماشومان به اسيران شي. آیا دا به ښه نه وي چې بېرته مصر ته لاړ شو؟> (۴) بيا هغوی يو بل ته وويل: <راځئ چې خپل مشر انتخاب کړو او بېرته مصر ته لاړ شو.>

(۵) حضرت موسیٰ او حضرت هارون د ټول قوم په مخکې پرمخې پرېوتل. (۶) د نون زوی يوشع او د يفنه زوی کاليب چې د هغو نفرو څخه وو چې هغه خاوره يې کتلې وه، له خفگانه خپل کالي وشلول (۷) او خلکو ته يې وويل: <هغه ځمکه چې مونږ وکتله هغه ډېره ښه ځمکه ده. (۸) که چېرې خدای پاک زمونږ څخه راضي وي، هغه به مو هلته يوسي او هغه غني او حاصلخېزه ځمکه به راته راکړي. (۹) نو د خښتن په مقابل کې سرکشي مه کوئ او د هغه ځای د خلکو څخه مه وپرېږئ. مونږ به په اسانۍ سره په هغوی باندې بريالي شو. خښتن زمونږ سره مل دی او هغو خدايانو ته يې ماتې ورکړې ده کومو چې د هغوی ساتنه کوله. نو مه وپرېږئ.>

(۱۰) ټول قوم گواښ وکړ چې حضرت موسیٰ او حضرت هارون سنگسار کړي چې مړه شي. مگر ناڅاپه د خښتن جلال په مقدسې خېمې باندې ټولو اسراييليانو ته راښکاره شو.

حضرت موسیٰ د قوم دپاره دعا کوي

۱۱) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <ترخو پورې به دا خلک ما نه مني؟ که څه هم ما هغوی ته ډېرې معجزې بنودلې دي خو بياهم هغوی په ما باندې باور نه لري. ۱۲) زه به په هغوی باندې وبا نازله کړم او له منځه به یې یوسم، مگر ستا څخه به د یو داسې قوم نیکه جوړ کړم چې د هغوی د قوم څخه لوی او قوي وي.>

۱۳) مگر حضرت موسیٰ خښتن ته وفرمایل: <تا په خپل قدرت سره دا قوم د مصر څخه راوويست. کله چې مصريان واورې چې تا د خپل قوم سره داسې وکړل، ۱۴) نو هغوی به دا د کنعان خلکو ته ووايي. دغه خلک له مخکې څخه خبر دي چې ته، ای خښتنه زمونږ سره مل یې او کله چې ستا ورپېغ زمونږ دپاسه ودرېږي نو مونږ ته مخامخ ښکاري. د ورځې له خوا په ورپېغ کې زمونږ په مخکې ځي او د شپې له خوا په اور کې. ۱۵) اوس که چېرې ته خپل ټول قوم ووژني نو هغه قومونه چې ستا د شهرت په هکله یې اورېدلي دي داسې به وايي ۱۶) چې خپل خلک دې ځکه په دښته کې ووژل چې تا نه شو کولی هغوی هغې ځمکې ته وروړل چې د هغې وعده دې ورسره کړې ده.>

۱۷) ای خښتنه، مونږ ته دې خپل لوی قدرت وښايه او هغه وعده دې پوره کړه چې کړې دې وه. تا فرمایلي وو: ۱۸) زه خښتن په اسانۍ سره نه په قهرېرم او ډېره مینه او وفاداري کوم او گناه او سرغړونه بڅښم. خو بياهم اولادونو او لمسیو ته تر دریم او څلورم نسله پورې د هغوی د پلرونو د گناه په خاطر سزا ورکوم. ۱۹) ته رحیم یې او ته د خلکو سره ډېره ښه رویه کوي که څه هم د ښې رویې وړ نه دي. نو مهرباني وکړه دا قوم داسې وبڅښه لکه څنگه چې دې له هغه وخته راهیسې بڅښلی دی چې هغوی له مصر څخه راووتل.>

٢٠) څښتن په ځواب کې وفرمايل: >لکه څنگه چې تا سوال وکړ زه هغوی بخښم. (٢١) مگر زه په خپل ژوند او خپل جلال باندې چې ټوله ځمکه ډکوي قسم خورم، (٢٢) د دې خلکو څخه به هيڅوک ژوندی پاتې نه شي چې هغې خاورې ته ور داخل شي. هغوی زما جلال او معجزې چې په مصر او دښته کې مې ښودلې وې ليدلې دي، مگر هغوی زه خو څو ځلې ازمايلی يم او زما د امر څخه يې سرغړونه کړې ده. (٢٣) هغوی به هيڅکله هغې خاورې ته ور داخل نه شي چې د هغوی د نيکونو سره مې وعده کړې ده. هغه چا چې زه يې نه يم منلی هغه به هيڅکله هم ور داخل نه شي. (٢٤) مگر په دې خاطر چې زما خدمتگار کاليب د نورو په شان نه دی او هغه ماته وفادار پاتې دی، زه به هغه هغې ځمکې ته ورولم چې هغه کتلې وه او هغه ځمکه به د هغه د اولادې ملکيت شي. (٢٥) څرنگه چې عماليقيان او کنعانيان په درو کې اوسېږي، نو سهار بېرته راوگرځي او د سړي بحيرې له لارې د دښتې خواته لاړ شي.<

خدای پاک اسراييليانو ته د شکايت په خاطر سزا ورکوي

٢٦) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: (٢٧) >ترڅو پورې به دا بدکاره قوم زما په ضد شکايت کوي؟ ما دا شکايتونه ډېر واورېدل! (٢٨) اوس هغوی ته دغه ځواب ورکړئ: زه په خپل ژوند قسم خورم، څه چې تاسو غوښتي دي هماغسې به در باندې وکړم. ما څښتن دا خبرې وکړې. (٢٩) تاسو به مړه شئ او ستاسو مړي به په دې دښته کې خپاره شي. ستاسو څخه به هيڅوک چې عمر يې له شلو کالو څخه زيات وي هغې خاورې ته داخل نه شي ځکه چې تاسو زما په ضد شکايت کړی دی. (٣٠) ما قسم خوړلی ؤ چې تاسو به هلته واوسېږئ، مگر پرته له کاليب او يوشع څخه به نور هيڅوک هلته ژوند ونه کړي. (٣١) تاسو ويل چې اولادونه به مو اسيران شي، خو زه به هغوی هغې ځمکې ته راوالم کومه چې تاسو رد کړې وه او هغه به يې وطن وي. (٣٢) خو تاسو به په دې دښته کې مړه شئ! (٣٣) ستاسو اولادونه به په دښته کې څلوېښت کاله سرگردانه گرځي او ستاسو د بې وفايي له کبله به ځورېږي ترڅو پورې چې تاسو ټول مړه شئ. (٣٤) تاسو به

خلوېښت کاله يعنې هغه خلوېښت ورځې چې تاسو هغه ځمکه کتلې وه د هرې ورځې په ځای به يو کال د خپلې گناه په خاطر ځورېږئ. تاسو به زما د مخالفت په معنی^۱ باندې پوه شئ. (۳۵) زه قسم خورم چې تاسو بدکاره خلکو سره به چې زما په مقابل کې راغونډ شوي يې دا کار وکړم. تاسو هر يو به په دښته کې مړه شئ. دا زما يعنې څښتن خبره ده. <

(۳۶) هغو نفرو چې د ځمکې د کتلو دپاره لېږل شوي وو، غلط خبر راوړی ؤ او قوم يې دې ته اړ کړی ؤ چې د څښتن په ضد شکايت وکړي. (۳۷) نو هغه ورباندې يوه وژونکې ناروغي نازله کړه او هغوی يې ووژل، (۳۸) مگر يوشع او کاليب يې ژوندي پرېښودل.

اسراييليان کنعان ته ور داخلېدای نه شي

(تثنيه ۱: ۴۱ - ۴۵)

(۳۹) کله چې حضرت موسی^۱ د اسراييلو قوم ته د څښتن پيغام ورساوه، هغوی ډېر غمجن شول. (۴۰) نو هغوی سهار وختي پاڅېدل او ځانونه يې تيار کړل چې د کنعان د غرنۍ سيمې په لور روان شي. هغوی وويل: <دا زموږ گناه وه چې د څښتن په هکله مو شکايت وکړ. راځئ چې هغې ځمکې ته لاړ شو چې هغه يې راسره وعده کړې ده. >

(۴۱) مگر حضرت موسی^۱ په ځواب کې وفرمايل: <بيا ولې د څښتن د امر څخه سرغړونه کوئ؟ تاسو به بريالي نه شئ! (۴۲) مه ځئ. څښتن ستاسو سره مل نه دی او ستاسو دښمنان به تاسو ته ماتې درکړي. (۴۳) کله چې تاسو د عماليقيانو او کنعانيانو سره مخامخ شئ، تاسو به په جگړه کې مړه شئ. څښتن به ستاسو سره مل نه وي، ځکه چې تاسو د هغه د پيروۍ څخه انکار کړی دی. >

(۴۴) مگر بياهم هغوی جرأت وکړ چې غرنۍ سيمې ته لاړ شي، که څه هم نه حضرت موسی^۱ او نه د څښتن د لوظ صندوق ورسره لاړ. (۴۵) عماليقيان او کنعانيان د غرنۍ سيمې څخه رانېکنه شول،

اسراييليانو ته يې ماتې ورکړه او د حرمه تر ښاره پورې ورپسې شول.

د قربانيو په هکله قوانين

۱۵ (۱) خښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: (۲) >د اسراييلو قوم ته دا مقررات ورکړه چې هغوی يې په هغې خاوره کې چې زه يې ورته ورکوم مراعت کړي: (۳) تاسو کولی شئ چې د رمې يا پادې څخه يو حيوان د سوزېدونکې نذرانې يا د نذر د قرباني يا د رضاکارانه نذرانې يا ستاسو د مذهبي اخترونو د نذرانو په توگه خښتن ته وړاندې کړئ. د دغو نذرانو بوی په خښتن باندې ښه لگيږي. (۴) - (۵) هر څوک چې يو وری يا سپرلی د سوزېدونکې نذرانې په توگه خښتن ته وړاندې کوي، هغه دې د هر حيوان سره يو کيلوگرام داسې ښه اوږه چې يو ليتر د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه او يو ليتر د انگورو شربت دې هم د خښلو د نذرانې په توگه راوړي. (۶) کله چې يو پسه وړاندې کيږي، دوه کيلوگرامه داسې اوږه چې يونيم ليتر د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه دې وړاندې شي. (۷) يونيم ليتر د انگورو شربت دې هم د خښلو د نذرانې په توگه ورسره وي. د دغو قربانيو بوی په خښتن باندې ښه لگيږي. (۸) کله چې يو غویي خښتن ته د سوزېدونکې نذرانې يا د نذر د قرباني يا د سلامتې د نذرانې په توگه وړاندې کيږي، (۹) د غلې دانې نذرانه دې د درې کيلوگرامو داسې اوږو سره وړاندې شي چې دوه ليتره د زيتونو تېل ورسره گډ وي. (۱۰) دوه ليتره د انگورو شربت دې هم د خښلو د نذرانې په توگه ورسره وي. د دې نذرانې بوی په خښتن باندې ښه لگيږي.

(۱۱) - (۱۳) که چېرې څوک اصلي اسراييلي وي نو هر وخت چې غویي، پسه، مېړه يا وزه په اور باندې د تيارې شوې نذرانې په توگه چې بوی يې په خښتن باندې ښه لگيږي وړاندې کوي نو په دې اصولو باندې بايد عمل وکړي. (۱۴) همدارنگه هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې

اوسپيري، که هغوی د موقت وخت دپاره وي يا دايمي وي هم بايد د دغو مقرراتو څخه پيروي وکړي. (۱۵) - (۱۶) همدغه اصول د تل دپاره په تاسو او هغو بېگانه خلکو باندې چې ستاسو په منځ کې اوسپيري عملي کيږي. د څښتن په نظر کې تاسو او هغوی يوشان يی.

(۱۷) - (۱۹) کله چې تاسو په هغه ځمکه کې چې زه يې درکوم خواړه خورئ، دا خبره په ياد ساتئ چې د هغو څه لږ څښتن ته د خاصې نذرانې په توگه بېل کړئ. (۲۰) کله چې تاسو ډوډۍ پخوئ نو اولنی ډوډۍ چې د نوې غلې دانې څخه پخپري هغه دې څښتن ته د خاصې نذرانې په توگه وړاندې شي. دا دې په هماغه ډول وړاندې شي لکه څنگه چې د غوښل شويو غلو دانو څخه تياره شوي خاصه نذرانه وړاندې کيږي. (۲۱) دا خاص سوغات دې د تل دپاره د هغې ډوډۍ څخه څښتن ته ورکول کيږي چې تاسو يې پخوئ.

(۲۲) مگر فرض کوو که چېرې يو څوک په غير ارادي توگه د دغو مقرراتو څخه د ځينو په عملي کولو کې چې څښتن موسی^۱ ته ورکړي دي غفلت وکړي. (۲۳) او فرض کوو چې په راتلونکي کې د هغو ټولو شيانو په سرته رسولو کې چې څښتن د موسی^۱ په وسيله د هغو حکم کړی دی قوم غفلت وکړي. (۲۴) که چېرې دا کار په غير ارادي توگه په ناخبرۍ سره د قوم له خوا وشي، نو بايد ټول قوم يو غویي د سوزېدونکې نذرانې دپاره چې بوی يې په څښتن باندې بڼه لگيږي وړاندې کړي. دا نذرانه دې د پورته يادې شوې غلې دانې د نذرانې او څښلو د نذرانې سره يوځای او د يو وز سره چې د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کيږي وړاندې شي. (۲۵) کاهن به د اسراييلو د ټول قوم دپاره کفار ادا کړي او هغوی به وبخښل شي، ځکه چې دا کار په قصدي توگه نه و شوی او هغوی څښتن ته د خپلې غلطۍ دپاره يوه داسې نذرانه چې په اور باندې تياريږي او د گناه يوه نذرانه راوړله. (۲۶) د اسراييلو ټول قوم او هغه بېگانه خلک به چې د هغوی په منځ کې اوسپيري وبخښل شي، ځکه چې ټول په دې غلطۍ کې شامل وو.

۲۷ مگر که چپرې ستاسو څخه يو تن په غير ارادي توگه گناه وکړي، بايد يوه يو کلنه وزه د گناه د نذرانې په توگه قرباني کړي. ۲۸ کاهن دې د څښتن په حضور کې د هغه چا دپاره چې په غير ارادي توگه يې گناه کړې ده كفاره ادا کړي، نو هغه به وبخښل شي. ۲۹ همدا قانون به په هغو ټولو خلکو باندې عملي کېږي چې په غير ارادي توگه يې گناه کړې وي، که هغوی اصلي اسراييليان وي يا بېگانه اوسېدونکي وي.

۳۰ مگر که چپرې ستاسو څخه څوک په قصدي توگه گناه وکړي، که هغه اصلي اوسېدونکی وي يا بېگانه وي، هغه څښتن ته په سپکاوي کولو سره گناهکار دی او بايد ووژل شي. ۳۱ ځکه څه چې څښتن فرمايلي دي هغه نه دي منلي او په قصدي توگه يې د هغه يو حکم مات کړی دی. نو خون به يې په خپله غاړه وي. <

د سبت د قانون د ماتولو دپاره سزا

۳۲ يو ځل کله چې اسراييليانو په دښته کې سفر کاوه، د سبت په ورځ يو سړی د لرگيو په راټولولو ونيول شو. ۳۳ هغه حضرت موسیٰ، حضرت هارون او ټول قوم ته وروستل شو ۳۴ او هغه يې تر څارنې لاندې وساته، ځکه دا معلومه نه وه چې د هغه سره به څه کېږي. ۳۵ بيا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: <هغه سړی بايد ووژل شي، ټول قوم دې هغه د کمپ څخه بيرون سنگسار کړي چې مړ شي!> ۳۶ نو لکه څنگه چې څښتن امر کړی ؤ، ټول قوم هغه د کمپ څخه بيرون وويست او سنگسار يې کړ.

د زونډيو په باره کې مقررات

۳۷ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ۳۸ <د اسراييلو قوم ته ووايه: د خپلو کاليو په څنډو

پورې زونډي وگنډئ او په هر زونډي پورې يو يو آبي تار وترئ. دا کار بايد د تل دپاره وکړئ. (٣٩-٤٠) دا زونډي به تاسو ته دا خبره در په ياده کړي چې تاسو بايد زما د قوانينو او زده کړو څخه پيروي وکړئ. کله چې تاسو داسې وکړئ، نو ماته به وقف کړای شئ او د خپلو له گناه څخه ډکو خواهشاتو پسې به نه گرځئ. (٤١) زه ستاسو څښتن خدای يم چې تاسو مې له مصر څخه راوويستلئ چې ستاسو خدای اوسم.

د قورح، داتان او ابيرام ياغي کېدل

(١-٢) د يسهار زوی قورح چې د لاوي د زوی قهات اولاده وه د حضرت موسیٰ د مشرۍ په ضد سرکشي وکړه. هغه د روبين د قبيلې د دريو غړو يعنې د الياب د زامنو داتان او ابيرام او اون د فالت زوی او د نورو دوه سوه پنځوسو مشهورو اسراييلي مشرانو سره چې د قوم له خوا ټاکل شوي وو يوځای شو. (٣) هغوی حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته ورغلل او ويې ويل: <تاسو ولې داسې فکر کوئ چې د نورو څخه بهتر يئ؟ د قوم ټول غړي د څښتن مقدس خلک دي او څښتن زمونږ ټولو سره مل دی. نو موسیٰ، بيا ولې خپل ځان د څښتن د قوم څخه لور گڼي؟>

(٤) کله چې حضرت موسیٰ دا خبرې واورېدلې، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. (٥) بيا هغه قورح او د هغه پيروانو ته داسې وفرمايل: <سبا سهار به څښتن مونږ ته هغه نفر راوبښايي چې د خپل کاهن په توگه يې انتخاب کړی دی او هغه نفر به پرېږدي چې نژدې ورشي. (٦-٧) قورح، اوس بايد ته او ستا پيروان داسې کار وکړئ: يو خو د اور لوبښي راپيدا کړئ، د سگرو او خوشبویۍ څخه يې ډک کړئ او مقدسې خېمې ته يې نژدې راوړئ. بيا به وگورو چې څښتن زمونږ څخه څوک انتخاب کړی دی. قورح، دا ځل تاسو لاويانو له خپل حد څخه تېری کړی دی!>

(٨) حضرت موسیٰ د قورح سره خپلو خبرو ته دوام ورکړ: <ای لاويانو، واورئ! (٩) تاسو فکر

کوی چې دا وړه خبره ده چې د اسراییلو خدای تاسو د خپل قوم څخه انتخاب کړي یی د دې دپاره چې هغه ته ورنژدې شی، په مقدسه خېمه کې خپل کار وکړی او د قوم خدمت وکړی؟ (۱۰) څښتن تاسو ته یو ځانگړی مسؤلیت در په غاړه کړی دی او اوس فکر کوئ چې تاسو به هم کاهنان شی. (۱۱) تا او ستا پیروانو د څښتن په مقابل کې سرکشي کړې ده، د حضرت هارون په مقابل کې مو نه ده کړې. <

(۱۲) بیا حضرت موسیٰ داتان او ابیرام راوغوښتل، مگر هغوی بیرته دا پیغام ورولېږه: <مونږ نه راځو! (۱۳) آیا دا کافي نه ده چې مونږ دې د مصر د حاصلخېزې ځمکې څخه راوستلو چې دلته په دښته کې مو ووژني؟ اوس ته غواړې چې په مونږ باندې خپل ځان بادار کړې؟ (۱۴) بله دا چې تا مونږ حاصلخېزې ځمکې ته رانه وستلو او نه دې مونږ ته هغه ځمکه د خپل ملکیت په توگه راکړه چې پتي او د انگورو باغونه په کې دي او اوس هڅه کوي چې مونږ وغولوې. مونږ به رانه شو. <

(۱۵) حضرت موسیٰ ډېر په قهر شو او څښتن ته یې وفرمایل: <د هغوی نذرانې مه قبلوه! ما د هغوی سره هیڅ غلطی نه ده کړې. حتی د هغوی څخه مې یو خر هم نه دی اخیستی. <

(۱۶) بیا حضرت موسیٰ قورح ته وفرمایل: <سبا ته او ستا دوه سوه پنځوس تنه پیروان باید د حضرت هارون سره د څښتن حضور ته مقدسې خېمې ته لاړ شی. (۱۷) تاسو هر یو د ځان سره خپل د اور لوښی چې خوشبویی په کې وي یوسئ او څښتن ته خوشبویی وړاندې کړئ. <

(۱۸) نو بله ورځ هغوی هر یو خپل د اور لوښی واخیست او بل شوي سکاره او خوشبویی یې په کې واچول او د حضرت موسیٰ او حضرت هارون سره د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې ودرېدل. (۱۹) بیا قورح ټول قوم راغوند کړ او هغوی حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته مخامخ د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې ودرېدل. یوناڅاپه د څښتن جلال ټول قوم ته ښکاره شو (۲۰) او څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمایل: (۲۱) <د دې خلکو څخه لېرې

شي، زه به همدا اوس هغوی ووژنم!

۲۲) مگر حضرت موسی^۱ او حضرت هارون په ځمکه باندې پرمخې پرېوتل او داسې دعا یې وکړه:
>زمونږ خدایه، تا دغو خلکو ته ژوند ورکړ. ولې د یو سړي د گناه په خاطر ټول قوم ته سزا ورکوي؟<

۲۳) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمایل: ۲۴) >خلکو ته ووايه چې د قورح، داتان او ابیرام د خپمو څخه لېرې شي.<

۲۵) حضرت موسی^۱ داتان او ابیرام ته ورغی او د اسراییلو نور مشران ورپسې شول. ۲۶) بیا حضرت موسی^۱ قوم ته داسې خبرداری ورکړ: >د دغو بدکارو خلکو د خپمو څخه لېرې شی! د هغوی شیانو ته لاس مه وروړی. که نه، نو د هغوی د گناهونو له کبله به تاسو هم له منځه لاړ شی.< ۲۷) نو هغوی د قورح، داتان او ابیرام له خپمو څخه لېرې شول. داتان او ابیرام راوتلي وو او د خپلو ښځو او ماشومانو سره د خپلو خپمو په دروازو کې ولاړ وو.

۲۸) حضرت موسی^۱ قوم ته وفرمایل: >تاسو به په دې پوه شی چې څښتن زه رالېږلی يم چې دا ټول کارونه وکړم، دا کارونه مې په خپله خوښه نه دي کړي. ۲۹) که چېرې دا خلک د خدای پاک له سزا څخه پرته په خپل مرگ مړه شي، د دې معنی^۱ به دا وي چې څښتن زه نه يم رالېږلی. ۳۰) مگر فرض کړئ څښتن داسې کار وکړي چې پخوا هیڅکله نه وي شوی. که چېرې ځمکه پرانیستل شي او هغوی د خپلو ټولو شیانو سره ژوندي تېر کړي ترڅو هغوی ژوندي په ځمکه کې ښخ شي، بیا به تاسو پوه شی چې هغوی د څښتن څخه مخ اړولی دی!<

۳۱) څنگه چې د حضرت موسی^۱ خبرې خلاصې شوې، د داتان او ابیرام د پښو لاندې ځمکه سره جدا شوه ۳۲) او هغوی او د هغوی کورنۍ یې د قورح د ټولو پیروانو او د هغوی د مالونو سره

ژوندي تېر کړل. (۳۳) نو هغوی د خپلو مالونو سره ژوندي په ځمکه ننوتل. ځمکه بېرته په هغوی باندې بنده شوه او هغوی له سترگو څخه پناه شول. (۳۴) کله چې د اسراييلو ټولو خلکو چې په هغه ځای کې وو د هغوی فریادونه واورېدل، نو وتښتېدل. هغوی چیغې ووهلې: <تښتئ، کېدای شي چې ځمکه مونږ هم ژوندي تېر کړي!>

(۳۵) بیا څښتن اور نازل کړ او هغه دوه سوه پنځوس نفره یې چې څښتن ته یې خوشبويي وړاندې کړې وه، وسوزول.

(۳۶) بیا څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۳۷) <د هارون زوی العازار ته ووايه چې د سوزېدل شویو خلکو څخه د اور لوبني لېرې کړي او سکاره دې په یو لېرې ځای کې وشیندي. دا لوبني مقدس دي، (۳۸) ځکه چې ماته د خوشبويي د وړاندې کولو دپاره ورڅخه کار اخیستل شوی ؤ. هغه په چا باندې په څټک وټکوه چې د قربانگاه دپاره نری پوښ ورڅخه جوړ شي. هغه خلک د خپلې گناه له کبله مړه شول او اوس به د هغوی د اور لوبني د پاتې خلکو دپاره یو خبرداری وي.>

(۳۹) - (۴۰) لکه څنګه چې څښتن العازار کاهن ته د حضرت موسیٰ په وسیله فرمایلي وو هغه لوبني راټول کړل او په یو چا باندې یې په څټک وټکول او د قربانگاه دپاره یې ورڅخه نری پوښ جوړ کړ. دا لوبني د اسراييليانو دپاره یو خبرداری ؤ چې یوازې کاهنان یعنې د هارون اولاده به اجازه لري چې څښتن ته خوشبويي وړاندې کړي. که چېرې بل څوک دا هڅه وکړي، د قورح او د هغه د پیروانو په شان به ورته سزا ورکړل شي.

حضرت هارون قوم ژغوري

(۴۱) په راتلونکې ورځ د اسراييلو قوم د حضرت موسیٰ او حضرت هارون په ضد شکایت وکړ او

ويي ويل: <تاسو د خښتن خلك ووژل!> (٤٢) كله چې هغوى ټول راغونډ شول چې د حضرت موسى^۱ او حضرت هارون په ضد احتجاج وكړي، حضرت موسى^۱ او حضرت هارون د مقدسې خېمې په لور مخ واړاوه او ويې ليدل چې خېمه ناخپه په ورېځ كې پټه شوه او د خښتن جلال ښكاره شو. (٤٣) نو حضرت موسى^۱ او حضرت هارون د خېمې مخې ته ورغلل (٤٤) او هلته خښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: (٤٥) <شاته شئ! زه دا اسراييليان دلته ځاى په ځاى له منځه وړم.>

هغوى دواړه په ځمكه باندې پرمخې پرېوتل. (٤٦) بيا حضرت موسى^۱ هارون ته وفرمايل: <خپل د اور لوبښى راواخله او په هغه كې د قربانگه څخه سره سكاره واچوه او په سكارو باندې لږه خوشبويي واچوه. بيا د هغه سره سمدستي خلكو ته ورشه او د هغوى دپاره كفاره ادا كړه. ژر شه! ځكه چې خښتن ډېر په قهر دى او وبا لا د مخكې څخه شروع شوې ده!> (٤٧) نو څنگه چې حضرت موسى^۱ فرمايلي وو حضرت هارون هماغسې وكړل او د خلكو منځ ته يې ورمونده كړه. وبا لا مخكې په خلكو كې شروع شوې وه، خو حضرت هارون خوشبويي وړاندې كړه او د هغوى دپاره يې كفاره ادا كړه. (٤٨) هغه د مړو او ژونديو ترمنځ ودرېد او وبا بنده شوه. (٤٩) مگر ١٤٧٠٠ تنه اسراييليان مړه شوي وو، پرته له هغو خلكو څخه چې د قورح او د هغه د پيروانو سره مړه شوي وو. (٥٠) كله چې وبا ودرېدله، حضرت هارون بېرته د مقدسې خېمې دروازې ته حضرت موسى^۱ ته ورستون شو.

د حضرت هارون امسا

١٧ (١) خښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: (٢) <د اسراييلو خلكو ته ووايه چې دولس امساگانې دركړي يعنې د هرې قبيلې د مشر څخه يوه يوه دانه. د هر سړي نوم د هغه په امسا باندې وليكه (٣) او بيا د هارون نوم د لاويانو په امسا باندې وليكه. د هر قبيلوي مشر دپاره دې يوه يوه امسا وي. (٤) دا امساگانې په مقدسه خېمه كې د لوظ د صندوق په مخ كې چپرته چې زه تاسو

سره ملاقات کوم کېږده. (۵) بیا به د هغه نفر امسا غوتی ونیسي چې زه یې انتخابوم. په دې ډول به ستاسو په ضد د دغو اسرائیلیانو پرله پسې شکایتونو ته د پای ټکی کېږدم. <

(۶) حضرت موسیٰ د اسرائیلیانو سره خبرې وکړې او د هغوی هر یو مشر حضرت موسیٰ ته امسا ورکړه، یعنې د هرې قبیلې څخه یوه یوه دانه چې ټولې دولس وې او د حضرت هارون امسا هم په کې شامله وه. (۷) بیا حضرت موسیٰ ټولې امساګانې په خېمه کې د خښتن د لوظ د صندوق مخې ته کېښودلې.

(۸) په سبا ورځ کله چې حضرت موسیٰ خېمې ته ورننوت، هغه ولیدل چې د حضرت هارون امسا چې د لاوي د قبیلې نماینده ګي یې کوله تبغ وهلی. هغې غوتی کړې وې، ګلان یې نیولي وو او بادام یې کړي وو! (۹) حضرت موسیٰ هغه دولس امساګانې له خېمې څخه راووېستلې او خلکو ته یې وربنکاره کړې. هر مشر خپله امسا راپیدا کړه او هغه یې واخیسته. (۱۰) مګر خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <د هارون امسا بېرته د لوظ صندوق ته مخامخ کېږده! پرېږده چې هغه هلته پاتې وي او د هغه چا دپاره چې د سرکشی کولو په باره کې فکر کوي د خبرداري په توګه وي. که چېرې دا خلک زما په هکله شکایت بس نه کړي نو زه به یې له منځه یوسم. > (۱۱) لکه څنګه چې خښتن امر کړی ؤ، حضرت موسیٰ هماغسې وکړل.

(۱۲) اسرائیلیانو حضرت موسیٰ ته فریاد وکړ او ویې ویل: <مونږ مړه کېږو! زموږ دپاره کوم امید نشته، مونږ ټول له منځه ځو! > (۱۳) حتی هرڅوک چې مقدسې خېمې ته ورنژدې شي هغه به مړ شي. نو مونږ ټول به مړه شو! <

۱۸ ﴿۱﴾ خښتن حضرت هارون ته داسې وفرمايل: >هرڅه چې په مقدسه خېمه کې پېښېږي، ته، ستا زامن او نور لاویان د هغو په مقابل کې مسؤليت لری خو څه چې کاهنان کوي د هغه په مقابل کې ته او ستا زامن مسؤليت لری. ﴿۲﴾ خپل خپلوان يعنې لاویان راوله چې ستا سره کار وکړي او ستا او ستا د زامنو سره د خېمې په کار کې مرسته وکړي. ﴿۳﴾ هغوی به تاته مسؤل وي او د مقدسې خېمې ټولې وظیفې به ترسره کوي، خو هغوی بايد د قربانی حای يا هغو پاکو شيانو ته چې په مقدس حای کې دي نژدې ورنه شي. که چېرې دا کار وکړي هغوی او تاسو دواړه به ووژل شی. ﴿۴﴾ هغوی بايد ستاسو سره کار وکړي او د خېمې د ټولو کارونو په اړه دې خپل مسؤليت ترسره کړي، مگر بل هيڅوک نه شي کولی چې تاسو سره کار وکړي. ﴿۵﴾ يوازې ته او ستا زامن بايد د مقدس حای او د قربانی د حای دپاره وظیفې اجرا کړی، ترڅو زما قهر بيا د اسراييلو په قوم باندې نازل نه شي. ﴿۶﴾ دا زه یم چې ستاسو خپلوان لاویان مې تاسو ته د مرستيالانو په توگه د اسراييليانو څخه انتخاب کړي دي. هغوی ماته وقف شوي دي، ترڅو وکولی شي چې په مقدسه خېمه کې خپلې وظیفې سرته ورسوي. ﴿۷﴾ مگر يوازې ته او ستا زامن کولی شي چې د قربانی په حای او ډېر مقدس حای کې د کاهنانو په توگه خدمت وکړی. د کاهنانو په توگه ستاسو کار زما له خوا تاسو ته يو سوغات دی او که بل څوک هڅه وکړي چې دا کار وکړي، هغه بايد ووژل شي.<

د کاهنانو برخه

(تثنيه ۱۸: ۱-۸)

﴿۸﴾ خښتن حضرت هارون ته وفرمايل: >دا په یاد وساته چې زه تاته هغه نذرانې درکوم، يعنې هغه ټولې خاصې نذرانې چې اسراييليان يې ماته راکوي او د قربانیو په توگه نه سوزول کېږي. زه هغه تا او ستا اولادې ته د هغې برخې په توگه درکوم چې تل تر تله به درکول کېږي. ﴿۹﴾ د ډېرو

مقدسو نذرانو څخه چې په قربانگاه باندې نه سوزول کيږي، دا لاندینی نذرانې ستاسو دي: د غلې دانې نذرانې، د گناه نذرانې او د تاوان نذرانې. هرڅه چې ماته د یوې مقدسې نذرانې په توگه وړاندې کيږي ستا او ستا د زامنو دي. (۱۰) څرنگه چې دا شیان مقدس دي نو باید په مقدس ځای کې خوړل شي، مگر یوازې نارینه اجازه لري چې هغه وخوري.

(۱۱) برسېره پردې، نورې خاصې نذرانې چې اسرائیلیان یې ماته وړاندې کوي هغه به ستا وي. هغه به د تل دپاره تا، ستا زامنو او ستا لورگانو ته درکوم. ستا د کورنۍ هر غړی چې په مذهبي لحاظ پاک وي هغه خوړلی شي.

(۱۲) د هغو ټولو اولنیو ښو محصولاتو څخه چې اسرائیلیان یې هر کال ماته راکوي زه یې تاسو ته درکوم، یعنی د زیتونو تېل، د انگورو شربت او غلې دانې. (۱۳) د هغوی د پټیو او د انگورو د باغونو د فصلونو اوله برخه هم ستاسو ده. قوم به هغه ماته وړاندې کړي، بیا هرڅوک چې ستاسو په کورنۍ کې پاک وي له هغې څخه لږه اخیستلی شي.

(۱۴) هرڅه چې په اسرائیلو کې بې له کوم قید او شرط څخه ماته وقف شوي وي ستاسو به شي.

(۱۵) په هرې اسرائیلي کورنۍ کې مشر زوی او د هغوی د رمو او پادو اولني زېږېدلي نران حیوانات زما دي. مگر مشر زوی او هر اولنی زېږېدلی ناپاک نر حیوان باید بېرته په بیه واخیستل شي. (۱۶) د مشر زوی بیه به چې لږ تر لږه د یوې میاشتې وي پنځه مثقاله سپین زر وي چې وزن یې د مقدس ځای د اندازې په مطابق وي. (۱۷) مگر د غواگانو، مېږو او وزو اولني زېږېدلي بچي بېرته په بیه نه اخیستل کيږي. هغه بېخي زما دي او باید قرباني شي. وینه یې په قربانگاه باندې وشیندئ او وازگه یې د داسې نذرانې په توگه وسوزوئ چې په اور باندې تیارېږي، دا بوی په څښتن باندې ښه لگيږي. (۱۸) تاسو کولی شئ چې د دې حیواناتو غوښه وخورئ لکه څنگه چې د خاصې نذرانې

سینه او شاتنی نبي پنبه خوړلی شی.

١٩ هغه ټولې خاصې نذرانې چې اسراييليان يې ماته وړاندې کوي هغه به تل تا، ستا زامنو او لورگانو ته درکوم. دا يو نه ماتېدونکی لوظ دی چې زه يې تا او ستا د اولادې سره کوم.

٢٠ تاسو ته به په اسراييلو کې ځمکه درنه کړل شي چې ستاسو ميراث شي او نه به د جايداد کومه برخه درکړل شي. زه څښتن يم او زه ستاسو دپاره هم برخه يم او هم ستاسو ميراث.

د لاويانو برخه

٢١ څښتن حضرت هارون ته وفرمايل: >د اسراييليانو لس فيصده فصلونه او د هرو لسو نويو زېرېدلو حيواناتو څخه يو حيوان زما دی. مگر دا ټول لاويانو ته د هغوی د کار او خدمت په بدل کې چې په مقدسه څپمه کې يې کوي ورکوم. ٢٢ نور اسراييليان بايد څپمې ته ورنژدې نه شي او په دې ډول دې خپل ځانونه د مرگ سزا ته نه جوړوي. ٢٣ له همدې وخت څخه به يوازې لاويان په څپمې باندې پام کوي او د هغې پوره مسئوليت به په غاړه اخلي. دا دايمي اصول دی چې ستاسو په اولادې باندې به هم عملي کېږي. لاويان بايد په اسراييلو کې خپله ځمکه ونلري. ٢٤ د هغې په ځای به هغوی ته هغه حاصلات او هغه نوي زېرېدلي حيوانات ورکول کېږي چې اسراييليان يې ماته وړاندې کوي.<

هغه عشر چې لاويان يې بايد ورکړي

٢٥ څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: ٢٦ >لاويانو ته داسې ووايه: کله چې تاسو د اسراييليانو څخه د حاصلاتو او نوي زېرېدلو حيواناتو عشر واخلي، بايد د هغو عشر ما څښتن ته وړاندې کړئ. ٢٧-٢٨ لکه څنگه چې اسراييليان ماته د غلو دانو او د انگورو د شربت برخه

راکوي، نو تاسو هم بايد د هغه ټول عشر څخه چې د اسراييليانو څخه يې اخلي يوه برخه ماته د نذراني په توگه جدا کړئ. هغه بايد هارون ته ورکړل شي. (٢٩) نو څه چې تاسو اخلي، ډېره بڼه برخه به يې زما وي.

(٣٠) کله چې تاسو ډېره بڼه برخه وړاندې کړه نو کولی شئ چې پاتې برخه يې خپل ځان ته وساتئ، لکه څنگه چې دهقان د نذراني له ورکولو څخه وروسته څه چې پاتې شوي وي هغه ساتي. (٣١) تاسو او ستاسو کورنۍ کولی شئ چې پاتې شوي برخه په هرځای کې وخورئ، ځکه چې دا په مقدسه خېمه کې د کار کولو دپاره ستاسو اجوره ده. (٣٢) د هغې په خوړلو به تاسو ته سزا نه درکول کيږي په دې شرط چې تاسو مخکې ماته ډېرې بڼې برخې وړاندې کړې وي. هغه سوغاتونه او قربانۍ گانې چې قوم يې راوړي بايد مقدسې پاتې شي او مخکې له دې چې ماته وړاندې شي تاسو د هغو څخه کومه برخه وخورئ نو وبه وژل شئ. <

د گناه د پاکولو مراسم

١٩ (١) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: (٢) <د اسراييلو قوم بايد موسیٰ ته يوه داسې سره غوا راولي چې کوم عيب په کې نه وي او هيڅکله ورباندې قلبه نه وي شوې. (٣) هغوی به هغه العازار کاهن ته ورکړي، بيا به هغه د کمپ څخه بيرون وويستل شي او د هغه په حضور کې به حلاله شي. (٤) بيا به العازار د هغې څخه لږه وينه واخلي او په خپله گوته باندې دې اووه ځلې د مقدسې خېمې مخې ته وشيندي. (٥) بيا ټوله غوا بايد د پوستکي، غوښې، وينې او کولمو سره د هغه په مخ کې وسوزول شي. (٦) کاهن دې د صبر د ونې لږ لرگي، د وېلني بوټي او سور تار په اور کې واچوي. (٧) د مراسمو څخه وروسته دې کاهن خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي. بيا هغه کولی شي چې بېرته کمپ ته ننوزي، مگر تر مانېامه پورې به ناپاک پاتې

شي. (۸) هغه سړی چې غوا يې سوزولې وي هم بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، مگر هغه به هم تر مانبنامه پورې ناپاک پاتې شي. (۹) يو سړی چې ناپاک نه وي د سوزېدل شوې غوا ايرې دې واخلي او د کمپ خخه دباندې دې په يو پاک ځای کې واچوي. د اسراييلو قوم کولی شي چې دا ايرې د هغو اوبو سره ګډې کړي چې د ګناه د پاکولو په مراسمو کې ورخه کار اخيستل کېږي. (۱۰) هغه سړی چې ايرې راټولوي بايد خپل کالي ومينځي، مگر تر مانبنامه پورې به ناپاک پاتې شي. د اسراييلو قوم او هغه بېګانه خلک چې د دوی په منځ کې اوسېږي بايد تل د دې قانون اطاعت وکړي.

د مړي سره لګېدل

(۱۱) که چېرې څوک يو مړي ته لاس وروړي، اووه ورځې به ناپاک وي. (۱۲) مگر که چېرې په دريمه ورځ او بيا په اوومه ورځ په هغو اوبو باندې چې د غوا ايرې ورسره ګډې وي خپل ځان پاک کړي، هغه به پاک شي. که په هغو ورځو کې خپل ځان پاک نه کړي، نو ناپاک به پاتې شي. (۱۳) که چېرې څوک مړي ته لاس وروړي او خپل ځان پاک نه کړي هغه ناپاکه پاتې کېږي، ځکه چې د پاکوالي اوبه ورباندې نه دي اچول شوې. هغه نفر مقدسه خېمه ناپاکه کړې او د اسراييلو د قوم خخه بايد وشړل شي.

(۱۴) په هغه حالت کې چې يو نفر په خېمه کې مړ شي، نو هغه څوک چې د هغه نفر د مرګ په وخت کې په خېمه کې وي يا څوک چې خېمې ته ورننوزي هغه به اووه ورځې ناپاک وي. (۱۵) هر منګی او لوبنی چې په خېمه کې وي او سرپوښ ونلري، هغه ناپاک کېږي. (۱۶) که چېرې څوک د يو داسې نفر مړي ته لاس وروړي چې په وسله باندې وژل شوی وي يا په خپل مرګ مړ شوی وي يا که چېرې د انسان هډوکي يا قبر ته لاس وروړي، هغه به اووه ورځې ناپاک وي.

١٧-١٨) مخکې له دې چې هغه نفر له نجاست څخه پاک شي، یو څوک چې پاک وي باید د سوزول شوې غوا لږې ایرې واخلي او د چینې د اوبو په یو لوبني کې دې هغه ولري. همدا نفر باید د وېلني د بوتې یوه څانګه په اوبو او ایرو کې غوټه کړي، بیا دې هغه په خېمه او هرڅه چې په هغې کې دي او د هر هغه چا په شمول چې په خېمه کې ؤ وشیندي. که چېرې هغه د انسان هډوکي یا قبر یا مړي ته لاس وروړی وي، هغه اوبه باید په هغه نفر باندې وشیندل شي. (١٩) هغه نفر چې پاک وي په ناپاکه نفر باندې دې په دریمه او اوومه ورځ هغه اوبه وشیندي. په اوومه ورځ هغه نفر چې پاکېږي باید خپل کالي ومینځي او غسل دې وکړي نو ماښام به هغه پاک شي.

(٢٠) که چېرې یو نفر په مذهبي لحاظ ناپاک وي او خپل ځان پاک نه کړي هغه ناپاک پاتې کېږي، ځکه چې په هغه باندې د پاکوالي اوبه نه دي اچول شوې. هغه مقدسه خېمه ناپاکه کړې او د اسراییلو د قوم څخه باید وشړل شي. (٢١) دا قوانین به هیڅکله بدل نه شي. کوم نفر چې د پاکوالي په خاطر هغه اوبه شیندي باید خپل کالي هم ومینځي. که څوک دې اوبو ته لاس وروړي هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وي. (٢٢) یو ناپاک نفر چې هر شي ته لاس وروړي هغه شی به ناپاک شي او که بل نفر هغه شي ته لاس وروړي، هغه به هم تر ماښامه پورې ناپاک وي.

د ګټ څخه اوبه جاري کېږي

٢٠ (١) د اسراییلو ټول قوم د کال د اولې میاشتې په دوران کې د صین دښتې ته راوړسېد او په قادش کې یې خېمې ودرولې. دا هغه ځای ؤ چې مریم په کې مړه شوه او ښځه کړای شوه.

(٢) په کوم ځای کې چې هغوی خېمې ودرولې وې هلته اوبه نه وې، نو خلک د حضرت موسیٰ او حضرت هارون په ضد راغونډ شول. (٣) هغوی حضرت موسیٰ ته شکایت وکړ او ویې ویل: >دا به ښه وای چې مونږ د نورو اسراییلیانو سره د څښتن په حضور کې مړه شوي وای. (٤) تا

ولې دې دښتې ته راوستلو؟ يوازې د دې دپاره چې د خپلو حيواناتو سره دلته مړه شو؟ (۵) ولې دې مونږ له مصر څخه دې خوار ځای ته چې هيڅ شی په کې نه شنه کيږي راوستلو؟ دلته نه غله شته، نه اينځران، نه انگور او نه انار. حتی د څښلو اوبه هم دلته نشته! <

(۶) حضرت موسیٰ او حضرت هارون د خلکو څخه لېرې لاپړل او د مقدسې خېمې په دروازه کې ودرېدل. هغوی په ځمکه باندې پرمخې پرېوتل او د څښتن جلال ورته ښکاره شو. (۷) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۸) >هغه امسا چې د لوظ د صندوق په مخ کې پرته ده راواخله او بيا ته او هارون ټول قوم راغونډ کړئ. د هغو ټولو په مخ کې هغه گټ ته ووايي چې اوبه ورڅخه جاري شي. په دې ډول به ته د گټ څخه خلکو او د هغو حيواناتو ته د څښلو دپاره اوبه راوباسي.<

(۹) نو حضرت موسیٰ لاپړ او څنگه چې څښتن ورته حکم کړی ؤ، امسا يې راواخيستله. (۱۰) هغه او حضرت هارون ټول قوم د گټ مخې ته راغونډ کړ او حضرت موسیٰ ورته وفرمايل: >ا سرکشو خلکو، واورئ! آیا مونږ بايد تاسو ته د دې گټ څخه اوبه راوباسو؟< (۱۱) بيا حضرت موسیٰ امسا پورته کړه او گټ يې دوه ځلې ورباندې وواهه او د هغه څخه د اوبو يوه لويه وياله جاري شوه او ټولو خلکو او حيواناتو هغه وڅښلې.

(۱۲) مگر څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ورتل او ورته وپې فرمايل: >څرنگه چې تاسو په ما باندې اعتماد ونه کړ چې د اسراييلو د خلکو په مخکې زما د پاک قدرت احترام وکړئ نو تاسو به ونشئ کولی چې هغوی هغې خاورې ته بوځئ چې د هغې د ورکولو وعده مې د هغوی سره کړې ده.<

(۱۳) دا پېښه په مريبه کې وشوه، يعنې هغه ځای چې اسراييليانو په کې د څښتن په ضد شکايت

وګر او څښتن هغوی ته خپل مقدس توب وروښود.

اسراييليانو ته اجازه نه ورکول کيږي چې د اډوم څخه تېر شي

١٤ حضرت موسیٰ د قاش څخه د اډوم پادشاه ته استازي ولېږل چې دا پيغام ورته ورسوي:

>مونږ اسراييليان ستاسو خپل خپلوان يو او تاسو خبر یی چې په مونږ باندې څومره سختی تېرې

شوي، ١٥ څنگه زمونږ نيکونه مصر ته لاړل او مونږ د ډېرو کلونو دپاره هلته اوسېدلو. مصريانو

زمونږ د نيکونو او زمونږ سره بده رویه وکړه ١٦ او مونږ څښتن ته د مرستې دپاره فریاد وکړ. هغه

زمونږ فریاد واورېد او فرېښته یې راولېږله او مونږ یې د مصر څخه راوويستلو. اوس مونږ په قاش

کې يو چې دا يو ښار دی چې ستاسو د سيمې سره سرحد لري. ١٧ مهرباني وکړئ مونږ ته اجازه

راکړئ چې ستاسو له هېواد څخه تېر شو. مونږ به خپله لاره نه خوشې کوو او ستاسو پټيو او د

انگورو باغونو ته به نه ورننوزو او ستاسو د کوهيانو څخه به هيڅ اوبه ونه څښو. مونږ به په عمومي

لاره باندې څو ترڅو ستاسو د سيمې څخه ووزو.<

١٨ مگر اډوميانو په ځواب کې وويل: >نه، مونږ به تاسو پرېږدو چې زمونږ د هېواد په لاره

باندې لاړ شئ! او که چېرې تاسو د دې کار هڅه وکړئ، مونږ به ووزو او حمله به درياندې وکړو.<

١٩ د اسراييلو خلکو وويل: >مونږ به په عمومي لاره باندې څو او که مونږ يا زمونږ حيواناتو

ستاسو اوبه وڅښلې، مونږ به یې بيه درکړو. مونږ يوازې غواړو چې تېر شو.<

٢٠ مگر اډوميانو بيا وويل: >مونږ یې نه منو!< او هغوی د يو قوي لښکر سره ووتل چې د

اسراييلو په خلکو باندې حمله وکړي. ٢١ څرنگه چې اډوميانو اسراييليانو ته اجازه ورنه کړه چې

د هغوی د سيمې له لارې تېر شي، نو اسراييليان بېرته ستانه شول او په بله لاره باندې لاړل.

د حضرت هارون وفات کېدل

۲۲ د اسراييلو ټول قوم له قادش څخه لاړ او د هور غره ته ورسېدل، ۲۳ يعنې د ادوم سرحد ته. په هغه ځای کې څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: ۲۴ >هارون به هغې خاورې ته داخل نه شي چې د هغې د ورکولو وعده مې د اسراييليانو سره کړې ده. هغه به مړ شي، ځکه چې تاسو دواړو په مريبه کې زما د حکم څخه سرغړونه وکړه. ۲۵ هارون او د هغه زوی العازار درسره واخله او د هور د غره سرته يې وخپږوه ۲۶ او په هغه ځای کې د هارون څخه د کاهنۍ کالي وباسه او العازار ته يې ورواغونده. هارون به هلته مړ شي.<

۲۷ څه چې څښتن حکم کړی ؤ حضرت موسیٰ هماغسې وکړل. ټول قوم ورته کتل چې هغوی د هور د غره سرته وختل. ۲۸ حضرت موسیٰ د حضرت هارون څخه د کاهنۍ کالي لېرې کړل او د هغه زوی العازار ته يې ورواغوستل. حضرت هارون هلته د هور د غره په سر باندې وفات شو او حضرت موسیٰ او العازار بېرته راکوز شول. ۲۹ کله چې د اسراييلو ټول قوم خبر شو چې حضرت هارون وفات شوی دی نو هغوی دېرش ورځې د هغه په مرگ باندې غم او ژړا وکړه.

اسراييليان کنعانيانو ته په حرمه کې ماتې ورکوي

۲۱ د عراد کنعانی پادشاه د کنعان په جنوب کې اوسېده او کله چې هغه واورېدل چې اسراييليان د اتاريم کلي ته راروان دي، هغه ورباندې حمله وکړه او د هغو څخه يې ځينې ونيول. ۲ نو اسراييليانو څښتن ته نذر ومانه: >که چېرې ته مونږ په دې خلکو باندې بريالي کړې، مونږ به هغوی او د هغوی ښارونه بې له کوم شرط څخه تاته وقف کړو او هغوی به له منځه یوسو.< ۳ څښتن د دوی دعا قبوله کړه او د هغوی سره يې مرسته وکړه چې په کنعانيانو باندې بريالي شي. نو اسراييليانو هغوی او د هغوی ښارونه بېخي له منځه یوړل او هغه ځای يې د حرمه په نوم یاد کړ.

حضرت موسیٰ یو برنجي مار جوړوي

٤) اسراييليان د هور د غره څخه لارل او په هغې لارې باندې روان شول چې سرې بحيرې ته تللي ده، د دې دپاره چې د ادوم د سيمې په شاوخوا باندې راوگرځي. مگر خلکو په لاره کې خپله حوصله له لاسه ورکړه ٥) او د خدای پاک او حضرت موسیٰ په ضد يې خبرې وکړې. هغوی شکايت وکړ: >مونږه مو ولې د مصر څخه راوويستلو چې په دې دنېته کې مړه شو، چېرته چې نه ډوډۍ شته او نه اوبه؟ مونږ نور د دې خراب خوراک څخه تنگ شوي يو!< ٦) بيا څښتن په هغوی باندې زهر لرونکي ماران نازل کړل او ډېر اسراييليان يې وچيچل او مړه شول. ٧) خلک حضرت موسیٰ ته ورغلل او ويې ويل: >مونږ گناه کړې ده چې د څښتن او ستا په ضد مو خبرې کړې دي. اوس څښتن ته دعا وکړه چې دا ماران لېرې کړي.< نو حضرت موسیٰ د خلکو دپاره دعا وکړه. ٨) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: >يو فلزي مار جوړ کړه او د يوې پايې په سر باندې يې ځوړند کړه. هرڅوک چې چيچل کيږي نو کله چې هغه فلزي مار ته وگوري ژوندی به پاتې کيږي.< ٩) نو حضرت موسیٰ یو برنجي مار جوړ کړ او هغه يې د يوې پايې په سر باندې ځوړند کړ. هرڅوک به چې مار چيچه هغه به برنجي مار ته کتل نو ژوندی به پاتې کېده.

موآب ته د اسراييليانو سفر

١٠) اسراييليان روان شول او د اوبوت سره يې خېمې ودرولې. ١١) کله چې هغوی له هغه ځای څخه لارل، د عیې عباريم په دنېته کې د موآب د سيمې ختيځ خواته يې خېمې ودرولې، ١٢) بيا يې د زارد د خوږ په څنگ کې خېمې ودرولې. ١٣) بيا له هغه ځای څخه روان شول او د ارنون د سيند په شمال کې په هغې دنېتې کې يې چې د اموريانو د سيمې پورې غزېدلې ده خېمې ودرولې. (ارنون د موآبانو او اموريانو ترمنځ سرحد ؤ.) ١٤) له همدې کبله د څښتن د جنگونو په کتاب کې ويل شوي دي چې د واهيب بنار او د هغه ويالي د سوفه په سيمه کې دي، د ارنون سيند او ١٥) د

هغه درې د موآبیانو د سرحد تر څنګ پرته دي او د عار تر ښاره پورې رسېدلې دي.

۱۶ له هغه ځای څخه دوی یو بل ځای ته چې د کوهي په نوم یادېده لاړل، یعنې هغه ځای ته چېرته چې خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <خلک سره راغونډ کړه چې د څښلو دپاره اوبه ورکړم.> ۱۷ په هغه وخت کې د اسراییلو خلکو دا روحاني سندره وویل:

>ای کوهیه! راوباسه اوبه خپلې

هرکلی به ورته وایو په سندري

۱۸ هغه کوهی چې کیندل شوی شهزادگانو له خوا

او د قوم د مشرانو له خوا

دی کیندل شوی په شاهي امسا

او د هغوی په امساگانو باندې <

هغوی له دښتې څخه متانې ته لاړل ۱۹ او له هغه ځایه نحلئیل ته لاړل او د نحلئیل څخه باموت ته ۲۰ او له باموت څخه هغې درې ته لاړل چې د موآبیانو په سیمه کې ده او د پیسګاه د غره لاندې ده او له هغه ځای څخه ښکته دښته لیدل کېږي.

اسراییلیان د اموریانو پادشاه سیحون ته ماتې ورکوي

(تثنیه ۲: ۲۶ - ۳۷)

٢١) د اسراييلو خلکو د اموريانو پادشاه سيحون ته استازي ورولېږل چې هغه ته داسې ووايي:

٢٢) >مهرباني وکړئ مونږ پرېږدئ چې ستاسو په سيمه باندې تېر شو. مونږ به خپله لاره نه

خوشي کوو او ستاسو پټيو او د انگورو باغونو ته به نه ورننوزو او ستاسو د کوهيانو څخه به هيڅ

اوبه ونه څښو. مونږ به په عمومي لاره باندې ځو، ترڅو ستاسو د سيمې څخه ووزو. < ٢٣) مگر

سيحون اسراييليان پرېښودل چې د هغه د وطن له لارې سفر وکړي. د دې په ځای، هغه خپل ټول

لښکر سره راغونډ کړ او دښتې ته ووت چې د ياهص ښار ته نژدې په اسراييليانو باندې حمله

وکړي. ٢٤) مگر اسراييليانو خپل ډېر دښمنان په دې جگړه کې ووژل او د هغوی سيمه يې په

جنوب کې د ارنون د سيند څخه نيولې په شمال کې د ييوق تر سيند پورې ونيوله. د ييوق بلې

خواته د عمونيانو سيمه وه او د هغوی سرحد ډېر قوي ؤ.

٢٥) نو اسراييليانو د اموريانو ټول ښارونه چې په هغو کې حشبون او د هغه شاوخوا کلي هم شامل

وو ونيول او هلته اوسېدل. ٢٦) حشبون د اموريانو د پادشاه سيحون پايتخت ؤ. سيحون د موآب د

پخواني پادشاه سره جگړه کړې وه او د ارنون د سيند پورې يې د هغه ټوله خاوره نيولې وه. ٢٧)

په دې سبب شاعران وايي:

>حراشئ حشبون ته يعنې ښار ته د سيحون پادشاه!

غواړو هغه بېرته آباد ووينو!

٢٨) په يو وخت کې د حشبون له دغه ښاره

د سيحون لښکرې لارې مخکې لکه اور

په موآب کې يې برباد کړ د عار ښار

کړې بربادې يې غونډۍ ارنون د پاسه

۲۹ افسوس په تاسو موآببانو باندي!

ای د کموش عبادت کوونکو برباد شوی تاسې!

ستاسو خدای پرېښودل خلک چې مهاجر شي

بنځې شولې اسیرانې د اموریایي پادشاه په لاس

۳۰ مگر اوس ده برباد شوې اولاده د هغوی

په ټوله لاره د حشبون نه تر دیبونه پورې

تر نوفح چې ده میدبا ته نژدې <

۳۱ نو اسرائیلیان د اموریانو په سیمه کې اوسېدل. ۳۲ نو حضرت موسیٰ یو څو نفره ولېږل چې د یعزیر په ښار باندي د حملې دپاره یوه ښه لاره راپیدا کړي. اسرائیلیانو هغه ښار او د هغه شاوخوا کلي ونيول او هغه اموریان چې هلته اوسېدل هغوی یې وشرل.

اسرائیلیان د باشان پادشاه عوج ته ماتې ورکوي

(تثنیه ۳: ۱ - ۱۱)

۳۳ بیا اسرائیلیان راوگرځېدل او د باشان په لاره باندي روان شول. د باشان پادشاه عوج د خپلو ټولو لښکرو سره روان شو چې په ادرعي کې په هغوی باندي حمله وکړي. ۳۴ خښتن حضرت

موسیٰ ته وفرمايل: <د عوج څخه مه وپرېره. زه به تاته په هغه، د هغه په ټولو خلکو او خاوره باندې بری درکړم. د هغه سره هغه کار وکړه چې د اموريانو د پادشاه سره دې چې حشبون يې پايخت و کړی و. > (٣٥) نو اسراييليانو عوج، د هغه زامن او د هغه ټول خلک ووژل، يو هم ژوندی پاتې نه شو او بيا يې د هغه خاوره ونيوله.

د موآب پادشاه بلعام راغواړي

٢٢ (١) اسراييليان د هغه ځای څخه روان شول او د موآب په ډاگونو کې د اردن د سيند ختيځ خواته اريحا ته مخامخ يې خپمې ودرولې.

(٢) - (٣) کله چې د موآب پادشاه بالاق د صفور زوی واورېدل چې اسراييليان څومره ډېر وو او د اموريانو سره يې څه کړي وو، نو هغه او د هغه خلک ډېر سخت ووېرېدل. (٤) - (٥) موآبيانو د مديانيانو مشرانو ته وويل: <هرڅه چې زمونږ په شاوخوا کې دي دا لوی لښکر به هغه داسې ژر له منځه يوسي لکه يو غویي چې په پټي کې واښه خوري.> نو بالاق پادشاه استازي ولېږل چې د بعور زوی بلعام چې د فرات سيند ته نژدې د فتور په ښار کې په خپل اصلي وطن کې اوسېده راوغواړي. هغوی دغه پيغام د بالاق څخه هغه ته راوړ: <زه ستا مرستې ته اړتيا لرم. د مصر څخه يو لوی قوم راغلی دی او خلک يې په هرځای کې خپاره شوي دي او زما سيمې ته نژدې اوسېږي. (٦) هغوی ډېر قوي دي او مونږ ورته ماتې نه شو ورکولی، نو آیا ته به راشې او زما دپاره به په هغوی باندې لعنت ووايې؟ کېدای شي بيا مونږ وکولی شو چې هغوی ته ماتې ورکړو او له دې خاورې څخه يې وشړو. زه پوهېږم چې هر چاته چې ته برکت ورکړې هغه به برکت ومومي، مگر په هرچا باندې چې لعنت ووايې په هغه باندې به لعنت راشي.>

(٧) د موآب او د مديان مشران لارل او پيسې يې د ځانه سره واخيستلې چې بلعام ته يې د فال

دپاره ورکړي. کله چې هغوی د هغه کور ته ورسېدل، د بالاق پیغام یې ورکړ. (۸) بلعام په ځواب کې وویل: >شپه دلته تېره کړئ او سبا به بېرته تاسو ته د څښتن هغه ځواب راوړم چې ماته یې راکوي.< نو مشران د هغه په کور کې پاتې شول.

(۹) په هماغه شپه خدای پاک بلعام ته ورغی او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: >ستا په کور کې دا خلک څوک دي؟<

(۱۰) بلعام په ځواب کې وویل: >دا د موآب د پادشاه بالاق استازي دي. هغه دوی رالېږلي دي چې ما د دې دپاره د ځانه سره موآب ته بوځي چې په هغو خلکو باندې لعنت ووايم چې له مصر څخه هلته راغلي دي. هغوی په ټول وطن کې خپاره شوي دي او دی غواړي چې وېې شري.<

(۱۲) مگر خدای پاک په ځواب کې وفرمایل: >د بالاق د استازو سره مه ځه. ما هغو خلکو ته چې له مصر څخه راغلي دي برکت ورکړی دی، نو په هغوی باندې لعنت مه وایه.<

(۱۳) سهار بلعام د بالاق استازو ته وویل: >بېرته خپل وطن ته لاړ شئ. څښتن ماته اجازه نه راکوي چې تاسو سره لاړ شم.< (۱۴) نو هغوی لاړل او بالاق ته یې وویل چې بلعام د راتگ څخه انکار وکړ.

(۱۵) بیا بالاق زیات شمېر مشران ورولېږل چې د اولنی ډلې څخه ډېر مهم خلک په کې وو. (۱۶) هغوی بلعام ته ورغلل او ورته وېې ویل چې بالاق وايي: >بلعامه، ته باید خامخا راشې! (۱۷) زه به ډېرې پیسې درکړم او هرڅه چې ته غواړې هغه به وکړم. راشه او زما دپاره په دغو خلکو باندې لعنت ووايه.<

١٨ خو بلعام په ځواب کې وويل: <حتیٰ که چيرې بالاق ماته خپله مانې هم راکړي چې د سرو زرو او سپينو زرو څخه ډکه وي، حتیٰ زه به په يوې ډېرې کوچنۍ موضوع هم د خپل څښتن خدای د حکم څخه سرغړونه ونه کړم. ١٩ تاسو کولی شئ چې دلته شپه تېره کړئ لکه څنگه چې هغو نورو تېره کړه. زه به دا معلومه کړم چې څښتن په دې هکله ماته نور څه وايي يا نه.>

٢٠ په هغه شپه خدای پاک بلعام ته وفرمايل: <که چيرې هغه نفر تاته راغلل او درڅخه يې وغوښتل چې ورسره لاړ شې نو ځان تيار کړه او ورسره لاړ شه، مگر يوازې هغه کار به کوي چې زه يې درته وایم.> ٢١ نو بلعام سهار راپاڅېده او په خپله خره باندې يې کته واچوله او د موآبیانو د مشرانو سره لاړ.

بلعام او د هغه خره

٢٢ خدای پاک په قهر شو چې بلعام لاړ. بلعام په خپلې خړې باندې سپور ؤ او خپل دوه نوکران يې ورسره وو. د څښتن فرېښته په لاره کې ودرېدله چې مخه يې ونيسي. ٢٣ کله چې د بلعام خړې د څښتن فرېښته وليدله چې په لاره کې ولاړه ده او توره يې په لاس کې ده، نو لاره يې پرېښودله او په پټي کې روانه شوه. بلعام خره ووهله چې بېرته يې لارې ته راولي. ٢٤ بيا فرېښته د انگورو د دوو باغونو په منځ کې په يوه تنگه لاره کې چې دواړو خواو ته يې دېوال ؤ ودرېدله. ٢٥ کله چې خړې فرېښته وليدله، هغه دېوال ته دومره نژدې روانه شوه چې د بلعام پښه په دېوال باندې وسولېدله. بلعام بيا خره ووهله. ٢٦ فرېښته يو ځل بيا مخکې لاړه او په يو داسې تنگ ځای کې ودرېدله چې د خړې دپاره بېخي ځای نه ؤ چې ښي يا چپ خوا ته وگرځي. ٢٧ په دې وخت کې چې کله خړې فرېښته وليدله، نو هغه پرېوتله. بلعام په قهر شو او په خپله امسا باندې يې د خړې په وهلو شروع وکړه. ٢٨ بيا څښتن خړې ته دا توان ورکړ چې خبرې وکړي او خړې بلعام ته وويل: <ما ستا سره څه کړي دي چې درې ځلې دې ووهلم؟>

٢٩) بلعام په ځواب کې وويل: <تا راڅخه احمق جوړ کړ! که چېرې توره راسره وای نو ته به مې همدلته وژلې وای!>

٣٠) خړې په ځواب کې وويل: <زه هماغه خره نه يم چې ټول عمر راباندې سپور شوی يې؟ آيا مخکې مې کله درسره داسې کار کړی و؟>

بلعام په ځواب کې وويل: <نه.>

٣١) بيا څښتن د بلعام سترگې پرانيستلې او هغه فرښته يې وليدله چې د تورې سره په لاره کې ولاړه وه. بلعام خپل ځان پرمخې په ځمکه باندې وغورزاوه. (٣٢) فرښتې وفرمايل: <ولې دې خپله خره درې ځلې ووهله؟ دا زه وم چې ستا لاره مې بنده کړې وه، ځکه چې ته بايد موآب ته لاړ نه شې. (٣٣) که چېرې ستا خړې زه درې ځلې ليدلې نه وای او ودرېدلې نه وای، ما به ته وژلی وای او خره به مې ژوندی پرېښې وای.>

٣٤) بلعام په ځواب کې وويل: <ما گناه وکړه. زه نه پوهېدم چې ته په لاره کې ولاړه وې چې زما مخه ونيسي. که چېرې ته فکر کوي چې دا بده ده چې زه لاړ شم، زه به کور ته ستون شم.>

٣٥) مگر فرښتې وفرمايل: <د دې خلکو سره لاړ شه، مگر يوازې هغه څه به وايې چې زه يې درته وایم.> نو بلعام د هغو مشرانو سره روان شو.

بالاق پادشاه بلعام ته هرکلی وايي

٣٦) کله چې بالاق واورېدل چې بلعام راروان دی، هغه لاړ چې په عار کې يعنې هغه ښار کې چې د ارنون په سيند باندې د موآب د سرحد سره پروت دی د هغه سره ملاقات وکړي. (٣٧) بالاق

بلعام ته وويل: <كله چې اول ځل ما راوغوښتلې ولې رانغلې؟ آيا تا دا فكر كاوه چې ما نه شو كولى چې پوره انعام دركړم؟>

٣٨ بلعام په ځواب كې وويل: <زه اوس تاته راغلى يم، مگر زه څه قدرت لرم؟ زه اوس يوازې هغه څه ويلي شم چې خداى پاك يې راته ووايي.> ٣٩ نو بلعام د بالاق سره د حصوت ښار ته لاړ. ٤٠ بالاق هلته غوايان او پسونه قرباني كړل او لږه غوښه يې بلعام او هغو مشرانو ته چې د هغه سره وو، وركړه.

٤١ بالاق سهار بلعام د بموت بل ښار ته پورته بوت. د هغه ځاى څخه بلعام ځينې اسراييليان ليدلى شول.

د بلعام اول پيغام

٢٣ بلعام بالاق ته وويل: <دلته زما دپاره اووه د قربانى ځايونه جوړ كړه، بيا اووه غوايان او اووه پسونه راوله.> ٢٤ څنگه چې بالاق ته ويل شوي وو، هغه هماغسې وكړل او هغه او بلعام په هره قربانگاه باندې يو يو غويى او يو يو پسه قرباني كړ.

٢٥ بيا بلعام بالاق ته وويل: <دلته د خپلې سوزېدونكې نذرانې سره ودرېږه، زه ځم چې وگورم څښتن زما سره د ملاقات دپاره راځي او كه نه. هرڅه چې هغه راته ووايي هغه به تاته ووايم.> نو بلعام د غونډۍ سرته يوازې لاړ ٢٦ او خداى پاك د هغه سره ملاقات وكړ. بلعام هغه ته وويل: <ما اووه د قربانى ځايونه جوړ كړي دي او په هر يو باندې مې يو يو غويى او يو يو پسه قرباني كړى دى.>

٥ خښتن بلعام ته يو پيغام ورکړ، بيا يې هغه بېرته ولېږه چې بالاق ته يې ورسوي. ٦ نو هغه بېرته لاړ او ويې ليدل چې بالاق د موآبيانو د ټولو مشرانو سره د خپلې نذرانې په څنگ کې ولاړ دی.

٧ بلعام دا پيغام ورکړ:

> د موآب پادشاه بالاق زه راوستلم

له سوريې يعنې ختيځو غرونو

هغه ويل راشه خبرې وکړه ما دپاره

ته لعنت ووايه په قوم د اسراييلو باندې

٨ څنگه په هغه چا لعنت ووايم

په چا چې خدای لعنت ويلى نه وي؟

څنگه د هغوی په ضد خبرې وکړم

د چا په ضد چې خښتن نه دي کړي؟

٩ لوړو گټانو څخه زه شمه هغوی ليدلی

شمه کتلی هغوی زه د غونډيو څخه

دا يو قوم دی چې اوسپري ځانله

هغوی خپل ځانونه په نورو قومونو کې نه شماری

⑩ د اسراییلو اولاده ده لکه خاورو په شان

دوی دومره ډېر دي چې حساب یې نه شي

پرېرډه چې مړ شمه زه د خدای د قوم په شان

پرېرډه په سوله کې چې مړ شم د نېکانو په شان <

⑪ بیا بالاق بلعام ته وویل: <دا څه دي راسره وکړل؟ ما د دې دپاره راوغوښتلې چې زما په

دښمنانو باندې لعنت ووايې. مگر د هغې په ځای تا هغوی ته برکت ورکړ! >

⑫ بلعام په ځواب کې وویل: <زه یوازې هغه څه ویلی شم چې څښتن راته وایي.>

د بلعام دوهم پیغام

⑬ بالاق بلعام ته وویل: <راځه چې یو بل ځای ته لاړ شو چېرته چې ته کولی شي یوازې

ځینې اسراییلیان ووينې، له هماغه ځای څخه زما په خاطر په هغوی باندې لعنت ووايه.> ⑭ نو

هغه بلعام د صوفیم پتي ته چې د پیسگاه د غره په سر و بوت. په هغه ځای کې هم هغه اووه د

قربانی ځایونه جوړ کړل او په هر یو باندې یې یو یو غوی او یو یو پسه قرباني کړ.

⑮ بلعام بالاق ته وویل: <دلته د خپلې سوزېدونکې نذرانې په څنګ کې ودرېره او زه به هلته د

خښتن سره ملاقات وکړم.

١٦ خښتن د بلعام سره ملاقات وکړ او يو بل پيغام يې ورکړ، بيا يې ورته وفرمايل: <لاړ شه او بالاق ته يې ورسوه.> ١٧ بلعام بېرته لاړ او ويې ليدل چې بالاق د خپلې سوزېدونکې نذرانې په څنګ کې د موآبيانو د مشرانو سره ولاړ دی. بالاق پوښتنه وکړه: <خښتن څه وويل؟> ١٨ بلعام بيا پيغام ورکړ:

<راشه ای بالاقه د صفور زويه

غورب دې ونيسه چې څه درته زه وايم

١٩ خدای د خلکو په شان نه دی چې درواغ ووايي

انسان نه دی چې بدله اراده کړي

رسوي سرته چې کړي کومې وعدې

څه چې وايي هغه کاندي

٢٠ ماته شوې لارښوونه چې زه ورکړم برکت

خدای چې کوم وخت کې برکت ورکوي

هغه زه بېرته ګرځولی نه شم

٢١ کړم پېشګويي چې مستقبل د اسرايلو

به رانه وړي بدبختي او تکلیفونه دوی ته

خپل څښتن خدای یې مل دی دوی سره

وايي په جار هغه پادشاه دی د دوی

خدای دوی راوویستل له مصر څخه ۲۲

په ډېر قوت سره جنگیږي دی هغوی دپاره

هیڅ جادو او کوډې نشته ۲۳

چې په ضد د اسراییلو وکړي کار

د اسراییلو په باره کې به اوس خلک وايي

وگورئ خدای هغوی ته څه وکړل

دي هغوی د قهر شویو زمريانو په شان ۲۴

چې دي تیار حملې ته

ترڅو چې ونه خوري خپل ښکار او وینه یې ونه څښي

تر هغې پورې به ونه کړي ارام

٢٥ نو بالاق بلعام ته وويل: <نه په هغوى باندې لعنت ووايه او نه ورته برکت ورکوه!>

٢٦ بلعام په خواب کې وويل: <ما مخکې تاته وويل چې زه به هرڅه د خښتن د وينا په مطابق کوم.>

د بلعام دريم پيغام

٢٧ بالاق بلعام ته وويل: <ما سره راشه چې يو بل ځاى ته دې بوځم. کېدای شي چې خداى تا پرېږدي چې زما دپاره له هغه ځايه په اسراييليانو باندې لعنت ووايي.> ٢٨ نو هغه بلعام د فغور د غره سرته وخېژاوه چې له هغه ځايه ښکته دښتې ته وگوري. ٢٩ بلعام هغه ته وويل: <دلته زما دپاره اووه د قربانۍ ځايونه جوړ کړه، بيا ماته اووه غوايان او اووه پسونه راوله.> ٣٠ څنگه چې بالاق ته ويل شوي وو هماغسې يې وکړل، هغه په هرې قربانگاه باندې يو يو غويى او يو يو پسه قرباني کړ.

٢٤ ١ بلعام په دې يقين درلود چې خښتن به ورته وفرمايي چې اسراييليانو ته بيا برکت ورکړه. نو هغه د فال څخه هيڅ کار وانه خيست چې معلومه کړي خښتن د هغه څخه څه غواړي چې ويې کړي، لکه څنگه يې چې دوه ځلې مخکې کړي وو. د دې په ځاى يې د دښتې خواته وکتل ٢ او د اسراييلو خلک يې وليدل چې قبيله په قبيله يې خپمې ودرولې وې. بيا د خداى پاک روح په هغه باندې نازل شو ٣ او بلعام دا پيغام ورکړ:

<د بعور د زوى بلعام پيغام دى

د هغه چا خبرې چې سترگې يې خلاصې شولې

٤ چې اورېدلی شي خبرې د خدای

څوک چې رویا ویني د مطلق قادر خدای له خوا

څوک چې پرمخې پرېوزي او خلاصې یې دي سترگې

٥ د اسراییلو قومه

ستاسو کمپ دی څومره ښکلی

٦ د خرماگانو د اوږدو قطارونو په شان

د سیند په غاړه د باغونو په شان

چې دي کرلي خښتن د عود د ونو په شان

د سیند په غاړه د صبر د ونو په شان

٧ په دوی به وي باران پرېمانه

په آبي ځمکو کې کړي به خپل تخمونه

له اجاج څخه به لوی د دوی پادشاه وي

وي به سرلوړې پادشاهي د هغه

٨ خدای دوی راوویستل له مصر څخه

په ډېر قوت سره جنگیږي دی هغوی دپاره

خپل دښمنان تباہ کوي هغه

ماتوي د دوی هډوکي

او په غشو هغوی ولي

٩ دغه قوم د قوي زمري په شان دی

چې ویده وي هیڅوک نه شي کړای جرأت

چې یې راوینښ کړي

په هغو به برکت وي څوک چې وایي برکت په اسراییلو

وي لعنت به په هغوی چې لعنت په اسراییلو باندې وایي <

١٠ کله چې بالاق دا واورېدل، نو د قهره یې خپل لاسونه سره ومروړل او ویې ویل: <ما د دې دپاره راوغوښتلې چې زما په دښمنانو باندې لعنت ووايي، مگر تا هغوی ته درې ځلې برکت ورکړ.

١١ اوس څه ورک شه، خپل کور ته لاړ شه! ما ستا سره وعده کړې وه چې ښه انعام به درکړم،

خو څښتن ورڅخه بې برخې کړې.>

١٢ بلعام په ځواب کې وویل: <ما ستا استازو ته چې ماته دې رالېږلي وو، ویلي وو ١٣ چې

حتی 'که چپرې ته ماته خپله مانی چې د سرو زرو او سپینو زرو څخه ډکه ده هم راکړې، بیا هم زه نه شم کولی چې د خښتن د امر په خلاف کوم کار وکړم. زه به یوازې هغه څه وایم چې خښتن یې راته وایي. (۱۴) اوس زه بېرته خپلو خلکو ته ورځم، خو مخکې له دې چې لاړ شم، زه تاته د هغه څه په هکله یو خبرداری درکوم چې اسرایلیان به یې یوه ورځ ستا د قوم سره وکړي. <

د بلعام څلورم پیغام

(۱۵) بیا بلعام دا پیغام ورکړ:

>د بعور د زوی بلعام پیغام دی

د هغه چا خبرې چې سترگې یې خلاصې شولې

(۱۶) چې اورېدلی شي خبرې د خدای

او هغه پوهه مومي د خدای تعالیٰ له خوا نه

څوک چې رویا ویني د مطلق قادر خدای له خوا

څوک چې پرمخې پرېوزي او خلاصې یې دي سترگې

(۱۷) خپلې رویا کې چې څه ما لیدلي

پېښ شوي نه دي لا تر اوسه پورې

خو یوه ورځ به رانېکاره شي لکه ستوري په شان

د اسراييلو يو پادشاه

هغه به تاسو موآبيان ورک کړي

او د شپيټ ټول قوم به له منځه يوسي

١٨ هغه به ومومي بری په دښمنانو په اډوم کې

او د هغوی خاوره به کړي خپل ملکیت

خو قوي به اسراييل شي

١٩ پادشاهي به وکړي د اسراييلو پادشاه

د هر ښار پاتې شوي ژوندي خلک

به له منځه يوسي <

٢٠ بيا بلعام په خپله رويا کې عماليقيان وليدل او دا پيغام يې ورکړ:

>عماليق د ټولو قومونو څخه ډېر قوي دی

مگر په آخر کې به هغه د تل دپاره له منځه لاړ شي <

٢١ هغه په خپله رويا کې قينيان وليدل او دا پيغام يې ورکړ:

>ستاسو ځای د اوسېدلو دی په امن

داسې امن لکه ځاله چې وي جوړه په گټ باندې

۲۲ مگر تاسو قینیان به شی تباہ

آشوریان چې کله تاسو اسیران کړي <

۲۳ بلعام دغه پیغام ورکړ:

>هیڅوک ژوندی پاتې کېدلی نه شي

که خدای پلان د تباہی ولري

۲۴ رابه شي له سواحله د قبرسه کشتی گانې

رابه وړي خلک چې کړي فتح آشور او عابر

خو په آخر کې به قبرس په خپله هم برباد شي <

۲۵ بیا بلعام راپاڅېده او بېرته خپل کور ته روان شو او بالاق هم لارې.

موآبیان اسرائیلیان بې لارې کوي

۲۵ کله چې اسرائیلیان په شطیم کې اوسېدل، ځینو سړیو د موآبي نبځو سره زنا کول پیل

کړل. (۲) دغو ښځو بیا هغه سړي هغو مراسمو ته راوبلل چې د هغوی خدایانو ته په کې نذرانې وړاندې کېدلې. هغو سړیو د قربانیو غوښه وخورله او د موآبي خدایانو عبادت یې وکړ. (۳) څښتن په اسراییلیانو باندې په قهر شو ځکه چې هغوی د بل فغور د خدای عبادت کړی و. (۴) نو هغه حضرت موسیٰ ته وفرمایل: <د اسراییلو ټول مشران بوځه او په رڼا ورځ یې زما په حضور کې اعدام کړه، بیا به زما سخت قهر په اسراییلیانو باندې سوړ شي.> (۵) حضرت موسیٰ هغو اسراییلیانو ته چې د قاضیانو په توګه یې کار کاوه وفرمایل: <تاسو هر یو باید د خپلې قبیلې هغه نفر ووژئ چې د بل فغور عبادت یې کړی دی.>

(۶) یو اسراییلي سړي د حضرت موسیٰ او ټول قوم په منځ کې چې هغوی د مقدسې خېمې په دروازه کې ژړل، یوه مدیانی ښځه خپل کور ته راوستله. (۷) د العازار زوی او د حضرت هارون کاهن لمسي فینحاس هغه ولیدل او د خلکو د ګڼې ګونې څخه لاړ. هغه یوه نېزه راواخیستله (۸) او د هغه سړي پسې خېمې ته ورننوت او د هغه په بدن او د ښځې په ګډه کې یې ومنډله. په دې ډول څښتن هغه وبا بنده کړه چې اسراییلیان یې له منځه وړل، (۹) مګر وبا لا له مخکې څخه ۲۴۰۰۰ نفره وژلي وو.

(۱۰) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۱۱) <فینحاس د العازار زوی او د حضرت هارون کاهن لمسي زما قهر چې په اسراییلو باندې راغلی و سوړ کړ. هغه په ما باندې غیرت وکړ نو په دې خاطر مې هغوی تباہ نه کړل. (۱۲) نو ورته ووايه چې زه د هغه سره داسې لوظ کوم چې د همېش دپاره به اعتبار ولري. (۱۳) هغه او د هغه اولاده به د تل دپاره زما کاهنان وي، ځکه چې هغه د خپل خدای د عزت دپاره غیرت وکړ او د اسراییلیانو دپاره یې کفارہ ادا کړه.>

(۱۴) د هغه اسراییلي نوم چې د مدیانی ښځې سره ووژل شو، د سالو زوی زمري و او هغه د شمعون د قبیلې یو مشر و. (۱۵) د ښځې نوم کزبي و. د هغې پلار صور د مدیانیانو د طایفو یو مشر

۱۶ خښتن حضرت موسیٰ ته امر وکړ: ۱۷ > په مديانيانو باندې حمله وکړه او هغوی ووژنه.
 ۱۸ دا د هغه بد کار له کبله چې تاسو سره يې وکړ چې په فغور کې يې وغولولئ چې بعل فغور ته عبادت وکړئ او د کزبي له کبله چې د يو مدياني مشر لور وه او په فغور کې د وبا په وخت کې ووژل شوه.<

د اسراييليانو دوهمه سرشمېرنه

۲۶ ۱ له وبا څخه وروسته خښتن حضرت موسیٰ او د حضرت هارون کاهن زوی العازار ته وفرمايل: ۲ > د اسراييلو د ټول قوم سرشمېرنه د کورنيو په اساس وکړئ، يعنې د هغو ټولو خلکو چې عمر يې شل کاله يا زيات وي او جنگ کولی شي.< ۳ په هغه وخت کې د اسراييلو ټول قوم د موآب په ډاگونو کې اريحا ته مخامخ د اردن د سيند په غاړه خپمې ودرولې وې.
 نو حضرت موسیٰ او العازار کاهن د اسراييلو مشرانو ته د دې سرشمېرنې په باره کې داسې لارښوونه وکړه: ۴ > لکه څنگه چې خښتن حضرت موسیٰ ته حکم کړی دی هغه ټول اسراييليان چې عمر يې شل کاله يا زيات وي وشمارئ.<

دا هغه اسراييليان دي چې د مصر څخه راوتلي وو:

۵ د روبين د قبيلې څخه (روبين د حضرت يعقوب مشر زوی ؤ): د حنوک، فلو، ۶
 حصرون او کرمي طايفې، ۷ د دې طايفو شمېر ۴۳۷۳۰ تنه نارينه وو. ۸ د فلو اولاده:
 الياب ۹ او د هغه زامن نموئيل، داتان او ايرام. (دا هماغه داتان او ايرام دي چې د قوم له

خوا انتخاب شوي وو، مگر هغوی د حضرت موسیٰ او حضرت هارون سره مخالفت وکړ او د قورح د پیروانو سره یوځای شول او د خښتن په مقابل کې یې سرکشي وکړه. (۱۰) ځمکه پرانیستل شوه او هغوی یې د قورح سره ژوندي تېر کړل. په هماغه وخت کې اور ۲۵۰ تنه له منځه یوړل. هغوی نورو اسراییلیانو ته د خبرداري په توګه وو. (۱۱) مگر د قورح زامن ونه وژل شول.

(۱۲) - (۱۴) د شمعون د قبیلې څخه ۲۲۲۰۰ تنه وو، هغوی د نموئیل، یامین، یاکین، زارح او شائول د طایفو څخه وو.

(۱۵) - (۱۸) د جاد د قبیلې څخه ۴۰۵۰۰ تنه وو، هغوی د صفون، حجي، شوني، ازني، عيري، ارود او ارئيلي د طایفو څخه وو.

(۱۹) - (۲۲) د یهودا د قبیلې څخه ۷۶۵۰۰ تنه وو، هغوی د شيله، فارص، زارح، حصرون او حامول د طایفو څخه وو. د یهودا زامن عير او اونان په کنعان کې مړه شوي وو.

(۲۳) - (۲۵) د یساکار د قبیلې څخه ۶۴۳۰۰ تنه وو، هغوی د تولع، فوه، یاشوب او شمرون د طایفو څخه وو.

(۲۶) - (۲۷) د زبولون د قبیلې څخه ۶۰۵۰۰ تنه وو، هغوی د سارد، ایلون او یحلیئیل د طایفو څخه وو.

(۲۸) د حضرت یوسف قبیلې چې هغه د دوو زامنو یعنې منسي او افرايم پلار ؤ.

(۲۹) - (۳۴) د منسي د قبیلې څخه ۵۲۷۰۰ تنه وو، هغوی د دغو طایفو څخه وو: د منسي د زوی ماخیر طایفه، د هغه د زوی جلعاد طایفه او د ماخیر د شپږو لمسیو طایفې: ایعزر، حالق، اسریئیل، شکیم، شمیداع او حافر. د حافر زوی صلفحاد هیڅ زامن نه درلودل، مگر پنځه لورګانې یې درلودلې چې نومونه یې دا وو: محله، نوعه، حجله، ملکه او ترصه.

(۳۵) - (۳۷) د افرايم د قبیلې څخه ۳۲۵۰۰ تنه وو، هغوی د شوتالح، باکر، تاحن او د شوتالح د زوی عیران د طایفو څخه وو.

٣٨-٤١) د بنيامين د قبيلې څخه ٤٥٦٠٠ تنه وو، هغوی د بالغ، اشبیل، احیرام، شفوفام،

حوفام او د بالغ د دوو زامنو ارد او نعمان د طایفو څخه وو.

٤٢-٤٣) د دان د قبيلې څخه ٦٤٤٠٠ تنه وو، هغوی ټول د شوحام د طایفې څخه وو.

٤٤-٤٧) د اشیر د قبيلې څخه ٥٣٤٠٠ تنه وو، هغوی د یمنه، یشوی، بریعه او حابر او

ملکیئیل یعنی د بریعه د زامنو د دوو طایفو څخه وو. سارح د اشیر لور وه.

٤٨-٥٠) د نفتالي د قبيلې څخه ٤٥٤٠٠ تنه وو، هغوی د یاحصیل، جوني، یصر او شلیم د

طایفو څخه وو.

٥١) په لست کې د اسراییلو د ټولو نفرو شمېر ٦٠١٧٣٠ تنه ؤ.

٥٢) څښتن حضرت موسی^١ ته وفرمایل: (٥٣) >د کنعان ځمکه په دغو قبیلو باندې د هغو نفرو د

شمېر په مطابق چې په هرې قبیلې کې دي ووېشه. (٥٤-٥٦) ځمکه د پچو په اساس ووېشه. لویې

قبیلې ته زیاته برخه او کوچنۍ قبیلې ته کمه برخه ورکړه.<

٥٧) د لاوي په قبیلې کې دا طایفې شاملې وې: جرشون، قهات، مراري، (٥٨) او همدارنگه د لښي،

حبرون، محلي، موشي او قورح طایفې. قهات د عمرام نیکه ؤ. (٥٩) د عمرام د ښځې نوم یوکابد ؤ

چې د لاوي د اولادې څخه وه او په مصر کې زېږېدلې وه. د عمرام او یوکابد درې اولادونه وو،

یعنې حضرت هارون، حضرت موسی^١ او مریم. (٦٠) حضرت هارون د ناداب، ابیهو، العازار او

ایتامار پلار ؤ. (٦١) مگر ناداب او ابیهو په هغه وخت کې مړه شول کله چې هغوی څښتن ته ناپاکه

اور وړاندې کاوه.

٦٢) د لاوي په قبیله کې ٢٣٠٠٠ تنه نارینه وو او په هغو کې داسې هلکان هم وو چې عمر یې لږ

تر لږه یوه میاشت ؤ. د نورو قبیلو سره د هغوی نومونه په لست کې نه وو ځکه چې هغوی ته په

کنعان کې ځمکه نه ورکول کېدله.

٦٣ په هغه وخت کې چې اسراییلیانو د موآب په ډاګونو کې د اردن د سیند په بله غاړه اریحا ته مخامخ خپمې ودرولې وې، حضرت موسیٰ او العازار هغوی وشمېرل. ٦٤ د هغو خلکو څخه چې حضرت موسیٰ او حضرت هارون د سینا په دښته کې شمېرلي وو، یو هم ژوندی پاتې نه ؤ. ٦٥ څښتن فرمایلي وو چې پرته د یفنه د زوی کالیب او د نون زوی یوشع څخه نور ټول به په دښته کې مړه شي.

د صلفحاد لورګانې

٢٧ ١ محله، نوعه، حجله، ملکه او ترصه د صلفحاد لورګانې وې. صلفحاد د حافر زوی ؤ، حافر د جلعاد زوی ؤ، جلعاد د ماخیر زوی ؤ، ماخیر د منسي زوی ؤ او منسي د حضرت یوسف زوی ؤ. ٢ یوه ورځ د هغه لورګانې د مقدسې خپمې دروازې ته لاړلې او هلته یې د حضرت موسیٰ، العازار کاهن، د اسراییلو نورو مشرانو او د اسراییلو د ټول قوم سره لیدنه کتنه وکړه. هغوی وویل: ٣ <زمونږ پلار په دښته کې مړ شو او د هغه څخه هیڅ زامن پاتې نه شول. هغه د قورح د پیروانو څخه چې د څښتن په مقابل کې یې سرکشي کړې وه، نه ؤ بلکه هغه د خپلې ګناه له کبله مړ شو. ٤ یوازې په دې خاطر چې هغه هیڅ زامن نه درلودل، ولې زمونږ د پلار نوم له خپلې طایفې څخه ورک شي؟ مونږ ته د خپل پلار د خپلوانو په منځ کې ځمکه راکړئ.>

٥ حضرت موسیٰ د هغوی دعوه څښتن ته وړاندې کړه ٦ او څښتن هغه ته وفرمایلي: ٧ <د صلفحاد لورګانې چې څه غواړي هغه صحیح دي. هغوی ته د خپل پلار د خپلوانو په منځ کې ځمکه ورکړه. پرېږده چې د هغه میراث د دوی شي. ٨ اسراییلیانو ته ووايه: کله چې یو سړی بې زویه مړ شي، د هغه لور ته به د هغه ځمکه په میراث پاتې شي. ٩ که چېرې هغه هیڅ لور

ونلري، د هغه ورونو ته به ځمکه په ميراث پاتې شي. (۱۰) مگر که چپرې هغه هيڅ ورونه ونلري، د هغه ترونو ته به ځمکه په ميراث پاتې شي. (۱۱) که چپرې هغه ترونه ونلري، په هغه طايفه کې بايد د هغه تر ټولو نژدې خپلوان ته د هغه ځمکه ورکړل شي. د اسراييلو قوم بايد دا د يو قانوني شرط په توگه رعايت کړي، لکه څنگه چې ما څښتن تاته حکم وکړ.

يوشع د حضرت موسیٰ په ځای ټاکل کيږي

(تثنيه ۳۱: ۱ - ۸)

(۱۲) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: <د عباريم غرونو ته وخېژه او هغه ځمکه وگوره چې زه يې اسراييليانو ته ورکوم. (۱۳) کله چې ته هغه ووينې، نو د خپل ورور هارون په شان به مړ شي، ځکه چې تاسو دواړو د صين په دښته کې زما د امر څخه سرکشي وکړه. هغه وخت چې ټول قوم په مريبه کې زما په ضد شکايت وکړ، تاسو د هغوی په مخکې زما د پاک قدرت احترام ونه کړ. (مريبه په قادش کې د صين په دښته کې يوه چينه ده.)

(۱۵) حضرت موسیٰ دعا وکړه: (۱۶) <ای څښتن خدایه، ای د ژوندون سرچينې، زه دعا کوم چې داسې يو نفر وټاکه چې د قوم مشري کولی شي. (۱۷) ستا قوم يو داسې نفر ته اړتيا لري چې په جگړه کې ورته لارښودنه وکړي. که نه، نو هغوی به د داسې مېړو په شان شي چې بې شپونه يو خوا او بل خوا سرگردانه گرځي.>

(۱۸) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: <د نون زوی يوشع لایق سړی دی، خپل لاس د هغه په سر باندې کېږده. (۱۹) بیا يې د العازار کاهن او اسراييليانو په مخ کې ودروله او يوشع د هغوی د نوي مشر په توگه وټاکه. (۲۰) د خپلو اختياراتو څخه دې لږ څه هغه ته ورکړه، ترڅو د اسراييلو ټول قوم د هغه اطاعت وکړي. (۲۱) کله چې د څښتن څخه د لارښوونې د اخیستلو دپاره ضرورت

پېښ شي نو يوشع بايد العازار ته ورشي. العازار به د اوريم او تميم په استعمالولو سره د هغه رضا معلومه كړي. په دې ډول به يوشع او د اسراييلو ټول قوم ته معلومه شي چې څه بايد وكړي.

۲۲ څنگه چې خښتن حضرت موسى^۱ ته حكم كړى ؤ، هغه هماغسې وكړل. هغه يوشع د العازار كاهن او د ټول قوم په مخكې ودراره، ۲۳ بيا هغه د يوشع په سر باندې خپل لاس كېښود او هغه يې د اسراييلو مشر وټاكه.

ورځنى نذرانې

(هجرت ۲۹: ۳۸ - ۴۶)

۲۸ ۱ خښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: ۲ >دا حكم د اسراييلو قوم ته ورسوه او

هغوى ته ووايه: گورئ ماته به په ټاكلي وخت كې د نذرانو په خاطر هغه خواړه وړاندې كوى چې په اور باندې تيارېږي. د داسې نذرانې بوى په ما باندې ښه لگيږي. ۳ دا هغه نذرانې دي چې په اور

باندې تيارېږي او بايد خښتن ته د ورځنى سوزېدونكې نذرانې دپاره وړاندې شي: دوه يو كلن وري چې هيڅ عيب په كې نه وي. ۴ يو وړى به په سهار كې قرباني كيږي او بل په ماښام كې. ۵

هر وړى بايد د يو كيلوگرام ښو اوږو سره چې يو ليتر د زيتونو سوچه تېل ورسره گډ وي د غلې

دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. ۶ دا هغه ورځنى سوزېدونكې نذرانه ده چې د اول ځل

دپاره د سينا د غره په څنگ كې خښتن ته د يوې خوشالوونكې خوشبويى په توگه وړاندې شوې

وه. ۷ په آخر كې د دغو دوو نذرانو سره يو يو ليتر د انگورو شربت د څښلو د نذرانې په توگه

بايد خښتن ته په قربانگه باندې توى شي. ۸ دوهم وړى په ماښام كې د غلې دانې او څښلو د

هماغه شان نذرانې سره تيار كړئ كوم چې تاسو يې په سهار كې تياروئ. دا يوه داسې نذرانه ده چې

په اور باندې تيارېږي او يو داسې بوى دى چې په خښتن باندې ښه لگيږي.

د سبت د ورځې نذرانې

٩-١٠ د هر سبت په ورځ باید تاسو د عادي ورځنیو نذرانو څخه علاوه دوه یو کلن وري وړاندې کړئ. په دغو وریو کې باید هیڅ عیب نه وي. هغه باید د څښلو د نذرانې او د دوو کیلوگرامه ښو اوږو سره چې د زیتونو تېل ورسره گډ وي یعنې د غلې دانې د نذرانې سره یوځای وړاندې شي.

هغه نذرانې چې د میاشتي په اوله ورځ وړاندې کیږي

١١-١٢ د هرې میاشتي په اوله ورځ دوه ځوان غوایان، یو پسه او اووه یو کلن وري چې په ټولو کې هیڅ عیب نه وي، څښتن ته د سوزېدونکې نذرانې دپاره وړاندې کړئ. ١٢ درې کیلوگرامه ښه اوږه چې د زیتونو تېل ورسره گډ وي باید د هر غویي سره د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه کیلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي باید د پسه سره وړاندې شي ١٣ او یو کیلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي باید د هر وري سره وړاندې شي. دا د سوزېدونکې نذرانې دپاره دي، دا یوه داسې نذرانه ده چې بوی یې په څښتن باندې ښه لگيږي.

١٤-١٥ د هر غویي سره دوه لیتره، د پسه سره یونیم لیتر او د هر وري سره یو لیتر د انگورو شربت د څښلو د نذرانې په توگه وړاندې کړئ. په آخر کې باید یو وز د گناه د نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې کړئ. دا هغه سوزېدونکې نذرانې دي چې د ورځنیو عادي نذرانو څخه علاوه باید د هرې میاشتي په اوله ورځ وړاندې شي.

د فطیرې ډوډۍ د اختر نذرانې

(لاویان ٢٣: ٥ - ١٤)

١٦ د هر کال د اولې میاشتي په څوارلسمه ورځ څښتن ته د احترام کولو په خاطر د فسحې اختر

لمانځئ. (۱۷) په پنځلسمه ورځ به د فطيرې ډوډۍ اختر وي چې يوه هفته به دوام ومومي. په دې دوران کې بايد فطيره ډوډۍ وخوړل شي. (۱۸) د دې اختر په اوله ورځ بايد تاسو د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او په دې ورځ بايد هيڅ ورځنی کار ونه کړئ. (۱۹) څښتن ته د سوزېدونکې نذرانې په توگه دوه ځوان غوايان، يو پسه او اووه يو کلن وري چې په ټولو کې هيڅ عيب نه وي وړاندې کړئ. (۲۰) د هر غويي سره بايد درې کيلوگرامه بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه کيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د پسه سره وړاندې شي (۲۱) او يو کيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر وري سره وړاندې شي. (۲۲) همدارنگه يو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کړئ او په دې ډول د قوم دپاره کفارو ادا کړئ. (۲۳) دا دې د عادي سهارنی سوزېدونکې نذرانې څخه علاوه وړاندې شي. (۲۴) په دې ډول د اوو ورځو دپاره هره ورځ د عادي سوزېدونکې نذرانې او د هغې د څښلو د نذرانې څخه علاوه د هغې نذرانې دپاره خواړه تيار کړئ چې په اور باندې تيارېږي. د هغې بوی په څښتن باندې بڼه لگېږي. (۲۵) په اوومه ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او هيڅ ورځنی کار مه کوئ.

هغه نذرانې چې د لو کولو د اختر په دوران کې وړاندې کېږي

(لاويان ۲۳: ۱۵ - ۲۲)

(۲۶) د لو کولو د اختر په اوله ورځ کله چې تاسو څښتن ته د نوې غلې دانې نذرانه وړاندې کوئ، بايد د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او هيڅ ورځنی کار دې ونه کړای شي. (۲۷) د دوه ځوانو غوايانو، يو پسه او اووه يو کلن وريو سوزېدونکې نذرانه چې ټول بايد بې عيبه وي وړاندې کړئ. د هغې خوشبويي په څښتن باندې بڼه لگېږي. (۲۸) د هر غويي سره دې درې کيلوگرامه بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي او د هر پسه سره دوه کيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي (۲۹) او يو کيلوگرام د هر وري سره. (۳۰) همدارنگه يو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کړئ او په دې ډول د قوم دپاره کفارو ادا کړئ. (۳۱) دغه نذرانې او د

څښلو نذرانه دې د ورځنۍ سوزېدونکې نذرانې او د غلې دانې د نذرانې څخه علاوه وړاندې شي. گورۍ چې په هغو ټولو حیواناتو کې باید هیڅ عیب نه وي.

د سرنیو د اختر نذرانې

(لاویان ۲۳: ۲۳ - ۲۵)

۲۹

۱ هر کال د اوومې میاشتې په اوله ورځ تاسې د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او باید هیڅ ورځنۍ کار ونه کړئ. په هغې ورځ باید سرنی ووهل شي. ۲ څښتن ته سوزېدونکې نذرانه یعنې یوه خوشبویي چې په هغه باندې ښه لگېږي وړاندې کړئ: یو ځوان غویي، یو پسه او اووه یو کلن وري، ټول باید بې عیبه وي. ۳ د غویي سره باید درې کیلوگرامه ښه اوږه چې د زیتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه کیلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي باید د پسه سره وړاندې شي ۴ او یو کیلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي باید د هر وري سره وړاندې شي. ۵ همدارنگه یو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کړئ او په دې ډول د قوم دپاره کفاره ادا کړئ. ۶ دا نذرانې دې د میاشتې د اولې ورځې د عادي سوزېدونکې نذرانې او د هغې د غلې دانې د نذرانې او ورځنۍ سوزېدونکې نذرانې او د هغې د غلې دانې د نذرانې او د څښلو د نذرانې څخه علاوه وړاندې شي. دا هغه نذرانې دي چې په اور باندې څښتن ته تیارېږي او بوی یې په هغه باندې ښه لگېږي.

هغه نذرانې چې د کفارې په ورځ وړاندې کېږي

(لاویان ۲۳: ۲۶ - ۳۲)

۷ د اوومې میاشتې په لسمه ورځ د عبادت دپاره راغونډ شئ. په دې ورځ روژه ونیسئ او کار

مه کوئ. ۸ څښتن ته یوه سوزېدونکې نذرانه وړاندې کړئ، یعنې یوه خوشبویي چې په هغه

باندې ښه لگيږي: يو ځوان غويي، يو پسه او اووه يو کلن وري، دا ټول بايد هيڅ عيب ونلري. (٩)

د غويي سره بايد درې كيلوگرامه ښه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې شي. دوه كيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د پسه سره وړاندې شي (١٠) او يو كيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر وري سره وړاندې شي. (١١) همدارنگه علاوه د هغه وز څخه چې د خلکو د كفارې دپاره قرباني كيږي، د ورځنۍ سوزېدونكې نذرانې او د هغې د غلې دانې د نذرانې او د څښلو له نذرانې څخه يو وز د گناه د نذرانې په توگه قرباني كړئ.

هغه نذرانې چې د جونگړو په اختر كې وړاندې كيږي

(لاويان ٢٣: ٣٣ - ٤٤)

(١٢) د اوومې مياشتې په پنځلسمه ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ. اووه ورځې دا اختر څښتن ته د احترام كولو دپاره ولمانځئ او هيڅ ورځنۍ كار مه كوئ. (١٣) په اوله ورځ څښتن ته ديارلس ځوان غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو كلن وري چې په ټولو كې هيڅ عيب نه وي د سوزېدونكې نذرانې په توگه وړاندې كړئ. د داسې نذرانې بوى په څښتن باندې ښه لگيږي. (١٤) د هر غويي سره بايد درې كيلوگرامه ښه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې په توگه وړاندې كړئ. دوه كيلوگرامه اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د هر پسه سره وړاندې كړئ (١٥) او يو كيلوگرام اوږه چې تېل ورسره گډ وي بايد د دې څوارلسو وريو څخه د هر وري سره وړاندې كړئ. (١٦) همدارنگه يو وز د گناه د نذرانې په توگه وړاندې كړئ. دا دې د ورځنۍ سوزېدونكې نذرانې او د هغې د غلې دانې او څښلو د نذرانې څخه علاوه وړاندې شي.

(١٧) په دوهمه ورځ دولس ځوان غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو كلن وري وړاندې كړئ، دا ټول دې هيڅ عيب ونلري. (١٨) - (١٩) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې كړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

٢٠) په دريمه ورځ يوولس غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هېڅ عيب ونلري. ٢١) - ٢٢) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

٢٣) په څلورمه ورځ لس غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هېڅ عيب ونلري. ٢٤) - ٢٥) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

٢٦) په پنځمه ورځ نهه غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هېڅ عيب ونلري. ٢٧) - ٢٨) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

٢٩) په شپږمه ورځ اته غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هېڅ عيب ونلري. ٣٠) - ٣١) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

٣٢) په اوومه ورځ اووه غوايان، دوه پسونه او څوارلس يو کلن وري وړاندې کړئ، دا ټول دې هېڅ عيب ونلري. ٣٣) - ٣٤) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

٣٥) په اتمه ورځ د عبادت دپاره راغونډ شئ او هېڅ ورځنی کار مه کوئ. ٣٦) څښتن ته يو ځوان غويی، يو پسه او اووه يو کلن وري چې په ټولو کې کوم عيب نه وي د يوې سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړئ. د داسې نذرانې بوی په هغه باندې ښه لگيږي. ٣٧) - ٣٨) د هغو سره نورې ټولې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې د اولې ورځې دپاره ورته ضرورت ؤ.

٣٩ دا مقررات د سوزېدونکو نذرانو، د غلو دانو د نذرانو، د خښلو د نذرانو او د سلامتۍ د نذرانو

په باره کې دي چې تاسو يې بايد په خپلو ټاکل شويو اخترونو کې خښتن ته ورکړئ. دا د هغو نذرانو څخه علاوه دي کوم چې تاسو يې د نذر د ورکولو يا د رضاکارانه نذرانو په توګه ورکړئ.

٤٠ نو حضرت موسیٰ د اسراييلو قوم ته هغه ټول شيان وويل چې خښتن ورته حکم کړی ؤ.

د نذر ورکولو قوانين

٣٠ حضرت موسیٰ د اسراييلو د قبيلو مشرانو ته د خښتن دغه حکمونه ورکړل: ١
حکله چې يو سړی خښتن ته يو شی نذر ورکوي، يا داسې قسم وخوري چې د ځينو شيانو څخه به ځان لېرې ساتي، نو هغه بايد خپله وعده ماته نه کړي، بلکه څه چې يې ويلي دي هغه دې سرته ورسوي.

٣١ که چېرې يوه پېغله چې د خپل پلار په کور کې اوسېږي خښتن ته کوم شی نذر ورکوي يا داسې وعده کوي چې د ځينو شيانو څخه به ځان لېرې ساتي، ٢ که چېرې د هغې پلار له هغې څخه خبر شي او څه ونه وايي، نو هغه بايد خپل نذر ورکړي يا خپله وعده پوره کړي. ٣ مګر که چېرې د هغې پلار له هغې څخه خبر شي او هغه د نذر ورکولو څخه منع کړي، هغه د خپلې وعده په پوره کولو باندې مجبوره نه ده. خښتن به هغه وبخښي ځکه چې پلار يې منع کړی ده.

٤-٧ فرض کړئ يوې پېغلې خښتن ته نذر منلی وي او يا يې کومه وعده کړې وي او بيا واده شي. که چېرې د هغې مېړه د نذر په هکله وروسته خبر شي او څه ونه وايي نو څه چې هغې ويلي دي هغه دې سرته ورسوي، که هغې يې نيت درلود يا نه. ٨ مګر که چېرې د هغې مېړه ورڅخه خبر شي او هغه د نذر د پوره کولو څخه منع کړي، نو هغه بښه د خپلې وعده په پوره کولو باندې

مجبوره نه ده. څښتن به هغه وبخښي.

٩) کونډې او طلاق شوې ښځې بايد هر هغه نذر او يا خپله وعده سرته ورسوي چې څښتن سره يې کړې ده.

١٠) فرض کړئ يوه واده شوې ښځه څښتن ته يو نذر ومني او يا کومه وعده وکړي. ١١) که چېرې د هغې مېړه ورڅخه خبر شي او څه ونه وايي، نو هغې ښځې چې کومه وعده کړې يا هر نذر چې هغې منلی وي بايد هغه سرته ورسوي. ١٢) مگر که چېرې د هغې مېړه خبر شي او هغه د نذر د پوره کولو څخه منع کړي، نو هغه يې په سرته رسولو مجبوره نه ده. څښتن به هغه وبخښي، ځکه چې مېړه يې د نذر پوره کولو څخه منع کړې ده. ١٣) د هغې مېړه دا حق لري چې کوم نذر هغې منلی دی او يا يې کومه وعده کړې ده، هغه تائيد او يا باطل کړي. ١٤) که چېرې د هغې مېړه په هماغه ورځ د نذر څخه خبر شي او څه ونه وايي، نو د هر شي نذر چې هغې منلی وي او يا يې وعده کړې وي هغه بايد سرته ورسوي. ١٥) مگر که چېرې د هغې مېړه دا نذر وروسته باطل کړي، نو د هغې گناه به د هغه په غاړه وي.

١٦) دا هغه قوانين دي چې څښتن حضرت موسی^۱ ته د هغو نذرونو په باره کې ورکړل چې د پېغلو له خوا چې د پلار په کور کې اوسېږي ورکول کېږي او د هغو ښځو له خوا چې واده شوې وي.

د مديانيانو څخه بدل اخيستل

٣١ ١) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: ٢) > څه چې مديانيانو د اسراييلو د خلکو سره کړي وو، د هغه په خاطر هغوی ته سزا ورکړه. چې کله دې دا کار وکړ، بيا به مړ شي.<

٣) بيا حضرت موسى^۱ قوم ته وفرمايل: <د جگړې دپاره تيار شئ، ترڅو وكولى شئ چې د خښتن په امر د مديانيانو څخه بدل واخلي او هغوى ته سزا وركړئ. (٤) د اسراييلو د هرې قبيلې څخه زر تنه جنگ ته ولېږئ.>

٥) نو د هرې قبيلې څخه زر تنه انتخاب شول، ټول ١٢٠٠٠ تنه د جگړې دپاره تيار شول. (٦) حضرت موسى^۱ هغوى جگړې ته ولېږل او د العازار كاهن زوى فينحاس د هغوى سره ؤ. هغه د مقدسې خېمې څخه لږ سامان او سرنې واخيستل چې د جگړې د اعلانولو د اشارې دپاره ووهل شي.

٧) څنگه چې خښتن په حضرت موسى^۱ باندې امر كړى ؤ، اسراييليانو د مديانيانو سره جگړه وكړه او د هغوى ټول نارينه يې ووژل. (٨) په هغو كې د مديان پنځه پادشاهان يعنې اوي، راقم، صور، حور او رابع هم شامل وو. همدارنگه هغوى د بعور زوى بلعام هم وواژه. (٩) د اسراييلو خلكو د مديانيانو بښځې او ماشومان نيول، د هغوى ټولې يادې او رمې يې بوتللي او ټوله شتمني يې ورته لوټ كړه (١٠) او د هغوى ټول ښارونه او كمپونه يې وسوزول. (١١) هغه ټول غنيمت چې هغوى نيولې ؤ او په هغه كې اسيران او حيوانات هم شامل وو واخيستل (١٢) او هغه يې حضرت موسى^۱، العازار او د اسراييلو قوم ته هغه كمپ ته چې د موآب په ډاگونو كې د اردن د سيند په بله غاړه اريحا ته مخامخ ؤ راوړل.

١٣) حضرت موسى^۱، العازار او د قوم ټول مشران د كمپ څخه د هغوى مخې ته ورووتل. (١٤) حضرت موسى^۱ د لښكرو په قوماندانو باندې چې د جگړې څخه راستانه شوي وو، په قهر شو. (١٥) له هغوى څخه يې پوښتنه وكړه: <تاسو ولې ټولې بښځې ژوندۍ پريښي دي؟ (١٦) هغوى هغه څوك دي چې د بلعام په مشوره يې عمل كړى ؤ او زمونږ خلكو ته يې بلنه وركړې وه چې د بعل فغور د خداى عبادت وكړي. ځكه خښتن مونږ ته سزا راكړه او په خپل قوم باندې يې وبا

راوستله. (۱۷) نو اوس ټول هلکان ووژنئ او هره بښخه چې د کوم سړي سره يوځای شوې وي

ووژنئ، (۱۸) مگر ټولې پېغلې انجونې ژوندی پرېږدئ او هغوی د خپلو ځانونو دپاره وساتئ. <

(۱۹) بيا حضرت موسیٰ جنگياليانو ته وفرمايل: <که چېرې ستاسو څخه چا څوک وژلی وي يا مو

يو مړي ته لاس وروړی وي، بايد اووه ورځې د کمپ څخه دباندې پاتې شي. په دريمه او اوومه

ورځ بايد تاسو خپل ځانونه او هغه بښخې چې تاسو اسيرانې نيولې دي، پاکې کړئ. (۲۰) همدارنگه

هغه ټول کالي او ټول شيان چې د څرمنې، د وزو د وړيو او لرگيو څخه جوړ شوي وي هم پاک

کړئ. <

(۲۱) العازار کاهن هغو نفرو ته چې د جگړې څخه راستانه شوي وو وويل: <دا هغه مقررات دي

چې څښتن حضرت موسیٰ ته ورکړي دي: (۲۲) سره زر، سپين زر، برنج، اوسپنه، قلعي او سرپ

(۲۳) او نور ټول هغه شيان چې نه سوزي، بايد په سره اور کې واچول شي او هغه به پاک شي. خو

هغه هم بايد د هغو اوبو په وسيله پاک شي کومې چې د پاکوالي دپاره استعماليري او هغه شيان چې

په اور کې سوزي بايد د اوبو په وسيله پاک شي. (۲۴) په اوومه ورځ بايد خپل کالي ومينځئ، بيا به

په مذهبي لحاظ پاک شئ او کمپ ته د ننوتلو اجازه به ولرئ. <

د غنيمت وپشل

(۲۵) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲۶) <بايد ته او العازار د قوم د نورو مشرانو سره د

اسيرانو او حيواناتو په شمول هغه ټول شيان وشمارئ چې د مديانيانو څخه نيول شوي دي. (۲۷)

هغه نيول شوي شيان په دوه مساوي برخو ووېشئ، يوه برخه يې هغو جنگياليو ته چې جگړې ته

تللي وو او بله برخه يې پاتې قوم ته ورکړئ. (۲۸) د هغو جنگياليانو د برخې څخه چې په جگړه

کې جنگېدلي دي، د هرو پنځو سوو اسيرانو، غوايانو، خرو، پسونو او يا وزو څخه يو يو څښتن ته د

هغه د برخې په توگه بېل کړی. (۲۹) هغه څښتن ته د خاصې اعانې په توگه العازار ته ورکړی. (۳۰)
د پاتې قوم له برخې څخه د هرو پنځوسو اسیرانو څخه یو او هماغه شان د پنځوسو غوایانو، خرو،
پسونو او وزو څخه یو یو واخلي او هغو لایوانو ته یې ورکړی چې د مقدسې خېمې مسوولان
دي. (۳۱) څښتن چې کوم حکم کړی و، حضرت موسیٰ او العازار هماغسې وکړل.

(۳۲) - (۳۵) دا د هغو شیانو لست دی چې د جنگیالیانو له خوا نیول شوي وو، یعنې دا برسیره پر هغو
شیانو دي کوم چې هغوی د خپلو ځانونو دپاره ساتلي وو: ۶۷۵۰۰۰ پسونه او وزې، ۷۲۰۰۰
غوایان، ۶۱۰۰۰ خره او ۳۲۰۰۰ پېغلې.

(۳۶) - (۴۰) د جنگیالیانو په نیمایي برخه کې ۳۳۷۵۰۰ پسونه او وزې وې، چې له هغو څخه ۶۷۵
یې د څښتن برخه وه. ۳۶۰۰۰ په کې غوایان وو، چې له هغو څخه ۷۲ یې د څښتن برخه وه.
۳۰۵۰۰ په کې خره وو، چې له هغو څخه ۶۱ یې د څښتن برخه وه او ۱۶۰۰۰ په کې پېغلې شاملې
وې، چې له هغو څخه ۳۲ تنه یې د څښتن برخه وه. (۴۱) نو څنگه چې څښتن حکم کړی و،
حضرت موسیٰ د څښتن ټوله برخه العازار کاهن ته ورکړه.

(۴۲) - (۴۶) د قوم برخه کټ مټ هماغه شان وه لکه څنگه چې د جنگیالیانو وه: ۳۳۷۵۰۰ پسونه او
وزې، ۳۶۰۰۰ غوایان، ۳۰۵۰۰ خره او ۱۶۰۰۰ پېغلې. (۴۷) له دې برخې څخه حضرت موسیٰ له
هرو پنځوسو اسیرانو او حیواناتو څخه یو یو واخیست او هغه یې د څښتن د حکم له مخې لایوانو
ته چې د مقدسې خېمې مسوولان وو، ورکړل.

(۴۸) د لښکرو قوماندانان حضرت موسیٰ ته ورغلل (۴۹) او ورته ویې ویل: >باداره، مونږ خپلې
لښکرې وشمېرلې، یو نفر هم کم نه دی. (۵۰) نو مونږ به د سرو زرو گانې، بازو بندونه، بنگرې،
گوتې، غوږوالی او غاړکی چې مونږ هر یو نیولي دي راوړي دي. مونږ هغه څښتن ته د خپل ژوند د

بيبي د ادا کولو دپاره وړاندې کوو، ترڅو هغه زمونږ ساتنه وکړي. < ٥١ > حضرت موسیٰ او العازار هغه سره زر واخیستل چې ټول د گانو په شکل کې وو. < ٥٢ > د قوماندانانو د ټولې اعانې وزن نژدې دوه سوه کیلوگرامه ؤ. < ٥٣ > په دې کې هغه شیان شامل نه وو کوم چې جنگیالیانو د خپلو ځانونو دپاره ساتلي وو. < ٥٤ > نو حضرت موسیٰ او العازار سره زر مقدسې خېمې ته راوړل ترڅو اسراییلیان هغه د یادگار په توگه وساتي چې څښتن د هغوی سره مرسته کړې وه.

هغه قبیلې چې د اردن د سیند په ختیځ کې وې
(تثنیه ٣: ١٢ - ٢٢)

٣٢ < ١ > د روبین او جاد قبیلو ډېرې پادې او رمې درلودلې او هغوی ولیدل چې د یعزیر او جلعاد سیمې ډېر بڼه خرڅایونه لري. < ٢ > نو هغوی حضرت موسیٰ، العازار او د اسراییلو نورو مشرانو ته ورغلل او ورته وېي ویل: < ٣ > - < ٤ > > دغه سیمې چې د هغو په نیولو کې څښتن د اسراییلیانو سره مرسته وکړه یعنې د عطاروت، دیبون، یعزیر، نمره، حبشون، العاله، شبام، نبو او د بعون ښارونه د حیواناتو دپاره بڼه ځمکه ده او مونږ ډېر حیوانات لرو. < ٥ > مهرباني وکړئ دغه ځمکه مونږ ته د خپل جایداد په توگه راکړئ او مونږ دې ته مه مجبوروی چې د اردن د سیند څخه تیر شو او هلته واوسېږو.<

< ٦ > حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمایل: < نور اسراییلیان به جنگ ته ځي او تاسو غواړئ چې دلته پاتې شئ؟ > < ٧ > تاسو ولې د اسراییلیانو زړونه هغه وطن ته د ورتللو څخه توروئ چې څښتن هغوی ته ورکړی دی؟ < ٨ > ستاسو پلرونو همداسې کار وکړ، کله چې ما هغوی د قادش برنیع څخه ولېږل چې هغه وطن وگوري. < ٩ > هغوی د اشکول تر درې پورې لاړل او هغه وطن یې وکاته، خو کله چې بېرته راستانه شول نو د خلکو زړونه یې هغه وطن ته د ورتگ څخه تور کړل چې څښتن

هغوی ته ورکړی ؤ. (۱۰) خښتن په هغه ورځ په قهر شو او داسې وعده یې وکړه: (۱۱) په دې سبب چې هغوی د زړه له کومې زما څخه پیروي ونه کړه، نو زه قسم خورم چې د هغو نفرو څخه چې د مصر څخه راوتلي دي او عمر یې شل کاله یا زیات دی، هیڅوک هم نه شي کولی هغې خاورې ته ور داخل شي چې ما د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره د هغې وعده کړې ده. (۱۲) په دوی کې پرته د یفنه قنزي د زوی کالیب او د نون د زوی یوشع څخه چې د زړه له کومې یې د خښتن پیروي وکړه، نور ټول شامل وو. (۱۳) خښتن په قوم باندې په قهر شو او هغوی یې مجبور کړل چې څلوېښت کاله په دښته کې سرگردانه وگرځي تر هغې چې هغه ټول نسل چې د هغه په مقابل کې یې گناه کړې وه، مړ شي. (۱۴) نو اوس تاسو د خپلو پلرونو ځای نیولی دی، یعنې د گناهکارو خلکو یو نوی نسل چې دې ته تیار یی چې یو ځل بیا د اسراییلو په قوم باندې د خښتن غضب راولی. (۱۵) اوس که چېرې تاسو د خښتن د پیروي څخه انکار وکړی، هغه به یو ځل بیا دا ټول خلک په دښته کې پرېږدي او د هغوی د بربادۍ مسؤلیت به ستاسو په غاړه وي.

(۱۶) د روبین او جاد خلکو په ځواب کې وویل: <مونږ پرېږدئ چې د خپلو پسونو او وزو دپاره ځایونه او د خپلو ښځو او اولادونو دپاره ښارونه جوړ کړو، (۱۷) بیا به مونږ دې ته تیار شو چې خپل ځانونه په وسلو باندې سمبال کړو او د نورو اسراییلیانو په مخکې به ځو، ترڅو هغوی خپل ځای ته ورولو. زموږ ښځې او ماشومان به د هغې خاورې د اوسېدونکو څخه په دېوال لرونکو ښارونو کې خوندي اوسېږي. (۱۸) مونږ به تر هغه وخته پورې خپلو کورونو ته ستانه نه شو ترڅو ټولو نورو اسراییلیانو د خپلې ټاکل شوې ځمکې ملکیت ترلاسه کړی نه وي. (۱۹) مونږ به د اردن د سیند په بله غاړه باندې د هغوی په منځ کې کومه ځمکه وانخلو، ځکه چې زموږ برخه دلته د اردن په ختیځ کې ده.>

(۲۰) حضرت موسیٰ په ځواب کې وفرمایل: <که چېرې تاسو په رښتیا سره دا کار کوئ، نو همدلته د خښتن په حضور کې دې ته تیار شئ چې جنګ ته لاړ شئ. (۲۱) ستاسو ټول جنګي نفر دې د

اردن د سیند څخه تېر شي او د څښتن په امر دې تر هغې پورې زمونږ په دښمنانو باندې خپلې حملې ته دوام ورکړي ترڅو څښتن هغوی ته ماتې ورکړي (۲۲) او د اسرایلیانو سره مرسته وکړي چې د هغې خاورې ملکیت ترلاسه کړي. له هغې څخه وروسته تاسو کولی شئ چې خپل وطن ته ستانه شئ، ځکه چې تاسو به خپل تعهد د څښتن او نورو اسرایلیانو په وړاندې سرته رسولی وي. بیا به څښتن دا ومني چې د اردن د ختیځې خوا دا ځمکه به ستاسو وي. (۲۳) مگر که چېرې تاسو په خپلې وعدې باندې ونه درېږئ، نو زه تاسو ته دا خبرداری درکوم چې تاسو به د څښتن په مقابل کې گناهکار اوسئ او د خپلې گناه سزا به درکړل شي. (۲۴) نو د خپلو ښځو او اولادونو دپاره ښارونه او د خپلو رمو دپاره ځایونه جوړ کړئ. مگر کومه وعده چې تاسو کړې ده هغه سرته ورسوئ. <

(۲۵) د روبین او جاد خلکو وویل: <باداره، څه چې تاسو حکم کوئ، مونږ به هماغسې وکړو. (۲۶) زمونږ ښځې او اولادونه، رمې او پادې به دلته د جلعاد په ښارونو کې پاتې شي. (۲۷) مگر زمونږ هغه نفر چې جگړې ته تیار دي هغوی به د اردن د سیند څخه تېر شي او د څښتن په امر به وځنګړي.>

(۲۸) نو حضرت موسیٰ العازار، یوشع او د اسرایلیو نورو مشرانو ته دا حکمونه ورکړل: (۲۹) <که چېرې د روبین او جاد خلک د اردن څخه تېر شي او د څښتن په امر جگړې ته تیار شي او د هغوی په مرسته وکولی شئ چې هغه خاوره ونیسئ، نو بیا د جلعاد سیمه هغوی ته د هغوی د ملکیت په توګه ورکړئ. (۳۰) مگر که چېرې هغوی د اردن له سیند څخه تېر نه شي او تاسو سره جگړې ته لاړ نه شي، دوی به په کنعان کې ستاسو سره خپل ملکیت واخلي.>

(۳۱) د جاد او د روبین خلکو په ځواب کې وویل: <څنگه چې څښتن حکم کړی دی هماغسې به وکړو. (۳۲) مونږ به د هغه تر قوماندې لاندې د کنعان خاورې ته داخل شو او جگړې ته به لاړ شو،

ترڅو همدلته د اردن په ختيځ کې خپل ملکیت وساتو.

۳۳ نو حضرت موسیٰ د جاد او روبین قبیلو او د حضرت یوسف د زوی منسي نیمې قبیلې ته د اموریانو د پادشاه سیحون او د باشان د پادشاه عوج ټوله سیمه ورکړه، چې په هغو کې بنارونه او د هغو شاوخوا سیمه هم شامل وو. ۳۴ د جاد قبیلې د دیبون، عطاروت، عروعر، ۳۵ عطروت شوفان، یعزیر، یجبهه، ۳۶ بیت نمره او د بیت هاران بنارونه بیا ودان کړل. د هغو چارچاپیره یې دېوالونه جوړ کړل او د خپلو رمو د ساتلو دپاره یې ځایونه هم جوړ کړل. ۳۷ د روبین قبیلې د حشون، الیعاله، قریتایم، ۳۸ سبمه او هغه بنارونه چې د نبو او بعل معون په نوم پېژندل کېدل بیا ودان کړل. دوی په هغو ټولو بنارونو باندې نوي نومونه کېښودل.

۳۹ د منسي د زوی ماخیر طایفې د جلعاد په خاوره باندې حمله وکړه او هغه یې ونيوله او اموریان یې له هغه ځایه وشړل. ۴۰ نو حضرت موسیٰ د جلعاد سیمه د ماخیر طایفې ته ورکړه او هغوی په کې اوسېدل. ۴۱ یائیر چې د منسي د قبیلې څخه ؤ حمله وکړه او څو کلي یې ونيول او په هغو باندې یې دا نوم کېښود د یائیر کلي. ۴۲ نوبح د قنات بنار د هغه د کلیو سره ونيوه او هغه یې د خپل ځان یعنی نوبح په نوم یاد کړ.

د مصر څخه موآب ته د اسراییلیانو سفر

۳۳ ۱ وروسته له دې چې اسراییلیان د حضرت موسیٰ او حضرت هارون تر مشرۍ لاندې د مصر څخه لاړل، نو د هغوی د سفر مختلفې مرحلې په لاندې ډول وې: ۲ د څښتن په امر حضرت موسیٰ د هغه ځای نوم لیکه چې هرځل به هغوی خپلې خېمې په کې ودرولې.

۳-۴ اسراییلیان د اولې میاشتې په پنځلسمه ورځ د اولنی فسحې په سبا د مصر د رعمسيس د

ښار څخه لاړل. يوه ورځ مخکې څښتن د مصر خدايانو ته سزا ورکړې وه او په هرې مصري کورنۍ کې يې هر مشر زوی وژلی ؤ. نو په داسې حال کې چې مصريانو مړي ښخول، هغوی اسراييليان ليدل چې په وياړ سره د هغوی د هېواد څخه تلل.

۵) د اسراييلو قوم د رعمسيس څخه لاړ او په سوکوت کې يې خېمې ودرولې ۶) او د هغه ځای څخه لاړل او په ايتام کې يې چې د دښتې په يوه څنډه کې پروت ؤ خېمې ودرولې. ۷) له هغه ځای څخه فم الحيروت ته چې د بل صفون په ختيځ کې ؤ، بېرته راستانه شول او مجدل ته نژدې يې خېمې ودرولې. ۸) هغوی د فم الحيروت څخه لاړل، د سرې بحيرې څخه تېر شول، درې ورځې يې د ايتام په دښته کې سفر وکړ او په ماره کې يې خېمې ودرولې. ۹) بيا هغوی په ايليم کې خېمې ودرولې چېرته چې د اوبو دولس چينې او اويا د خرما ونې وې.

۱۰) هغوی د ايليم څخه لاړل او د سرې بحيرې په غاړه يې خېمې ودرولې. ۱۱) د سرې بحيرې څخه روان شول او د سين په دښته کې يې خېمې ودرولې. ۱۲) بيا د سين له دښتې څخه لاړل او په دغه کې يې خېمې ودرولې. ۱۳) د دغه څخه لاړل او په الوش کې يې خېمې ودرولې. ۱۴) د الوش څخه لاړل او په رفيديم کې يې خېمې ودرولې، چېرته چې د خلکو دپاره د څښلو اوبه نه وې. ۱۵) هغوی د رفيديم څخه لاړل او په آخر کې د سينا دښتې ته ورسېدل.

۱۶-۳۶) څنگه چې اسراييليانو د سينا له دښتې څخه قادش ته چې د صين په دښته کې ؤ سفر کاوه، هغوی په دغو ځايونو کې خېمې ودرولې: قبروت هتاوه، حصيروت، رتمه، رمون فارص، لښه، رسه، قهيلاته، د شافر غر، حراده، مقهيلوت، تاحت، تارح، متقه، حشمونه، مسيروت، بني يعقان، حورالجدجاد، يطبات، عبرونه، عصيون جابر او په آخر کې قادش. ۳۷) کله چې هغوی د قادش څخه لاړل، د هور د غره په څنگ کې يې د ادوم په سرحد کې خېمې ودرولې.

۳۸ دا هغه ځای دی چېرته چې خښتن په حضرت هارون کاهن باندې امر وکړ چې د غره سرته وڅېږي. حضرت هارون هلته د پنځمې میاشتې په اوله ورځ خلوپښت کاله وروسته له دې چې اسراییلیان د مصر څخه تللي وو، مړ شو. ۳۹ په هغه وخت کې حضرت هارون د یوسلو درویشو کالو په عمر ؤ.

۴۰ د عراد کنعاني پادشاه چې د کنعان په جنوب کې اوسېده واورېدل چې اسراییلیان راروان دي.

۴۱-۴۷ اسراییلیان د هور د غره څخه د موآب په لور روان شول. په لاره کې هغوی په دغو ځایونو کې خپمې ودرولې: صلمونه، فونون، ابوت، عیبی عباریم چې د موآب په سیمه کې ؤ، دیبون جاد، علمون دبلاتایم، د نبو غره ته نژدې یو ځای چې د عباریم په غرونو کې ؤ ۴۸ او په آخر کې د موآب په ډاگونو کې د اردن د سیند په بله غاړه اریحا ته مخامخ. ۴۹ د هغوی کمپ د بیت یشیموت څخه تر ابل شطیم پورې غزېدلی ؤ.

د کنعان د فتح کولو دپاره د خښتن امر

۵۰ کله چې د اسراییلو قوم د موآب په ډاگونو کې د اردن د سیند په غاړه اریحا ته مخامخ خپمې ودرولې وې، خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل چې ۵۱ هغوی ته دا پیغام ورسوي: کله چې تاسو د اردن د سیند څخه تېر شئ او کنعان ته ورننوزئ، ۵۲ باید د هغه ځای ټول اوسېدونکي وشرئ. د هغوی ټول د تیرو او فلزي بتان او ټولې عبادتخاني له منځه یوسی. ۵۳ هغه خاوره ونیسی او په هغې کې واوسېږئ، ځکه چې هغه مې تاسو ته درکړې ده. ۵۴ هغه ځمکه د مختلفو قبیلو او طایفو ترمنځ د پچې په اساس ووېشئ، لویې طایفې ته زیاته ځمکه او کوچنۍ طایفې ته لږه ځمکه ورکړئ. ۵۵ که چېرې د هغه ځای ټول اوسېدونکي ونه شري، هغوی به ستاسو په سترگو کې د اغزیو او ستاسو په بدنونو کې به د کرکڼو په شان شي. هغوی به تل تاسو ته تکلیف درکوي.

٥٤) که چېرې تاسو هغوی ونه شړئ، زه به تاسو تباہ کړم لکه څنگه چې مې د هغوی د تباہ کولو

پلان جوړ کړی دی.

د اسراییلو سرحدونه

٣٤) ١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل ٢) چې د اسراییلو قوم ته داسې حکم وکړي:

حکله چې تاسو د کنعان خاورې ته ورننوزئ، یعنې هغې خاورې ته چې تاسو ته یې درکوم، نو ستاسو سیمه به دغه سرحدونه ولري: ٣) جنوبي سرحد به د صین دښته او د ادوم شمال لوېدیځ سرحد وي. دا سرحد به د ارام د دریاب په جنوبي آخري سر کې شروع شي. ٤) له هغه ځای څخه به هغه د لوېدیځ خواته ورسېږي، مگر د جنوب خواته به وروگرځي چې د عقربیم غاښی، د صین کلی او د قادش برنیع ښار په کې شامل شي. له هغه ځای څخه به دا سرحد حصاردار او عصمون ته ورسېږي، ٥) چېرته چې به هغه د هغه خوړ په لوري وروگرځي کوم چې د مصر په سرحد کې دی او د مدیترانې په بحیره کې به ختم شي.

٦) د مدیترانې بحیره به لوېدیځ سرحد وي. ٧) شمالي سرحد به د مدیترانې په بحیره کې شروع شي بیا به د ختیځ په لور د هور غره ته ورسېږي. ٨) له هغې وروسته به هغه د حمات د غاښي په لار صدد ته ورسېږي. ٩) د صدد څخه به سرحد په ختیځ کې زفرون ته ورسېږي او په حصرعینان کې به ختم شي. ١٠) ختیځ سرحد به په شمال کې په حصرعینان کې شروع شي بیا به جنوب خواته شقام ١١) او ربله ته ورسېږي چې د عین په ختیځې خوا کې دی. له هغه ځای څخه به هغه د جنوب په لور د جلیل د جهیل ختیځو غونډیو ته ورسېږي، ١٢) بیا به د اردن د سیند په لار د ارام د دریاب د شمالي برخې آخري سرته ورسېږي. کومه ځمکه چې د هغو څلورو سرحدونو په منځ کې وي هغه به ستاسو شي.

١٣) نو حضرت موسیٰ اسراییلیانو ته داسې حکم وکړ: >دا هغه ځمکه ده چې تاسو به یې د پچې اچولو له مخې ترلاسه کړئ، یعنې هغه ځمکه چې خښتن د نهه نیمو قبیلو دپاره ټاکلې ده. ١٤) د روپین، جاد او د منسي نیمې قبیلې خپله ځمکه ترلاسه کړې ده چې د هغوی د کورنیو له مخې وپشل شوې ده. ١٥) دا اریحا ته مخامخ د اردن د سیند په ختیځ کې ده.<

هغه مشران چې ځمکه به ووېشي

١٦) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ١٧) >الغازار کاهن او د نون زوی یوشع به خلکو ته ځمکه ووېشي. ١٨) د هرې قبیلې څخه یو یو مشر وټاکه چې د هغوی سره د ځمکې په وپشلو کې مرسته وکړي. ١٩) - ٢٨) دا د هغوی د نومونو لست دی:

- د یهودا د قبیلې څخه - د یفنه زوی کالیب
- د شمعون د قبیلې څخه - د عمیهود زوی شمویل
- د بنیامین د قبیلې څخه - د کسلون زوی الیداد
- د دان د قبیلې څخه - د یجلی زوی بقي
- د منسي د قبیلې څخه - د ایفود زوی حنییل
- د افرایم د قبیلې څخه - د شفطان زوی قمویل
- د زبولون د قبیلې څخه - د فرناک زوی الیصافان
- د یساکار د قبیلې څخه - د عزان زوی فلتییل
- د اشیر د قبیلې څخه - د شلومي زوی اخیهود
- او د نفتالي د قبیلې څخه - د عمیهود زوی فدهئیل.<

٢٩) دا هغه نفر دي چې خښتن ورباندې امر وکړ چې د اسراییلیانو دپاره د ځمکې په وپشلو کې د

د لاويانو دپاره ښارونه

۳۵ (۱) په داسې حال کې چې اسراييليانو د موآب په ډاگونو کې د اردن د سيند په بله غاړه اريحا ته مخامخ خپمې ودرولې، خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: (۲) > اسراييليانو ته ووايه د هغه جايداد څخه چې هغوی يې ترلاسه کوي بايد لاويانو ته د اوسېدلو دپاره څو ښارونه او د هغو شاوخوا څرخايونه ورکړي. (۳) دا ښارونه به د لاويانو وي او هغوی به هلته اوسېږي. د څرخای به د هغوی د غوايانو او د هغوی د نورو ټولو حيواناتو دپاره وي. (۴) څرخای بايد د ښار د بيروني دېوالونو څخه هرې خواته څلورنيم سوه متره وغزول شي، (۵) ترڅو يوه مربع شکله سيمه جوړه شي چې هره خوا يې نهه سوه متره وي او ښار به يې په منځ کې وي.

(۶) شپږ ښارونه چې تاسو يې هغوی ته ورکوئ هغه به د پناه اخيستلو ښارونه وي او يو نفر چې يو څوک يې په سهوې سره وژلی وي کولی شي چې هلته وتښتي. مگر تاسو بايد لاويانو ته دوه څلوېښت نور ښارونه ورکړئ، (۷) نو هغوی به د شاوخوا څرخايونو سره ټول اته څلوېښت ښارونه ولري. (۸) د لاويانو د ښارونو شمېر بايد په هره قبيله کې د هغې د سيمې د اندازې په مطابق معلوم کړای شي. لويې قبيلې به زيات ښارونه او کوچنۍ قبيلې به کم ښارونه ورکړي.<

د پناه اخيستلو ښارونه

(تثنيه ۱۹: ۱ - ۱۳ او يوشع ۲۰: ۱ - ۹)

(۹) بيا خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل چې (۱۰) د اسراييلو قوم ته داسې ووايي: > کله چې تاسو د اردن له سيند څخه تېر شئ او د کنعان خاورې ته ورننوزئ، (۱۱) د پناه اخيستلو ښارونه

انتخاب کړی چې داسې نفر د ساتنې دپاره ورتښتېدلی شي چې يو څوک يې په سهوې سره وژلی وي. (۱۲) هغه به په هغه ځای کې د وژل شوي نفر د خپلوانو د يو نفر څخه چې د بدل اخیستلو په لټه کې وي په امن کې اوسي. هيڅوک چې هغه په قتل باندې تورن شوی وي د علني محاکمې څخه پرته نه شي وژل کېدای. (۱۳) شپږ ښارونه انتخاب کړی، (۱۴) درې د اردن ختيځې خواته او درې د کنعان په خاوره کې. (۱۵) دا به د اسراييليانو او هغو بېگانه خلکو دپاره چې په موقت يا دايمي توگه اوسېږي د پناه اخیستلو ځايونه وي. هرڅوک چې په سهوې سره يو نفر مړ کړي هغه کولی شي چې د دې ښارونو څخه يو ښار ته وتښتي.

(۱۶) - (۱۸) خو بياهم، که چېرې څوک د اوسپنې، تيرې يا لرگي د وسلې څخه کار واخلي او يو نفر ووژني، نو هغه د هغه نفر د قتل په خاطر مجرم دی او بايد ووژل شي. (۱۹) د وژل شوي نفر يو ډېر نژدې خپلوان دا مسؤليت لري چې قاتل ووژني. کله چې هغه پيدا کړي، بايد ويې وژني.

(۲۰) که چېرې څوک د کوم نفر سره کينه لري او هغه په تېل وهلو يا په يو شي باندې په ويشتلو سره مړ کړي (۲۱) يا هغه په سوک ووهي، هغه د هغه نفر د قتل په اړه مجرم دی او بايد ووژل شي. د وژل شوي نفر يو ډېر نژدې خپلوان دا مسؤليت لري چې قاتل ووژني. کله چې هغه راپيدا کړي نو بايد ويې وژني.

(۲۲) خو فرض کړئ څوک په سهوې سره يو داسې نفر مړ کړي چې د هغه سره کينه نه لري، که هغه په تېل وهلو وي يا په کوم شي باندې په ويشتلو سره. (۲۳) يا د هغه فکر نه وي او يو داسې سړی په تيره باندې په ويشتلو مړ کړي چې د هغه نيت نه وي چې هغه ژوبل کړي او د هغه دښمن نه وي. (۲۴) نو په داسې حالاتو کې دې د هغه ځای خلک د هغه چا په حق کې فيصله وکړي چې نفر يې مړ کړی دی، نه د مړي د خپلوانو څخه د هغه نفر په حق کې چې د بدل اخیستلو په لټه کې دی. (۲۵) ټولنه بايد هغه سړی چې په قتل باندې تورن دی د وژل شوي نفر د خپلوان څخه

خلاص کړي او هغه بايد د پناه اخیستنې هغه ښار ته چې هغه ورتښتېدلی و بېرته ولېږي. هغه بايد د مشر کاهن تر مړینې پورې په هغه ښار کې واوسېږي. (۲۶) مگر که چېرې په قتل باندې تورن نفر د پناه اخیستلو ښار چې ورته تښتېدلی و پرېږدي (۲۷) او د وژل شوي نفر ډېر نژدې خپلوان هغه پیدا کړي او ويې وژني، نو دغه بدل اخیستنه قتل نه دی. (۲۸) په قتل باندې تورن نفر بايد د مشر کاهن تر مړینې پورې د پناه اخیستلو په ښار کې پاتې شي، خو وروسته بیا کولی شي چې خپل کور ته ستون شي. (۲۹) دا قوانین به په تاسو او ستاسو په اولادې باندې چې په هرځای کې اوسېږي عملي کېږي.

(۳۰) په قتل باندې تورن نفر بايد يوازې په هغه صورت کې مجرم وگڼل شي او ووژل شي چې دوه یا له هغه څخه زیات شاهدان شاهدي ورکړي. د قتل د تور د ثابتولو دپاره د یو نفر شاهدي ورکول کافي نه دي. (۳۱) قاتل بايد ووژل شي. هغه د پیسو په ورکولو سره د دې جزا څخه نه شي خلاصېدلی. (۳۲) که چېرې څوک د پناه اخیستلو ښار ته تښتېدلی وي، نو هغه مه پرېږدئ چې د مشر کاهن د مړینې څخه مخکې خپل کور ته د بېرته ستندلو په خاطر بیه ادا کړي.

(۳۳) - (۳۴) زه څښتن ستاسو اسراییلو د قوم په منځ کې اوسېږم، نو ستاسو خاوره بايد پاکه وساتل شي. مگر کله چې قتل وشي نو د هغه په وینه باندې ځمکه پلټیږي او ناپاکه کېږي. که چېرې داسې کېږي، قاتل بايد ووژل شي نو ځمکه به بېرته پاکه شي. په اسراییلو کې دې قتل نه کېږي.

د واده شویو ښځو میراث

۳۶ (۱) یوه ورځ د جلعاد د طایفې د کورنیو مشران حضرت موسی^۱ او د اسراییلو نورو مشرانو ته ورغلل. (جلعاد د ماخیر زوی، ماخیر د منسی زوی او منسی د حضرت یوسف زوی و.) (۲) هغوی وویل: >باداره، څښتن تاته حکم کړی دی چې د اسراییلو خلکو ته د پچې په اساس ځمکه

ووېشې. همدارنگه هغه حکم کړی دی چې زمونږ د خپلوان صلفحاد ځمکه د هغه لورگانو ته ورکړې. (۳) مگر دا خبره یاد ساته، که چېرې هغوی د بلې قبیلې د سر یو سره ودونه وکړي، د هغوی جايداد به د هماغې قبیلې شي او زمونږ دپاره ټاکل شوې برخه به کمه شي. (۴) د بېرته ورکولو په کال کې کله چې ټول خرڅ شوی جايداد خپل اصلي خاوند ته بېرته ورکړل شي، د صلفحاد د لورگانو ځمکه به د هغې قبیلې په دايمي جايداد باندې ورزیاته شي په کومې کې چې هغوی واده شوې دي او دا به زمونږ د قبیلې په تاوان تمام شي.

(۵) نو حضرت موسیٰ د خښتن له خوا د اسراییلو قوم ته دغه حکم ورکړ. هغه وفرمایل: > منسي قبيله چې څه وايي هغه صحيح دي (۶) او خښتن فرمايي چې د صلفحاد لورگانې ازادې دي چې د هرچا سره چې وغواړي واده کولی شي خو یوازې په خپله قبيله کې. (۷) په دې ډول به د هر اسرایيلي جايداد د هغه د خپلې قبیلې پورې تړلی پاتې شي. (۸) هره بنځه چې د اسراییلو په یوه قبيله کې ځمکه په میراث اخلي باید د هماغې قبیلې د سړي سره واده وکړي. په دې ډول به ټولو اسراییلیانو ته د خپلو نیکونو جايداد په میراث کې ورسېږي (۹) او د یوې قبیلې ځمکه دې بلې قبیلې ته نه ورکول کېږي. هره قبيله دې خپل ملکیت وساتي.

(۱۰) - (۱۱) د صلفحاد لورگانو محلې، ترصې، حجلې، ملکې او نوعې د خښتن اطاعت وکړ او د خپلو ترونو د زامنو سره یې ودونه وکړل (۱۲) او د منسي په قبیلې کې پاتې شوې. نو د هغوی جايداد د هغوی د پلار په قبيله کې پاتې شو.

(۱۳) دا هغه اصول او مقررات دي چې خښتن د حضرت موسیٰ په وسیله د موآب په ډاګونو کې د اردن د سیند په بله غاړه اریحا ته مخامخ اسراییلیانو ته ورکړل.